

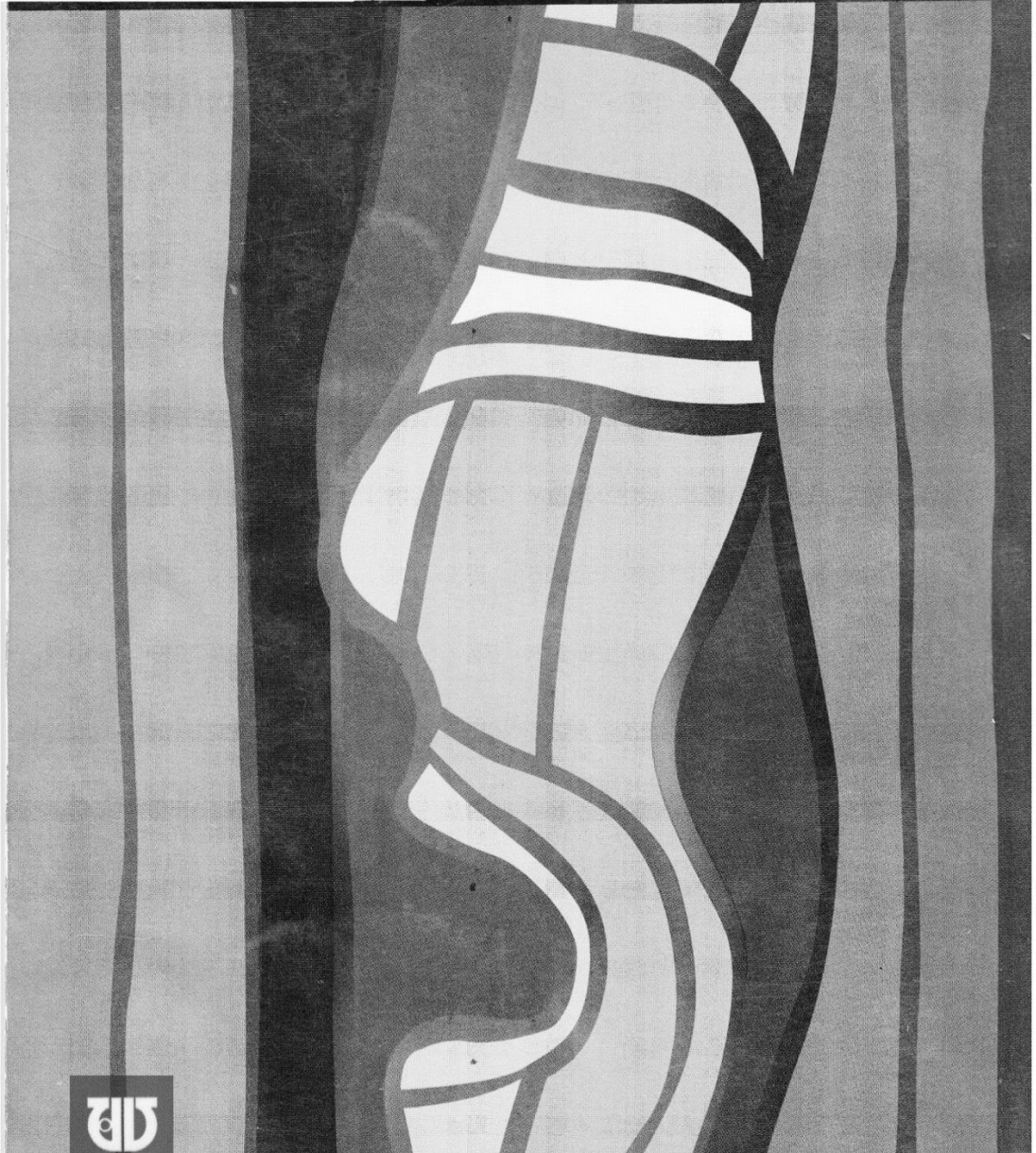
کارهسات

جه لال مه نه کشا

کارهسات

جه لال مه نه کشا

کاره سات

جینگه يه كا بۆمردن

شار له ژيړ بارانى بۆمبا و تۆپ و ږاكيټ و گوللهدا. له خوښ گهوزابوو. له هه موو لاره، شاريان ده كوتا. دهنگى ته قينه وهى هاوهن. شريخ و هوږى فانتوم، ويزه ي گولله... گرمه ي تۆپ... زرم و هوږى تانك و زړيوښ. هه را و هوري ي پيش مهرگه و نهږه و گورپه ي سهرباز و شين و شه پوږى تازيه باران و ناله ي بريندار و گرم و قالى خه لك ئاوټه و ټيكله لاهو بيوون... بيست پوږ بوو شار له گه ماروډا بوو... ئه وانته ي كه پيشبيني ئه م بارو دوڅه يان كړدبوو، پيش ده ست پيكر دنى شهر، شاريان به جي هيشتبوو... له ئاسمانه وه مهرگ ده بارى و له زه وينه وه خوښ هه لده قولاهو... ئه وانته ي كه ده رفته ي هه لاتنيان پهيدا نه كړدبوو، له ژيړ خانى مالان و په ناگا، خزابوون.

تهرمى كوژراوان، له شه قام و كوټان، له ژيړ خوږه تاوى داخى سهره تاى هاويندا، هه لمسابوون و بوگه نى كه لاه فزه اى شارى ئاخنى بوو. مهرگ ئاسايى ترين هه وال بوو... كه س چاوه پرى نه بوو، هه لاتنى هه تاوى سبه ينى بينى... شه وانته، هه ر كه ته قه به پريزه ي پوږ، نه ختى ئارام ده بوو... هه ر كه س، بيوپرايه و پنى له جهرگى خوږى دابنايه، له ته نيا ريگه ي پشتى شاره وه، خوږى به ره و گونده كانى پشت چيا، ده ر باز ده كړد...

حه مه ي مام ئه وږه حمان، له و كه سانه بوو، كه نه يتوانيبوو تا ئه و كاته، خوږى و خيزانه كه ي له و دوږه خه رزگار بكت. پنى وابوو، شهره كه يه ك دوو

رۆژ ناخايه نى... سهره راي ئه وه، همه ي مام ئه وره حمان، مرؤفئىكى رژد و چرئوك بوو... دين و ئيمانى پوول بوو... بؤقرا نىك، گىانى دها... حازر بوو، بيكووژن و داواي فلسيكي لى نه كهن.... پىي سه ير بوو، ئه و خه لكه چؤن مال و ژيانى خؤيان به جئ ده هيشت و هه لده هاتن... ده ترسا، له خوانه ترسيكي دزه، مال و حالى تالان بكات... .

بيست رۆژ بوو، په سترابوونه ژيرخان، به هر ته قينه وه يه ك، كاكه همه وه ك فيشه كه شىته هه لده به زى.

هاواري ده كرد: راکشئ! راکشئ... هاوه نه... به زاتى خودا، له ماله كه يان دا... خودايه، ره حمان پى بكه!

به سه ر ژنه كه يدا ده ينه راند: ئه مه قورى ئيوه يه من ده يشيلىم.... ئه گه ر تو و ئه م تووتكه سه گانه نه بوونايه...

رپوى له ئاسمان ده كرد و: ئه ي خوا هه لئينه گرى! ... ئا ئه مه چ به لايه كه ئه و قه مان بووه... نازانم ئه مانه چييان ده وئ، ميراتى بابيان به ش ده كهن؟!... ئه و خوا... هه ر دوو لايان نوقمه سار كه!... نه خير... ئيتر جيگه ي مانه وه نيه.

به گرمه ي ته قينه وه يه ك ده ركه و په نجه ره كان كه وتنه شه كانه وه.

- هه ي هاوار كوژراين، هه ي داد... هه ي بيداد...

كاكه همه، له پر ته كانىكى به خؤى دا و هه ستا و وتى:

- ده بئ هه ر ئه و شه و برؤين. هه سته، هه سته منداله كان گورجه وه كه.

- بؤكوئ برؤين پياوه كه؟ هه ر ئه م ژيرخانى خؤمانه له هه موو جيگايه ك

ئهمين تره... تفاقيشمان هه يه.

- ده ته وئ زينده به گورمان كهن؟! من نامه وئ بمرم. شار كه سى تىيا

نه ماوه... شار چؤل بووه!

له گۆشه يه كى ژېړخانه كهدا، لای فەرشه كهى هه لدايه وه و خاكه كهى دا لاره و جانتاكهى دهرهينا و تۆز و خاكه كهى سرپيه وه و توند توند له باوهشى گرت.

- ههر كه ههوا ليل بوو، وه رى ده كه وين. ليره دهرچوونمان نييه. ده بى زووتر برؤين.

دهستىكى پر له خۆشه ويستى به چه مه دانه كهدا هينا و...

- كارى چاكم كرد، پووله كه له بانك دهرهينا... ده لين بانك نه ماوه تالانى نه كهن... دا ژنه كه نهو راديو به بكه وه، بزائين چ باسه؟
كابرايه ك له راديو كه دهينه راند و خهلكى به بهرگرى و داكوكى له شار بانگيشتن ده كرد.

- نه خيتر، نه شه ره، بهم حاله حاله ته واو نابى.

ژنه كه وتى:

- ناخر ئيمه كويمان هه يه... تۆ بهم نه خلاقه شيرينهت قهوم و خزميكت بۆمان نه هيشتوو، بۆ كويمان ده بهى؟

- ده چين بۆ دى!... دىي خۆمان... هيشتا قهوم و خزممان ماوه... خۆ ده زانن شار لىي قهوماوه. تۆ بكه وه خۆت، هه رچيمان پيوسته كۆي كه وه. بزائيم ده توانم بچمه دهر وه سهر و گوپيه ك ده ئاو بدهم.

كاتى دهر كهى هه وشه ي كرده وه، له نيۆ كۆلاند، چهن كه سى راوه ستا بوون، دهر و جيران بوون.

- كاكه چه مه مه رحه با! نه وه تا ئيستا ماوى؟!

- دوژمنم بمرى...

دايانه قاقاي پيكه نين.

- وه للا خۆ تا ئه م شاره نه نيژى، سهر نانيه ته وه.

- کا حەمە! ئەو چۆن تۆ نەپرۆشتوووی؟ مالتە، خۆ کەس لە شار نەماوہ.
- ئەی ئیوہ چۆن ماونەتەوہ.

- بۆ کوئی پرۆین کاکە حەمە! بە کۆلێ مندالەوہ، روو لە کوئی بکەین؟
چەند پێشمەرگە، بە ھەرا و ھۆریا، بە لایندا تیپەر بوون.

کاکە حەمە یەکیانی بانگ کرد:

- ئەری کورە، کام رینگە بۆدەر بازبوون ئاوہ لایە؟!!

- تەنیا رینگە خدری زیندە ئاوہ لایە... خدری زیندە!

یەکی لە ھاوسیگان وتی:

مامە حەمە دەتەوێ ھەلێی؟

- ئەی چ بکەم باوکم؟ دانیشتم تا دەمکوژن!

- مەرگ و ژیان بە دەستی خودایە کا حەمە...

بەلام پیاو چوزانی، رەنگە یەکی لەم گوللە و تۆپانە ئیزراییل بیت!

قرمەمی تەقینەوہ یەک، ئەو ئاقارەمی ھەژاند و سەدمیتری لەو لاترەوہ

خانوو یەک خاپوور بوو و تۆز و خاک، بەری پۆژی گرت.

* * *

ھەوا تاریک ببوو. حەمەمی مام ئەورەحمان و ژن و سێ مندالەکەمی لە مال
دەرچوون. لە ھەموو لایەکەوہ ھەرا بوو. خولخولەمی پۆم بوو. تەقە، گرەمە،
شریخە، ھاوار، جنیو، نالە، شیوہن...

کارەبا نەبوو. کۆلانەکان تاریک بوون. حەمەمی مام ئەورەحمان لەنوا و
خیزانەکەمی لە دوای دەپۆشتن. جانتای پوولەکەمی، وەک مندالێکی نازدار
و خۆشەویست بە سەنگەوہ گرتبوو. ژنەکەمی جانتایەکی بە دەستەوہ بوو.
کورە میرمندالەکەیان، کچە چکۆلەکەمی لە کۆل نابوو. مندالە
نیوہنجییەکەش لۆی کراسەکەمی دایکی گرتبوو. حەمە پەیتا پەیتا دەیوت:

- ونم نه كهن . به دوامدا وهرن .

گه‌یشتنه ئاخری كۆلانه‌كه . همه بۇناو شه‌قامی روانی . چهنده لاشه‌یه‌ك له نیوه‌راستی شه‌قامه‌كه كه‌وتبوون . بۇنی گهنیو ده‌هات . سه‌گیكى شهل به‌سهر لاشه‌كاندا ده‌گه‌را . بۇنیانی ده‌كرد و سه‌ری به‌رز ده‌كرده‌وه و ده‌یلوورانده .

ئیستا له سه‌ری كۆلانه‌كه ، چهنده خیزانیکی تر ، به‌ته‌ما بوون ، له‌ده‌رفه‌تیكد ، له شه‌قامه‌كه‌بهرنه‌وه ، به‌لان زاتیان نه‌ده‌كرد . گهنجیک وتی :

- من ده‌رۆم ، ئه‌گه‌ر په‌ریمه‌وه ، ئیوه‌ش به‌دواما بین . گهنجیکی قولچماغ ، گه‌یشتنه نیوه‌راستی شه‌قام ، له‌په‌ر ده‌سه‌تریزیکی قورس ، چیگه‌نی كرد و می‌شکی پۇاند . همه‌ی مام ئه‌وره‌حمان چه‌په‌سا . په‌ره‌ژنیك به‌سینگ کوتان و قژرین ، به‌دوای جه‌وانی كوژراودا ، خۆی هاویشته نیو شه‌قام ؛ ده‌سه‌تریزیکی تر ئه‌ویشی له‌زه‌وی هه‌لبه‌ری . ئیتر چیی مانه‌وه نه‌بوو . هه‌موو ، گه‌رانه‌وه كۆلان به‌كۆلان ، به‌كۆمه‌كۆم و په‌سكه‌پسك . گه‌یشتنه ئه‌وپه‌ری شار . همه‌ی مام ئه‌وره‌حمان به‌دیتنی جه‌ماعه‌تیکی تر سوكنایی به‌دلیدا هات و به‌خۆش‌حالییه‌وه وتی :

- رزگاریمان هات . ئه‌و ریگه ...

ههر له‌م کاته ، زی‌ره‌ی هاوه‌نیك ، جه‌ماعه‌ته‌كه‌ی شله‌ژاند . هاوه‌نه‌كه ته‌قیه‌وه . شه‌پۆلی ته‌قینه‌وه همه‌ی فره‌ی دا . به‌زه‌رب دای به‌زه‌ویدا و گیژبوو . دلێ بوورابه‌وه . شین و رۆرۆ كه‌وته نیو جه‌ماعه‌ته‌كه ، پینی وابوو ، بریندار بووه ، ده‌نگی ژنه‌كه‌ی خۆی ده‌بیست ، بانگی ده‌كا . چاوی كرده‌وه ، به‌م لا و به‌و لایدا چهنده كه‌سه‌یک كه‌وتبوون . له‌په‌ر خورپه‌یه‌ك دلێ ته‌كان دا :

- جه ... جانتاكه‌م ... جا ...

چاوی ورد كرده‌وه . جانتاكه‌ی له‌ولاتر كه‌وتبوو . ده‌رکه‌كه‌ی كرابۆوه و

چەند سەفتە پارەى پەرش و بلاو ببوون . بە پەلە پەل، پوولە كەى كۆ كرده وە
و بە سىنگىيە وەى نووساندن و كەوتە بىرى ژن و مندالە كانى .

- ئىو ساعن؟ مندالە كان ساعن؟

ژنە كە وتى :

- پياو كە بۆخاترى خودا بچىنە وە بۆ مال . ژېرخانە كەى خۇمان لە ھەموو
جىگايەك ئەمىن ترە .

ھەمە وتى :

- ناگە رېينە وە؛ زىندە بە چال دە كرېين .

لە شار دەر چوون، كاروانى ھە لاتوان، وە ك مىروولە، رېچكەيان بە ستبوو و
بە ھەورازدا ھەلدە زەنان .

لە نېوەى رېگەدا قاو كەوتە نېو قافلە .

- رېگە كەيان داو بەر گوللە .

يە كەم ھاو، لە سەر گرده شانى رووبە روويان، درى بە كاروان دا . بوو بە
زلە . ھەر كەس بە لايە كدا ھەلدە ھات . كەس لە كەسى نەدە پرسى . ھەمەى
مام ئەرە ھمان كاتى بۆ ئەم لا و ئەو لاي خۆى روانى، ژن و مندالە كەى
نەبىنى؛ لە دللى خۇيدا وتى :

- لە گەل خەلكە كەدان، لەو دىوى چيا، دادە نىشم تا دېن .

دوو زە لامى زە بە لاج، خۆيان گە ياندە ھەمە، يە كيان وتى :

- خالە ! ئەم جانتا زلە چىيە؟

دوو ھەمىان وتى :

- تۆ بلېى پر لە پوول نەبى؟

ھەمە پەشۇ كابوو، رەنگى ھەلبزر كابوو .

- نا، نا... بە سەرى ئەنگۆ پوول نىيە . جا كوانى ئەو بەخت و ئىقبالە، جل

و بهرگی مندالانه. نیگیان، ترسینه بوو، ناوچاویان گرژ و مؤن. ههنگاوه کانی شل کردهوه و کهم کهم خوئی وه دوا خست.

- ده بی و نیان کهم.

که وتبووه هه ناسه برکی، عارهق خوساندبووی، گه یشته لای گاشه بهردیک. پالی پیوه دا و بو شاری روانی. ده سترپیژی گولله، ئاسمانی شاری خهت خهت ده کرد. نه فه سیکی قوولی کیشا:

- ئای رزگار بووم!

له پر، هه مان دوو کابرای دیته وه. به ره و لای ده هاتن. نه فهس له گه روویدا گری چن بوو. یه کیان وتی:

- خاله، نه وه له مهرگمان بیزاری، وا خوتمان لی ده شاریه وه.

حه مه، به پیکه نینیکی پر له ترس و توره تور وتی:

- نه وه لالا، نه ... نه م قسانه چیه. من ... من، مندا له کانم ون کردووه.

هه ردوو کیان، دایان له شاخه ی پیکه نین و یه کیان وتی:

- خاله نه گه ر ماندوو بووی، جانتاکه ت بده هه لیگرم تا...

- نا، نا، نه وه لالا ماندوو نیم. نا، زور سوپاس.

جانتاکه ی به هه ر دوو ده ست به سنگه وه توند گرت و پای لی توند کرد و

به ده م راکردنه وه هاواری کرد:

- دز... دز! چه ته! نه ی هاوار، تالانیان کردم، فریام که ون، چه ته!

چه ند که سی له دووره وه پی پی پیده که نین و حه مه وه ک سووره که رویشکیکی هه لو لی دراو ده که وت و هه لده ستایه وه. یه کی له دوو زه لامه که وتی:

- به خوا برا چاک ترسا. ده یناسی؟ حه مه ی مام نه وره حمانه، حه مه

چرنوکی پی ده لین.

* * *

لهو دیوی کوپستان، قافلہی ہه لاتوو، بار و بنہی خست. هه موو، ماندوو،
شہکەت و بیہیز. حەمە هیندە چاوپرئ ما تا ژن و مندالەکە ی گەشتن.
ژنەکە ی بە رق و قینەوہ بەسەریدا زریکاندی:

- هە ی ناپیاو! جانتای پوولەکەت لە مندالەکانت خۆشەویست تر بوو؟
- بی دەنگ بە ئافرەت، ئابروومان چوو. کارئ مەکە خەلک بزائن. هەزار دز
و درۆژن لە نیو ئەم خەلکەدان. و نتانم کرد؛ چ بکەم، تاریک بوو.
- تف لە غیرەتت پیاو!

دیسان کەوتنەوہ ری. حەمە ی مام ئەو پەرەحمان لە خوشیدا حەجمینی
نەبوو:

- پزگار بووین، ئافرەت! ئەگەر لە شاری بمابینەوہ، وەللاھی لە سەت
گیان گیانیکمان دەر نەدە کرد! زیندە بە چالیان دە کردین، تیکە ی گەرەمان
دەبوو بە گویمان! ئیستا ئیدی لییان گەرئ، هەرچی دەکەن بە بیکەن. با
یەکتەری خالسەکەن کەن!

لای ئیوارە گەشتنە گوند. قەوم و خزم بە پیریانەوہ هاتن. حەمە ی مام
ئەو پەرەحمان قەت بە میشکیدا نەدەهات ئەو خزم و خۆشانە ی کە ئەم عاری
دەهات خۆی لە قەرەیان بدات، ئاوہا پيشواز بیان لیبی بکەن.
هەردەست بە جی مالیکیان دەر بەست بو ئامادە کرد:

- ئای ئافرەت حەسامەوہ.

ژنەکە ی وتی:

- وەللاھی من شەرم دەکەم. بزانی چییان دەر حەق کردین، تۆقەت
چاکەت بۆیان نەبووہ.

- وەزیفەیانە ئافرەت! ئە ی خزم و قەوم بۆکە ی دەبی.

له پر ویزه ی گولله یه ک هات، شووشه ی په نجه ره که شق و په ق بوو.
حه مه ی مام ئه وره حمان، رهنگی سپی هه لگه را، له په نجه ره که وه سه ری
هینا دهر و هاواری کرد:

- ئه وه چ باسه، چی قه وماوه؟

ساحیب ماله که، له حه وشه وه، وتی:

- هیچ نییه مامه گیان مه ترسن، دوو نه فهر بۆته شه ریان، سه نگه ریان له

یه ک گرتووه!

له ناکاو گولله یه ک، راست نیو ته ویلی حه مه ی سمی و له و دیو، سه ری
هه لته کاند و میشکی به دیواره که دا پرژاند و لاشه ی له په نجه ره که وه بهر
بۆوه و له کۆلانه بهرده لانه که دا نه خشی زهوی بوو. زاری به ناخیکی ناته واو
نیوه ئاوه لا مایه وه و چاوه پر له پرسیاره کانی، به تاقی ئاسمانه وه مؤلّه ق
بوون.

چاوه كانى قازى

له دەر موه غەلبە غەلب و ھەرا و ھور ياي خەلك لە گەل شریخ و ھۆرى گوللە و نالە و ھاواردا ئاویتە ببوو. خرمە و زرمەى پىی، ھەلات ھەلات، نەرەى پۇلیسە دەمشپرەکان و و شیعارى خەلك: «مەرگ بەر شاھ، مەرگ بەر شاھ».

نایب قاسم خان، پەردەى پەنجەرە کەى دادا و لە نیو ژوورە کەدا دەستى بە ھات و چوو کرد؛ بى ئۆقرە و بى قەرار بوو.

- کەى ئەم ھەرا و بەزمە تەواو ئەوئى، کەى؟ کەى؟ نازانم بۇچە بەریان ناگرن؟! مشتى منالە وردە لە گەرەکیان سەلتەنەت لە ناو بوەن، ھەى تپ ھاو! ئەیژیتە شا، دار بەلە کە! کورە شاھەنشا گەرە کى نییە دەس لە پرووى مەردما بکاتەو، جا چۆن؟ مەگەر ھەروا کەشکە! شا، بەم گشتە دەم و دەزگاوە بە قوولە و فیکەى منالە وردە کە دەس لە تاج و تەخت ھەلگرئ...

کورە کەى نایبە باس خان بە دەم جل گۆرینەو و تى:

- باو کە گیان! منالە وردە لەى چە؟ تەواو مەردم ھەلساگن. سەرانسەر ئیران یەکیارچە خوین و ئاگرە! تەواشای رۆژنامە بکە، کار لە کار ترازیاگە! بیەرە دەر موه بزانه دنیا ھا بە دەس کىیەو؟!

نایب قاسم خان، ھەردوو چاوى پەرییە تەوقى سەرى و بە سەر کورە کەیدا نەراندى:

- فلتهفلت قورمساق! جارى تر له م قسه مفتگه له بكهى دهم و دىانت ورد
ئه كه م! ئەمانه خائىن، نۆكه ر بىگانەن، گەرە كيانە مەملەكەت بخەنە باوەش
رووسە لادىنەكان، قسەى قۆر! داس و چه كۆش سەرەنيزە مەحكوم دەكا!
ئەى نايكا! شىپەى تى، موسەدلىق بەو گشتە شان و شەوكەتەو تپى
گۆزەلەى شای نەشكان! ئىسە چەن ئاموزگارە كوتەرە... لاله اللاله...
پياگ له داخا سكى ئەماسى!

بەرەو لای پەنجەرەكە چوو، نەختى پەردەكەى لا دا و بۆ ناو شەقامى
روانى، شەقام چۆل بىوو، بۆنى لاستىكى سووتاو و دووكەل فەزای
شەقامەكەى ئاخنى بوو. ئاخىكى هەلكيشا:

- تۆ نازانى رۆلە، نازانى. منالى، هىچت نەدىگە. شا، بەم منال بازىگە له
نالەرېتەو. ئىمىرىكا، ئىمىرىكاى له پشته. ئىرانى كردگە جبه خانە! تۆچورانى
چەى هەس. من دەزانم، من! سى سال خزمەتم كردگە، من ئەزانم
پادگان گەل چەى هاتىيا. ئاخ مشتى منالەوردكە... دای له قاقای پىكەنن:
- كورە، جا بى و له داخا مەمرە! هېشتا هىچى نەوگە شوعار خودموختارىم
بۆ ئان! خودموختارى! وا ئەزانن هەروا شوخىيە... ئەرى وەللا! نياگانە ناو
سىنى بۆتان! خودخوختارى!!

كورەكەى، له بەر دەر كەى ژوورەكە دا، راوہستا بوو، بۆدەرفەتە دەگەر،
خۆى دەر باز كا، خۆى بۆ رانەگىرا و وتى:

- باوكە، مىللەت حەق خۆيان گەرەكە، چاو مەردم كرىاگەسەو... ئەشە
بۆچە مىللەت كورد بە (۳۰)مىليۆنەو، مافى ديارى كردنى چارەنووسى خۆى
نەبى؟...

- فلتهفلت، بە زات خوا قەسەم جارىتر له م قسە گەوجانە بكهى، هەر بە
شەق هارتەكەم! سىگارېكى گىراند و مژىكى قوولى لى دا و دووكەلەكەى بە

توورېه يیه وه بلاو کرده وه. بۆ ساتې چاوه کانی نووقاند و له بهر خۆبه وه:
 - هه... خودموختاری! قازی محهمه د بهو گشته... ناوی قازی ته زیکی
 خسته گیانی.

کوپره که ی وتی:

- باوکه، ئەزانی مهردم له باره ته وه چه ئیژن؟ باوکه! وه ختی قازی
 محهمه دیان له دار دا، تۆ له مه هاباد بووی؟

چاوی ده په راند:

- مهردم چه یژن؟

کوپره که ی، بی ده نگ سه ری داخست. ئەم نه راندی:

- وتم مهردم چه یژن؟ لالی؟

- ئە یژن تۆ... تۆ... قسه که ی نه توانی ته واو بکا، دایه قولپه ی گریان:

- ئە یژن تۆ ئەو رۆژه... باوکه! درۆوه... مه گه رنه؟ درۆوه...

عه باس خان، سه ری داخست، شریخه ی ده سترپژی گولله و هه را و
 هوریا ی خۆپیشانده ران، له دهره وه ده بیسترا، ته په ته پی راکردن و بوه سته ی
 پۆلیس.

تاریکی به سه ر شاردا زال ده بوو، عه باس خان بۆ سه عاته دیواریه که ی
 پوانی، کوپره که ی وتی:

- من ئە چه مه دهره و! عه باس خان وه ک فیشکه شیته راپه ری.

- بۆ کوئی؟ مه گه ر نازانی حوکومته نیزامیه، هه رکه بگرن نه جاتی ناوی.

- منیچ وه ک ئەم گشته!

- دانیسه رۆله، دانیسه! خۆت مه خه ناو گێچه ل. تلیفون که مال خالۆت،

بیژه دایکت و مناله کان ئیمشه و له مال خالۆتا دانیشن!

کوپره که ی وتی:

ئىمشەو تەزاھورات شەوانەس!

عەباس خان وتى:

بەتۆجە؟ يانى ئەگەر تۆ نەچى، سەرناگرى؟! مەگەر تۆ حەچەى بەر رانى؟
تۆ بە نان ئەم دەولەتەو گەورە بووگى، تۆ كور...

- ئەزانم، ئەزانم. من كور نايب عەباس خانم! باوكە! ئەزانى رەفيقە كانم
چۆن توشام ئەكەن؟ بە چاۋ گومانەو توشام ئەكەن، چونكە كور
نايب عەباس خانم!

- مەگەر من ساواكىم؟

- كاشكايە ساواكى بوایى و...

- بى دەنگ بە قورمساق.

كورەكەى، دەرەكەى كوردەو و خۆى خستە دەرەو، عەباس خان
دەلەرزى لەسەرما بوويان...

- كاشكايە ساواكى بوایى. يانى خەلك لە بىريان ماگە؟ چەند سالە؟ دواى
سى سال... سى سال! رەفيقە كانم بە چاۋ گومانەو توشام ئەكەن. كور
نايب عەباس خان. مەردم هيچى فەرامۆش ناكەن. ئەگەر شا، برووخى تەكليف
من چەس؟ ئەگەر مەردم لە بىريان ماوى، ئەشى لەم شارە باركەم برۆم.
وہلى بۆ كوى برۆم، بۆ كوى سەر خوەم ھەلگرم؟!

ھەستى بە سەرما ئەكرد. ددانەكانى يەكيان نەدەگرت؛ دەلەرزى. پالتوھ
نيزامىيەكەى توندتوند بە خۆيەو پيچا.

* * *

بەيانى زوو - وەك جارارن - لە مال ھاتە دەرەو. پالتوھكەى بە خۆيەو
پيچابوو. بايەكى سارد پيستی چرچى مل و دەم و چاۋى دەرەزى ئاژن
دەكرد. نانەواخانە جمكوت بوو. نايب عەباس خان خۆى كرد بە نانەواخانەكەدا

و به دەنگىكى بەرز وتى: شاتر! چوار نانم بۇ بگره.

خەلكەكە، ئاوريان بۇ دايەو، شاتر وتى:

- بە نۇگە! بە نۇگە نايب! ئەم گشتە بۇ نان وپسياگن! بە قرپەي پىكەنىنى

چەند كەسى، تەرىق بۆۋە، بەلام بە رووى خۇيدا نەھىنا و وتى:

- دەي باشە باوكم! وا بۆچە؟ بېژە بە نۇگە!

لە پال دەر كەكەدا راوہستا. سەرى خستە خوار و چووہ نيو فيكرهوہ.

چەند نىگايەك وەك دەر زى دەچەقىنە دەم و چاويەوہ. لە دللى خۇيدا وتى:

- دەورت نەماگە نايبەباس خان، خوا عەفووت كا!

دواي سەعاتىك ئەم پا و ئەو پا كردن نانەكانى وەرگرت و گەرايەوہ. كاتى

گەيشتە بەر دەر كە مال، لە پر دللى داخوريا؛ وەك بە گۇپال لە تەپلى

سەريان دابى، گىژ بوو. بە خەتلىكى دروشت، لەسەر دەروازەكە نووسرابوو:

«مرگ بر قاتل قاضى محمد».

بە خەتلىكى وردتر «نايبەباس خان، قاتل قاضى محمد، اعدام بايد

گردد»!

نانەكان لە دەستى بەر بوونەوہ. دەست و پىي كەوتنە لەرزىن. تەقەي

ددانەكانى خۇي دەبىست. رەنگى بزر كابوو. دواي ماوہيەك ھاتەوہ سەر

خۇي، بە پەلەچووہ مالەوہ. سەتلىكى ئاو و كوتى پەرۇي ھىنا. ھەرچى كرد

خەتەكە نەسرايەوہ، نەوتى ھىنا. دواي سەرىنەوہى خەتەكە، بە ھەزار حال

خۇي ھاويشتە ژوورەكەي؛ لەرزى گرتبوو، دللى دەبوورايەوہ.

- ئەم كوژن، ھەزار گيانم بى گيانى دەرناكەم! كى ئەم شوعارىە نووسىگە،

قاتلى قازى محەمەد. رووى باوكتان رەش بى، من بۆچە؟ مەگەر من كى

بووگم؟ چۆن تۆمەت و تاوان دروست ئەكەن! كورەكە وتى بە چاو گومان

تواشام ئەكەن! كاشكاي ساواكى بوايى... ئاخر من بۆچە؟ دادگا قازى

محه مه دى كوشت، به فه رمانى شا، ئيميرىكا، ئه رى ئيميرىكا. ئه وه شه وه،
كلابراى ئيميرىكايى، نازانم ژنرال بوو، ته ره ماش بوو، هاته پادگان. من تازه
چوو بوومه سه ربازى، گرووبان سى بووم.

به زرهى زهنگ، مووچر كىكى پيدا هات:

- كىيه؟ ناشى مناله كان بن، ئاژاوه چىيه كان نهون، چه بكم؟ مؤله تم
برپاگه، ئه شى له م شاره بار كم، ئه جم، ئه جمه شارىك كهس نه مناسى!

هه ميسان زرهى زهنگى ده ركه، مئشكى هه ژاند:

- نا، نايكه مه وه، ئاژاوه چىن. زانىگيانه ته نيام. زانىگيانه كهس له مال نييه.
ئهو كوره به ره للايچه له مالا نييه! خوا ئه زانى ئيسه خه رىك چهس، ئه وه
راپورتى نه داوى؟!

زهرى زهنگه كه ئه مجاره توندتر له پيش، نايب عه باس خانى خسته له رزه.
- ئه وه بوجه ئه ونه تر سنۆكم تىيا ده رها تگه، له په نجه ره كه وه تواسا ئه كم؟
ئه گه ر ئه وان بوون، هاوار ئه كم! خو شار بى خاوه ن نييه. جا ئه وه هاتوو
هاواريچم كرد، له م رومه لخه زا كى به كىيه. مه ردم بو سه رم ئه گه رن، خو
ديتان شاتر ئه وه له سه ن چون جواومى داوه. جاران نايب عه باس خان وتنى كه ر
نه يئه كيشا!

هه لستا، به هه نگاوى شل و له رزؤكه وه چوو په نجه ره كهى كرده وه، سه رى
كىشا ده ره وه؛ سپوورى گه ركه بوو. به فه رخوونه كه يه وه، زه بل و زالى كو
ده كرده وه.

- چه ت گه ره كه كوره، به م مه لا بانگدانان شى تمانؤ كرد.

- ئه شخال، ئه شخال...

- ئه شخال، ئه شخال، قور مساق! وه ختى كهس درگا ناكاتؤ يانى ئه شخال

نييه، سپووره كه، سه رى هه لبرى و وتى:

- قورمساق هاوناوته! باوه حیزه ی سهگ باوکه. شیت بووگی به خوه ته وه جوین ئه ده ی؟ ئه گهر پیایگی پات بنه خواره وه تا کهر بکیشم له دایکت!
- کوره، ئه وه ئه زانی ته ک کییا قسه ئه که ی؟
- ئه ری، ئه زانم. ته ک یابوو ه گه ره که ی چه م قه ساوخانه قسه ئه که م.
دهورتان نه ماگه به گیان ئاغه ساتان! جاری تر له م گووگه له بخوه ی کتک
ئه خه مه ناو شوالته، حالی بووی؟

نایب عه باس خان، بی دهنگ، ناخیکی هه لکیشا و په نجه ره که ی پیوه دا و
بو ی راکیشا و چاوی بریه بن میچه که:

- خه ریکم ئه له رزم، ته کانم خوار دگه ... مرگ بر قاتل قاضی محمد، هه ی
هاوار! به کئ بیژم. من گورووبانه شره یه ک بووم، من ئه و کاره م نه کردایه
یه کیکی تر ئه یکرد. گشتمانیان جه م کرد، هاوردمانیانه چوارچرا، تا
ئیه دامیه کانیا نه هاورد نه مانزانی چه باسه؟ قازی محمه د کوایه کی شوپی
له بهر کردوو، بیجامه که ی چه رمگ بوو، ئه یژی دویکه بوو. بالا بهرز و لاغر،
گشتمان تو اشامان ئه کرد. داره که یان هه لخستوو، کابرای ئیمریکایی
جل و بهرگ ئه رتش ئیرانی له بهر بوو. سه ره ههنگ هوما یوونی تو اشای
سه عاته که ی کرد. هه وا بوومه لیل بوو. سه ره ههنگ هوما یوونی رووی کرده
گورووبانی مه هابادی وتی:

- تو گروهبان! تو طناب را به گردن آن یکی بینداز؛ ئیشه ره ی بو قازی
کرد. گورووبانه که رهنگی په ری وتی قوربان من هه رگیز ئه و کاره ناکه م، من
خه لک مه هابادم، نا، هه رگیز. ئه گهر ده ریشم که ن ئه و کاره ناکه م.
سه ره ههنگ به هه ر که سی وت، که س قه بوولی نه کرد. دوایی رووی کرده من،
وتی:

- تو اهل کجایی؟ (تۆ خه لکی کوپی؟)

وتم: ... قربان!

وتی: اینجور کارها از هرکسی برنمیاد، مرد میخواد، مرد! تو مرد این کار هستی گروهبان!

وتم: قربان، هرچه شما بفرمائید! نازانم بۆچه نه‌متوانی سه‌ریپچی که‌م. ئەترسیام دهرم که‌ن. عومریک هه‌ژاریم کیشابوو، کریکاریم کردبوو، برسیه‌تیم چه‌شتبوو، ئەترسیام دهرم که‌ن.

قازی به لای چاو توشایه‌کمی کرد، سینگم دا به‌روه، به‌لام خوا ئەزانی قاجم ئەله‌رزی. چووومه سهر سه‌کوه‌که وه‌ختی ته‌نافه‌که‌م ئەخسته‌ملی، زه‌رده‌خه‌نیه‌کی کرد و وتی:

- من بۆ پاراستنی میلیله‌تی کورد ئەم داره‌م هه‌لبژارد، به‌لام هه‌رگیز به بیرمدا نه‌ده‌هات کوردیکی هه‌لخه‌له‌تاو ته‌ناف ده‌خاته‌گه‌ردنم!

خه‌ریک بووم ته‌نافه‌که توور بدهم و راکه‌م، وه‌لی و تم پی ده‌که‌نن، دهرم ده‌که‌ن! ته‌نافه‌که‌م خسته‌ملی راست توشای ناوچاومی کرد، ئەوه‌نده چاوگه‌لی به‌هه‌یه‌ت بوون، خۆم بۆنه‌گیریا، گمیژم به‌خۆما کرد. ئیتیر له‌و زه‌مانه‌وه دوچار گمیژه‌چۆرتی بووم. دوکتور نه‌ما نه‌چمه‌لای، بی‌فایده، من مه‌عموور بووم.

مه‌عموور و مه‌عزوور! جا گوناح من چه‌س؟ ئەی خوايه‌له‌رز کوشتمی، بۆچه‌مناله‌کان نه‌هاتنه‌وه. تو بیژری ئەوانیش وه‌ک مه‌ردم له‌باره‌مه‌وه قه‌زاوه‌ت ئەکه‌ن! ئەی هاوار، ئەم غه‌لبه‌غه‌لبه‌چه‌س؟ چوارچرای مه‌هاباد، این کار مرد میخواد... ئای، نا، من سه‌ره‌نگ هومايیوونی، من ناتوانم، نا، خه‌ریکن به‌ره‌و رووم دین. خه‌لک توورهن. ده‌میان که‌فی کردگه، هاوار ئەکه‌ن، وا مه‌که، وا توشام مه‌که قازی محمه‌د! من... من مه‌عموورم، مه‌عموور و مه‌عزوور. ئای، وا توشام مه‌که... ئەو تو له‌و سه‌رمیچه...

چاوه کانی قازی... ئامان، ئامان! قازی پېيان بېژه نهمکوژن، ئەوه خو
 هه تيمه کهى خوهيچم ها له ته کيانا، ئەى نمهک به حهرام. خيزانم،
 که نيشکه کانم، گشتيان که فتگنه دواى قازی. ئەوه کى ته نافه کهى پچرى.
 دهرم ئە کهن، له برسيا ئە مرم. ئيمريکاييه که چهى پى هات؟ بۆکوى چوو؟
 سه رهنگ هومايوونى بۆکوى ئە چى؟ ئەى من؟ من ته نيام. مهردم وهک
 هيلانه زه رده واله خرۆشياگن، ئاى، من بى گوناحم. مه کهن، مه کهن. ئەى
 نمهک به حهرام. کوره کهى خوهم، به ئيشارهى قازی، ته نافه که ئە خاته ملم،
 ده بمکوژن با پرگار به له چاوه کانی قازی، چاوه کان قازی... چاوه کان
 قازی!

سه گي ژينه خور

هه ناسه سوار، شه كهت، سه راپا شه لالی عاره ق، هه لده هات. چه قۆيه كي به دهسته وه بوو، به ناو مژ و دوو كه لیکي چر و خهست دا هه لده هات. جار ناجاری، هاواری ده کرد:

- راوهسته... راوهسته مهلعوون!

* * *

به مهودای چهند ههنگاو له نوا، سه گيكي رهش، به نووزه نووز غاری ده دا. ده كهوت، هه لده سايه وه، تلی ده خوارد، هه میسان هه لده ستايه وه. بری جار ئاورپکی ده دا به وه، بریسکه ی چه قۆكه ی ده دیت و ده بنووژاند.

- ده تکووژم! به دزات، بی شه رف، هار، هار... ده تکووژم!

نووزه ی سه گه كه له نیو میشکی دا دهنگی ده داوه، چما خۆی ده نووزینی، چما خۆی بوو.

- نا، نا، ئیتر فریوی ئه و قه لافهت و سیما مه زلوممهت ناخۆم، سه گی هار

ده بی بکووژری.

سه گ هه میسان كهوت. ماندوو ببوو. زبانی ده رکیشا بوو، خۆی گه یاندی. به نفره ته وه پیکه نی، له سه ر سه گه كه راوهستا، دم و پلی سه گه كه خویناوی

بوو.

- خوینی منداله کانم! خوینی ژیانم، خوینی دلّم!

سهگ مه زلوومانه لیبی دهروانی. وهک سکالای ده کرد. به چاو ده پارایه وه. ئەم هاواریکی کرد و چۆکی نایه سهر سینگی سهگ و تا دهسکه چهقۆکهی له سنگی سهگ داچهقاند، نووزهییه کی کرد. ئەمیش به دەم ژانه وه، زیریکاندی. دهستی نایه سهر سینگی خۆی، خوین له بهین قامکه کانیه وه فیشقهی کرد. نووزهی سهگ و زیریکه ی ئەم ئاویته بوون.

به هاواری خۆی له خه و راجله کا. دهله رزی، عاره قی کردبوو. چاوه کانی گلۆفت، سهگ ئارام و له سهرخۆ له پالیا خه وتبوو و مره ی دههات.

* * *

قهساب گوتی:

- وهک هه موو رۆژی؟

گوتی:

- به لێ، وهک هه میشه.

قهساب گۆشته که ی بۆ کیشا و پینچایه نیو رۆژنامه یه که وه و دایه دهستی و گوتی: ئەو رۆ پوولی گۆشته که ت له کوی پهیدا کردووه.

- ئەم هه ناسه به کی هه لکیشا و گوتی:

- ئەی خودا، گه وره یه.

قهساب گوتی:

- لیبی گه پری پیاو! ئاخیر تا که ی؟ مه گه ر تۆ غیره ت نیه، خۆت ئەسیری سه گنی کردووه. ئەم سه ری شۆر کردووه. پووله که ی ئەژمارد و دایه دهست قهساب. قهساب به واق و پرمانه وه لیبی دهروانی.

ئەم گوتی:

- چ بووه، بۆ وا ته ماشام ده که ی؟

قهساب ئاماژه ی بۆ گه ردنی کرد و گوتی:

- ٺه و قه لادده چييه به ملتتهوه؟

رهنگي هه ليزر كا و هيچي نه كوت، قه ساب به داخ و كه سه ره وه سه ريكي له قاند و كوتي:

- قه لادده ي كردووي. سه رته نجام له غاوي كرده زارت، هه ي داد! ده زاني تو كي بووي؟ كواني ٺه هه موو شه ره ف و غيره ته؟ كواني ٺه نيوبانگ و... ٺاخر پياو! له گه ل ٺه سه گه چ پيوه ندييه كت هه به؟ بوچي به ره للاي ناكه ي؟ ده زاني خه لك چي ده لين؟

هات قسه يه ك بكات. قه ساب ماوه ي نه دا:

- نا، ئيتر كارت گه يشتوته ٺاكام، ده بي خاس خوايه ك خه بهر بدا، ٺه سه گه هار بووه.

ٺه سه ري هه لبري، به له حنيكي پر له تكا و پارانه وه:

- خو تو خه بهر ناده ي... ناده ي، نا؟

قه ساب گوتي:

- ٺاخر شه ر، من نه يكه م، خو هه ره يه كي په يدا ده بي خه بهر بدا، ٺه سه گه هاره. يه كه م قوربانيشي هه ر خو تي.

ٺه م به ده نكيكي كپ كوتي:

- ٺاخر چونت تي بگه يه نم. ٺه م سه گه، سه گيكي ٺاسايي نييه، به ره للا نييه، خاوه ني فام و ٺاوه زه.

قه ساب كوتي:

- سه گ هه ر سه گه، چ ٺاسايي بي چ ٺااسايي!

- ٺه م قسه پر و پووچانه بيانووه. ٺه گه ر فام و ٺاوه زي ببوايه، نه ده بوو به سه گ!

ٺه م كه وته ري، به سه ري شوپر و پشتي كوور و جه سته ي گر مو له وه، به ره وه

مال بۆۈە.

* * *

سەگ راۋەستا بوو، بە دوو چاۋى سوور و خوپىن تىياز، لەسەر ئەم راۋەستابوو. گەردنى بەرز گرتبوو، ئەم بە دەنگ و گەرمۇلە لە ژىر پىنى سەگدا ھەلترووشكابوو. گۆشتەكەى پىل پىل دەكرد و لە پىش سەگى دادەنا. سەگ گۆشتەكەى بە كاۋەخۇ دەخوارد و بە مەرمەر زامەندى خۇى دەردەبەرى! كاتى سەگەكە تىر بوو، خزاىە سووچىك و بۇى راکشا. ئەمىش ھەستى بە تىر بوون دەكرد. بە رىق و كىنەۋە لە سەگى روانى. سەگەكەش سەرى لەسەر دوو پەنجەى دەستى دانابوو و لە ژىرەۋە بۇ ئەمى دەروانى؛ دەلىپى دەيزانى چى لە دلى ئەمدايە. ئەم زۆر جار وىستبووى سەگەكە بكووژى. زۆر جار خەۋنى بە كوشتنى سەگەكەۋە دەدەت. بەلام ھەركات سەگەكە بەرسى دەبوو، ئەمىش ئۇقرەى لى دەبەريا. دەست بەجى بۇ تىر كەردنى دەست بە كار دەبوو. كاتى لە خەلۋەتى خۇيدا بوو، بىرارى بە كوشتنى سەگەكە دەدا، بەلام تا سەگەكەى دەدى، بىرارەكەى لە بىر دەچۆۋە. سام و ترس رۇخى داگىر دەكرد. تەنانت شەۋىك كاتى سەگەكە بە پەنجە و ددان قەللادەكەى خۇى لە گەردنى ئەم ئالاند، بى جوۋلە، بى دەنگ، لە ئەۋپەرى بى دەستەلاتىيەۋە، خۇى بە دەستەۋە دا. شتىكى بە لاجەۋى بوو. بە يانى زۆر كەس دىمەنىكى سەىر و سەمەرەيان دىت. «سەگىك، قەللادەى لە مل پىاۋى كەردبوو، لە كوۋچە و كۇلانان، پىاۋەكەى بە دواى خۇيدا دەكىشا.» ئەۋانەى كە نەياندەناسى، پىدەكەننن و ناسراۋەكانىش، سەرى ئەفسووس و داخيان دەلەقاند. زۆرى ھەۋلدا قەللادەكە بكاتەۋە، بەلام دەلىپى قەللادەكەيان لە پىست و گۆشتى جۇش دابوو.

سەگ، تىر و تەسەل و ئارام لە سووچىكدا، خەوتبوو. ئەم بە پى دزكى

دەرکه که هی کردوهه. خهم په نجهی له دلی هه لپیکابوو. ته نیا بوو، ته نیای ته نیا، نه دۆستی، نه ئاشنای، نه خزمی، له کاتیکه وه له گهل سه گدا، ببوو به ههم خانه و ههم کاسه، ئیتر ههموو دهوریان چۆل کردبوو. ته نانهت قسه شیان له گهل نه ده کرد. کاتی ئه میان ددهی، روویان وهرده گیپرا و ریگه یان ده گۆری. ویستی بچیته چایخانه. به لام چایچییه که به ئاشیره دهری کرد و ریگه ی نه دا. به دلشکاو ی گه راپه وه بو مال و له خویدا غه رق بوو.

* * *

له دهرکه یان دا، سه گه که به بیستنی دهنگی دهرکه شله ژا و به ترس و له رزه وه خو ی باریکه وه کرد و له سووچیکدا هه لترووشکا. کی بی باشه؟ قهت کهس سو راغی نه ده گرت. دلی توند لیی ده دا، به چاویکی سه رزه نشت باره وه له سه گه که ی روانی. سه گ ههستی به مه ترسی ده کرد. سه گ و خاوهن سه گ هه ردوو کیان به یه ک ئه ندازه ترسابوون. ئه میس رۆی و له پال سه گه که دا هه لتووتا. سه گ ده ی نووزاند، ئه م گوتی:

- بی دهنگ به! کاتی بزانه کهس له مال نییه ده رۆن. ئاخو کی بی؟ چییان ده وی؟ نه کا په نیکت دابی؟

دیسان له دهرکه یان دا. ئه مجاره توند تر. دهنگیکی سامناک دلی راتله کاند:

- ده زانین له مالی، دهرکه که بکه وه، نه یکه یته وه ده یشکینین!
سه گ خو ی گرمۆله کردبوو. مچورکی پیدا ده هات. ئه م به سه ر سه گدا نه راندی.

- سه گی سه گباب! چیت کردوو؟ ها، هه میسان زیانی کیت کردوو، نه فام، سه گ سار!

سه گ گرمۆله ببوو. وه ک هه مبانه دراو باکه ی خالی ببوو. ده له رزی و

دەینووژاند، ئەم ھەستایە سەر پێ و بۆ لای دەرکە چوو:

- کێیە؟

- پۆلیس!

دەرکە ی کردووە، ھاتە نیو ھەوشە کە:

- لە کویە؟

ئەم بە سەر ناماژە ی بۆ ئەو دیوہ کرد سەگە کە ی تیدا بوو:

- لەوێ یە سەرکار، چی کردووہ؟

- بلی چی نە کردووہ؟ ھار بووہ ھار! گازی لە لاقی چەند کەسی گرتووہ،

زیانی جیران و دراوسی کردووہ. خەلک لێ ی جارز و عارز بوون.

- من یی خەبەرم. نازانم بۆ کوی دەچی و چی دەکا.

پۆلیس سەرانسەر ھەوشە و دیوہ کان گەرا و کوتی:

- من لێرە سەگ نابینم.

ئەم کوتی:

- بە دوایدا مەگەر ی، نایدۆزیتەوہ. ئاخەر، ئەو سەگە، سەگی سەیرە؛ بر ی

جار ون دەبی، غەیب دەبی، تەنانەت منیش نایدۆزمەوہ!

پۆلیسە کە وتی:

- من بە ناوی قانون بە بۆنە ی راگرتن و بەخیوکردنی سەگیکی ھار تۆ بە

تاوانبار دەزانم و دەست بەسەرت دەکەم.

یە کئی لە دراوسیگان کوتی:

- شوورەییە پیاو! ئیتر بەسە، شەرم بکە!

یە کئی تر کوتی:

- ئەمجارە ھەول بەدە پیاو، ھەول بەدە!

پۆلیس ویستی کە لەبچە ی لە دەست بکا، بەلام کاتی قەلادە کە ی

گەردەنى بىنى، كەلەبچەكەى لە گىرفان نا و سەرى قەللادەكەى گرت و رايكيشا.

* * *

سەگ تىر و تەسەل باويشكىكى دا، سەرى نايە كۆشى ئەم. ئەم بەلام لە خۆى كردهوه.

- بە تەناف دەيكووژم. هەلیدەواسم. تۆزى ئىشى هەيه و تەواو، چەند دەقیقە پەلەقازى و تەواو! دەلین هەركە بۆشكە يا سەندەلئیهكەت لە ژىر پىي ئىعدامى لا برد، بە تەوژم بەر دەبیتەوه و دەس بەجى دەمارى دەقرتى و بیهوش دەبى و ئىتر بە پەلەقازەكەى خۆيشى نازانى. بۆ زگم پى دەسووتى. لىي گەرى با ئىشى مەرگ سۆ بخاتە دلى. عومرىكە دەمچەوسىنئیتەوه؛ حەقى خۆیەتى! لىي گەرى با تا حەز دەكا هاوار كا، تا دلى دەخوازى بوهرى و هەلئووژىنى. بەم شەوه درەنگانە كەس وه فریای ناگا. ژيان و مەرگی بۆ كەس گرینگ نىيە. رەنگە مردنى ئۆخژن بخاتە دلى خەلكەوه... سەگ وەنەوزى دەدا.

كاتى پەيدام كرد، سەگىكى چكۆلە و تولەفەرنگىيەكى لەبەردلان بوو. فریوى چاوه كانیم خوارد. تولەفەرەنگىيەكى چوو كەلە و لەبەردلان. غەرىب بوو؛ غەرىب و تەنيا. گەلەسەگ لىي هالابوون، سەرەتا دەهات و دەچوو، جىي مەترسى نەبوو.

* * *

دەرکەى گەورەى زیندان كرايهوه و ئەم پىي نايە دەرەوه. پر بە سىنگى هەواى تازەى هەلمژى. لەپر، سەگەكە... سەگەكە چاوهروانى ئەم، لەئەوبەر شەقام راوہستابوو. ئەم بە نفرەتەوه تفيكى كردهوه:

- ناخ! مەلعوون!

سه گه که لاواز و گهر بېو. بې هیژ و رهق هه لاتوو. ده لهرزی و به زوری
خوی له سهر پې راگرتبو؛ چه پهل و قورپوی. به دیتنی ئەم به رقیکی
شەیتانی کهوته نیو چاوانی. به نووزه نووز خوی بو لای ئەم ده کیشا.
چاوه کانی تژی له پارانهوه و نیاز بوو، برسی بوو، هات و خوی کوتا به بهر
پیی دا. وه فادارانه دەسی کرد به کلکله سووتی! خوی به لاقیدا ده مالی.
- هه میشه هه روا دەست پیدەکا، هه میشه هه روا.

سه گ قه لاده کهی له مل بوو. ئەم دەستی برد بو گهر دنی خوی. له
زیندانا قه لاده که شکابوو. ئەم چاوی بهم لا و به ولا گیرا. کەس چاوه پروانی
نەدە کرد، هیچ کەس. تەنیای تەنیا له دلای خۆیه وه کوتی:

- چ بکه م؟ بو کوی برۆم؟

سه گ ئۆقرژی لی برابوو. به تەمای برپاری ئەم بوو. ئەم به لام له قه یه کی
تی سره واند.

سه گ سهره نگر بوو. کهوت و زه لیلانه نووزاندی.

- نا، ئیتر فریوت ناخۆم؛ له بهر چاوم گوم به، گوم به!

سه گ دیسان له بهر پیی ئەمدا خوی دا به زه ویدا و چاوه مه زلوومه کانی
برپیه نیو چاوانی ئەم.

- شه یتان، شه یتان! چیت ده وی؟ برسیته؟ برۆ یه کیکی تر بدۆزه وه.

سه گ نالاندنی، نووزاندی؛ ئەم له زبانی سه گه کهی ده زانی.

- ههر جاریکی تر، ههر یه کجار و ئیتر بهس. تەنیا یه کجار.

ههنگاوه کانی شل بوو، دلای پی سووتا.

* * *

- له گهل تۆمه، هوی دۆستی دپین!

ئاوری دایه وه، ئاشنایه کی قه دیمی بوو.

- بمبووره کاکه، گویم له دهنگت نه بوو.

تهوقه ی له گه ل کرد. به سهر سوورمانه وه کوتی:

- کوره ئه مه خوئی، وه لاهی به حال ناسیتمه وه، بو وات لیها تووه، چ به لایه کت به سهر خو هیناوه؟ ئه م ته شک و قه لافه ته چیه بوخوئت پیکه یناوه؟ ئه م قه لاده چیه له ملتا؟ ئاخ قسه کان درو نه بوون؟
- قسه؟

- وا دیاره وه ک کهو سهرت دهنیو به فر کردووه و ئاگات له دهور و پشتی خوئ نییه. جهریانی ئه و سه گه چیه؟ راست ده کهن شه و رپوژت ده گه ل سه گیکدا راده بویری؟ تو خو وا نه بووی؛ که سایه تیبه کت هه بوو، هونه رت هه بوو، پایوی ناو پیاوان بووی، ئه ی ژن و منداله کانت چوئن.
ئه م گوتی: خواردنی سه گه که هه موویانی خوارد، ژن، مندال، مال، سامان؛ هه مووی خوارد، هه موو!

دوستی قه دیمی گوتی:

- به م حاله شه وه هیشتا دهستی لی هه لناگری.

ئه م به نه ختی توور هییه وه کوتی:

- هه رکه سی هه لدهستی ئه م قسانه ده کا، کاکه تو نازانی دهرده که چیه؟ بوخوئت دوچاری ئه م دهرده نه بووی تا بزانی رزگاری له دهستی چهند سهخت و دژواره؛ من مه جبوورم، مه جبوور! خوشم لی بیزارم، بیزارم، به لام مه جبوورم، مه جبوور!

- مه جبووری؟

- تو نازانی. ئاخ ئه م سه گه، له جیگایه کی ترمه وه نه هاتووه، ئه م سه گه...

- بیستوومه شه و رپوژ کار ده که ی و به ره می کاره کهت ده گه رووی

سه گ ده که ی.

- ئاخر ئەگەر تېر نەبى، خۆم دەخوات. دەزانی زوحاک كى بوو؟ ھەر ئەو پادشاھىيە كە دوو ماری لەسەر شان روا بوو. ئەگەر ھەموو زەمىك دوو لاوى بە مارەكان نەدابايە، خۇيان دەگەست، خۇيان دەخوارد، منىش زوحاكم و ئەو سەگەش مارەكانە!

- بىستووومە لە جىياتى ئەو سەگە زىندانىش كراوى؟

ئەم سەرى شەرمى داخست و گویت:

- گوشتەم بۆ دزىو

- لەو ماوہى لە زىندان بووى، سەگەكە لە كووى بوو؟

- كاتى زىندان كرام، ئەویش خۆى گوم كرد. ھىندى جار نووزەيەكم لە دەرەوہ دەبىست. ھەتا دەھات نووزەى كز دەبوو. كاتى ئازاد بووم، لە بەر دەركى زىندان چاوەپروانم بوو. ھەر كە منى دىت دەستى كرد بە كلكەسووتى؛ ھات و خۆى بە لاقما مالى. بە لەقە لە خۆم دوورم خستەوہ، تارانم، ماوہيەك ئاسوودە بووم؛ بەلام دەست بەردار نەبوو. وەرە و نووزەى بەردەوام لە گويمدا دەنگى دەدايەوہ. شەو تا بەيانى لە كۆلندا دەينووزاند. شەويكىيان ھەر كە دەرکەم كردهوہ خۆى كرد بە ژوورەكەمدا و ئىتر...

- ئەى بۆ... بۆلىت نەدا، بۆ دەرت نەكرد؟

- تەنيا بووم، لە تەنيايى گيان بەسەر ببووم... غەرىب بووم، تانە و تەشەر،

تانووت و... ئاخ تۆ نازانى! نازانى!

* * *

بەلام خىزانم ھەر لە ئەوہلەوہ لە تەكيا دوژمنى ئەكرد. دەيكوت: من لەم سەگە بەدقەلافەتە دەترسم.

دەيكوت: وەيشووومە، بەرەللای كە با بروا. دەيكوت: لە نىو چاوەكانيا شەيتان خۆى حەشار داوہ؛ من پى دەكەنيم.

دهمگوت: ئافرهت بۆهپنده دواکه وتووی. دهمکوت: ئاخړ ئهم
توله فهرهنگییه بی ئازاره چ زیانکی به تو گه یاندووه. به لام کاتی بۆ یه کهم
جار لاقی کوره چوو که کهی داپلۆساند، ئیتر خیزانم بیانوو کهوته دهستی.
هر دوو پیی ده کهوشی کرد. دهیگوت:

- ئیلا و بیلا ده بی له مالییی دهر کهی. به لام من خووم پیی گرتبوو. هر
که خیزانم ده یکرده ههرا و قیژه، په نای بۆ من ده هینا، له پشتمه وه خوی
دهشاردهوه، دلیم پیی دهسووتا. رۆژی کاره ساته کهی قهومانم، یه کهمین
مندالمی خواردا!

* * *

ههستا، به پیدزکی چوو مهتبهق، کاردیکی تیژ و دریژی له گهل خوی
هینا.

- ته ناف باش نییه، بهم کیرده دهیکووژم، تا دهسکه ده نیو دلی رۆ
ده کهم. خهونه کهیشم دپته دی. دهمهوی په له قازه یه کهی ببینم. ئوخژن و
ئوخه ی بیته دلما. دهمهوی ئیش و ئازاری زۆر بی مهلعوونی سهگسار!
- کاتی ئهم منداله ی خواردم، دهرم کرد. به شهپان خسته نیو کۆلان.
خیزانم قهت ئهو کاره ساته ی له بیر نه چۆوه، منیش خهریک بوو بیری
توله فهرهنگی له میشکم دهرچی، به لام شهویک نووزه نووزی له کۆلان و
پشتی دهرکه بهرز بۆوه. ئهو شهو زۆر دلتهنگ بووم کاتی دهرکهم کردهوه،
سه گهل ئابلۆقه یان دابوو، له ترس و له سهرما دهله رزی. خویناوی و قوراوی
بوو. به خیزانم گوت:

- ژنی چاک به! هر ئیمشه و په نای ددهم، شهوی نابیته ههزار شهو،
ته نیا ئیمشه و. سه پینی زوو خۆم ده بیهم له دهره وهی شار بهر هه لای
ده کهم!

هەر ئهوه بوو. ههميسان جيگه‌ی خوش کردهوه. ههميسان ژيانمان ئالۆز بوو. خيزانم بهره‌وام هاواری ده‌کرد، تا وای ليهات له بهرامبه‌رمدا راوه‌ستا و کوتی:

– يه‌کمان هه‌لبژيره، يان ئيمه، يان ئه‌و سه‌گه!

ههنووکه له ئه‌ندیشه‌ی هه‌لبژارندا بووم که توله‌فه‌رنگی کاری ته‌واو کرد و هه‌ر ئه‌و شه‌وه خيزانمی خوارد. مندا له‌کانمی خوارد. ژيانمی خوارد، بۆ به‌يانيش بوو به‌ فرمان ره‌وای مال. شه‌ويکيش کاتي له‌ خه‌ودا بووم، قه‌لاده‌ی ده‌ گه‌ردنم ئالا».

سه‌گ خه‌وتبوو، تير و ته‌سه‌ل، مړه‌ی ده‌هات.

ئهم به‌ رقه‌وه ليه‌ی روانی:

– زه‌هري ده‌ده‌می! ئا... ئا... به‌ ژار ده‌يکووژم، بيه‌ ده‌نگ... بيه‌ ده‌نگ!

* * *

بۆنيکی گه‌نيو، هه‌موو گه‌ره‌کی هه‌لگرتبوو. خه‌لک سه‌ره‌تا نه‌يانده‌زانی بۆنی چيه‌ی و له‌ کوپه‌ ديت؟ سه‌رئه‌نجام کاتي چاوکه‌ی بۆنه‌که‌يان دۆزيبه‌وه، خه‌به‌ريان به‌ پۆليس دا. هاتن ده‌رکه‌يان شکاند. ده‌مامکيان له‌ دم و چاو نا و دواي چهند ده‌قيقه‌يه‌ک، يه‌ک له‌ پولي سه‌کان هاواری کرد:

– ليره‌يه، وه‌رن، ليره‌يه، مردوو.

هه‌ر له‌و کاتا له‌په‌ر، بوونه‌وه‌ريکی سه‌ير و سه‌مه‌ر و به‌لاجه‌وی، شتيکی که نه‌وه‌ک سه‌گ ده‌چوو، نه‌ به‌شه‌ر له‌ ده‌رکه‌وه‌ خۆی خسته‌ نيو کۆلان، دري به‌ خه‌لکی دا و له‌ چاو ون بوو.

يه‌کي وتی: سه‌گ بوو؛ يه‌کي تر وتی: جه‌لال بوو، خودی خۆی بوو؛

ئه‌وه‌لی کوتی: من به‌ چاوی خۆم ديتم، سه‌گه‌که‌ بوو؛ دووه‌می کوتی:

منيش به‌ هه‌ر دوو چاوی خۆم ديتم، جه‌لال بوو، خودی خۆی بوو!

سَلِيمَان و گه نَج و ئه سپه ره ش

سَلِيمَان پياويكى هه ژار و نه دار بوو؛ وهرز پريكي خوش نشين و بى زهوى بوو. سال دوازده مانگ ته قالاي ده دا و عاره قى ده رشت، به لام كورد گوته نى هه ميشه هه شتى له گرهوى نو دا بوو و به هه زار حال زگى ژن و منداله رهش و رووته كانى تير ده كرد. بهم حاله شه وه دايمه شوكرانه بژيري خودا بوو. به يانان پيش له هه موو كهس ده چوو ه مزگه وت و درهنگتر له هه مووان وه ده ر ده كه وت. زنيكى وه فادار و داوین پاكي هه بوو. هه ركات سَلِيمَان له هه ژارى و ندارى وه ره ز و جارز ده بوو، دلای ده دا يه وه. قهت نه يتوانيبوو جل و بهرگيكي تازه بو ژن و منداله كانى بكرى. له قرچه ي هاوين و سه رما و سوله ي زستانا پيخاوس بوون و به توئی كراسه وه ده گه ران.

سالگار يک بهم جوړه رابرد و سَلِيمَان ته مه نى چوو ه سه ر، سه ر و سميلی بوو به مه زراى گه نم و جو. له وهرزى زستاناندا، پاچ و بيليكى هه لده گرت، گويدر يژه كه ي ده دا بهر و رووى ده كرده ده شت و چيا و هه ر جاره بارى گه ون، يان چيلكى بار ده كرد و به فرو شتنى، نه يده هيشت منداله كانى برسيه تى و رووزه ردی بکيشن.

رؤژيک، سواری گويدر يژه كه ي بوو، رووى كرده گرده لانى ئه و بهر ئاوه دانى.

پاچه که ی داکوتا، هەرچی کرد و کۆشا، بنجی گهونه که ی بۆ هه لئه ته کا. عاره قی دهم و چاوی به دهره که ی سرپه وه. ئه مجار هه موو هه یزی کۆکرده وه؛ تاشه بهردیکی زه به لاهی هه لئه کاند. جاریک و دوو چاره کانی گلۆفت. برۆای به چاوی خۆی نه ده کرد. به واق و پرماوی و سه رسو و پرماویه وه، هه ر دوو پیی له عه رد چه قی بوون؛ ژیر بهرده که چال بوو. دوو گۆزه له ته نیشته یه ک، دهر خوونه یان له سه ر بوو. به دهستی له رزۆک، دهر خوونه ی گۆزه که ی هه لگرت؛ هاواریک، ناویته ی شادی و سه رسو و پرماوی... گۆزه پر بوو له سه ککه ی زیڕ... سه ککه ی زیڕ؛ بریقه یان ده هات. به په له، مشتیکی له گیرفان کرد، بۆ ئه م لا و ئه و لای خۆی روانی، که س دیار نه بوو. به خۆی گوت: نا. بی عاقل مه به سلیمان، بلا شه و بی... شه و، نابی که س بزانی. بهرده که ی له سه ر جیی خۆی داناوه. له خۆشیان شاگه شکه ببوو، ئه ژنۆی دادا و پرووی کرده ئاسمان.

-خوای فه قیر و هه ژاران! شوکر، شوکر، خواجه شوکر.

باره گه ونی بار کرد و گه راپه وه. ته نانه ت به ژنه که پشی نه گوت. ده یزانی، قسه بکه ویته زاران، ده یلینه وه هه زاران؛ به تایبه ت زاری ئافره ت. نیوه شه و، تا جوالیکی خسته سه ر شان و له لای مالانه وه دزه ی بۆ کرد و له ئاواپی دهر چوو. مانگه شه و بوو. دوو هۆمه زیڕی له جه وال کرد. هۆمه کانی شکاند. چاله که ی پر کرده وه. جه والی به کۆلدا دا و گه راپه وه. دی کش و مات و بی دهنگ بوو. هه موو له خه ودا بوون. گه نجه که ی له شوینیکی به متمانه دا تا قه ت کرد.

تا مه لابانگدان خه و نه چوو ه چاوی. له نیو جیدا جینگلی ده دا و بییری ده کرده وه:

- ناهیلیم که س بزانی. ده یکه مه دهنگۆ، کابرایه کی خیرخوا، سه رمایه ی

پیداوم مامله‌ی پیوه بکهم. دهس ده‌کهمه چۆداری. له کهمهوه دهس پئ ده‌کهم. چند سه‌ری مه‌ر ده‌کرم. کهم-کهم زیادى ده‌کهم؛ ده‌یکه‌مه رانئ. خانووبه‌ریه‌کی گه‌وره ده‌که‌مه‌وه. زه‌وی ده‌کرم، کشت وکال ده‌کهم. خودایه! شهرت بی نه‌هیللم کهس، سه‌ری بی شیو بنیته‌وه. یارمه‌تی خه‌لک ده‌دهم. ده‌بم به یه‌که ده‌وله‌مندی ئەم ولاته.

* * *

به‌ره‌به‌ره مال و سامانی سلیمان په‌ره‌ی ده‌ستاند و نیو و نیوانگی بلاو ده‌بووه. رانه میگه‌لی تا ده‌هات زیادى ده‌کرد. ده‌ستی دایه زه‌وی کرپن. کریکار و ره‌نجبه‌ری گرت. خانووبه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له باشتین جیگه‌دا ساز کرد. یارمه‌تی خه‌لکی ده‌دا. هه‌ر شه‌وی جومعه، مه‌ری یان گایه‌کی قوربانى ده‌کرد و گوشته‌که‌ی به ناو خه‌لکدا ده‌به‌شیه‌وه. بو‌خۆیشی وه‌ک جارن، شان به‌شانى ره‌نجبه‌ر و کریکارانى کارى ده‌کرد. به‌م حاله‌شه‌وه، وه‌ک جارن، به‌یانان پیش له هه‌موو کهس ده‌چوو مزگه‌وت و پاش هه‌مووان وه‌ده‌ر ده‌که‌وت. به‌ خه‌رجی خۆی، مزگه‌وتى ته‌عمیر کرد و هه‌مامیکی بو‌ خه‌لکی ئاوی کرده‌وه. ده‌ستی به‌ ده‌م فه‌قیر و هه‌زاره‌وه بو‌وو. خه‌لکی سویندیان به‌ سه‌ری ده‌خوارد. بیوه‌ گه‌وره ده‌مراستی خه‌لکی ئەو مه‌حاله.

* * *

رۆژێک، لای نیوه‌رۆ، دواى ده‌س کیشان له کار، له سیبه‌ری دارێکی قه‌راخ چۆمى دانیشتبوو. له‌ولاوه‌تر، رانه مه‌ره‌که‌ی ده‌له‌وه‌رپن و هه‌تا چاو برکا، وه‌رزێر له زه‌وینه‌کانیدا خه‌ریک کار و فرمان بوون.

چووبوو ده‌ فیکره‌وه:

- له کوئ به کوئ گه‌یشتی سلیمان! هه‌ر ئیستا ئەگه‌ر لیو بیزیوی گشت دیه‌اته‌کان ده‌کری. به‌راستی، مال و دارایی چ هیزی به‌ پیاو ده‌دا.

حیلەي ئەسپىكى بىست، بەم لاولايدا روانى، هيجى نەدیت .
 - ئەسپ! بۆچى تا ئىستا بىرم لى نە کردوو ئەسپى بکرم . عەيب نىيە بە
 سواگە بگەرم . ئەمجارە حیلەي ئەسپەكە، بەرزتر و نزىکتر ھاتە گوئى .
 سلىمان ھەستا سەر پى و ئاورپىكى بۆ دوا داوہ . ئەسپىكى ڤەش بوو؛
 دەحیلاند و کۆرژنى دە کرد . ئەسپىكى کە لەگەت و بە قە لافەت . سلىمان
 بەرەو لای ئەسپ چوو . ئەسپەكە دەستى لە کورژن ھەلگرت و چاوى لە
 سلىمان بڤى . نىگايەكى سەيرى بوو . لە نيو چاوى ئەسپدا حالەتیکى سەير
 بوو . سلىمانى بۆ لای خۆي ڤادە کيشا .

- ئەسپى کىيە؟ خۆ لەم ئاوايەدا، کەس ئەسپى نىيە .

ئەسپى حیلاندى و لەسەر ڤاشووى ھەستا .

- دەبى ئەسپىكى وا پەيدا کەم . بەم ھەموو مال و سامانەوہ عەيبە بە
 پىيان دەگەرپىم . دەستى نەوازشى بە پشت ئەسپەكەدا کيشا . ئەسپەكە لە
 سلىمانى دەروانى . سلىمان بۆ ئاسمانى روانى . ڤۆژ لە نيوہراستى ئاسمان
 بوو . ويستى سوار بى، بەلام :
 با نوژنەكەم بخوینم .

بەرەو چۆم، ھەنگاویكى ھەلگرت، ئەسپەكە داى لە حیلە و سمکۆلان،
 گەرايەوہ بۆ لای .

- دە باشە، باشە . خۆ نوژنەكەم نافەوتى، دەورپىكى دەدەمەوہ!

سوار بوو، ئەسپەكە ھەلقەندرا .

حالپىكى سەيرى بوو . دەتگوت دنيا لە ژيڤ پىي دايە . دەتگوت لەسەر
 ھەورانەوہ بۆ زەوى دەروانى . خۆي سەرتر و بەرزتر لە ھەمووان دەزانى .
 کرىکاران و ڤەنجبەرەکانى وەك مېروولە دەھاتە بەر چاو . زۆر چوو کەيانى
 دەدى ... زۆر چوو کە . دەنگىكى لە دەروونى خۆيەوہ دەبىست :

- سلیمان! تۆبەم ھەموو مال و سامانەو، لە ھەموو، گەورەتری، عەیبە... زۆر عەیبە، پیاویکی وەکوو تۆ لە گەل ئەم خەلکە ھەزار و چلکە ھەلس و کەوت بکە. سلیمان! تۆ خۆ ئەو سلیمانە ھەزار و پێخاوسە جارێ نیت. سلیمان خان... سلیمان خان!

ئەسپ چوارناله دەپۆشت، بە لای رەنجەرە کانیدا تێپەری. سلاویان کرد، وەلامی نەداو. یەکی لە شوانەکان گوتی:

- سلیمان! سلیمان! یەکی لە مەرەکان خەریکە دەمری.

سلیمان دەوری داو و لە بەرابەر شوانەکە راوێستا، چاوی پەربووو تەوقی سەری، ددانی گر کرد. لە بناگویی شوانەکە سەر واند و گوتی:

- مەگەر من نۆکەری بابی قورمساقي تۆم، دەنگم دەدە. لەمەو لا من سلیمان خانم، سلیمان خان! شوانە، بە سەرسوورماوی و شەرمەو گوتی:
- بەلی... بەلی، سلیمان خان.

- بە ھەمووان بلی، کەس حەقی نییە بە سلیمان بانگم بکا، نیوی من سلیمان خانە.

- بە چاوان قوربان. ئەو مەرە نەخۆشە چی لی بکەم سلیمان خان!؟

- مەھیلە بمری، نابێ بمری. لەمەولا، لە حەقی خۆتان کەم دەکەمەو.

سلیمان پێی لە ئاوازەنگی کوتا و بە چوار ناله لە بەرچا و ن بوو.

کاتی سلیمان لە ئەسپ دابەزی، نوێژی ئیوارەش تەواو ببوو. شانیککی ھەلئەکاند و لە لای خۆبەو گوتی: خۆ ئاسمان نەرپوخواو.

ئەسپەکە بە داریکەو بەست، بە پەلە دەستنوێژیکی ھەلگرت و قامەتی بەست. بەلام چاوی لە چاوەسپەکە بوو. نەیدەزانی چی دەلی و چی دەخوینی... اهدنالالصراطالمستقیم... بۆ لەو شوانەم دا. ئەم ئەسپە لە کوپو ھات؟ چەند خۆش کێفە... والاضالین... ھی ھەرکە بی، دەیکرم. چۆن

تەماشام دەکا، دەلێنی شەیتان لە چاودایە... سبِحان رَبِّ الْعَظِيم... لێم
شیواوە چەند ڕەکاتم خۆپندوووە.
نوێژەکەمی تەواو کرد.

* * *

ئەسپ خاوەنی نەبوو.
سلێمان گۆرا بوو. ئیتر بەیانان نەدەچوووە مزگەوت. مەودا کەوتە بەین
نوێژەکانی. قوربانی کردنی شەوانی جومعهشی لە بیر کرد.
- خەیر و خەیرات بەسە، بە ئەندازەمی خۆم خەیراتم کردوووە.
تەماعی زۆرتر ببوو. زەوینی زۆرتری دەکەری. زلم و زۆری لە خەلک
دەکرد. خەلکی دەکرده ژیر قەرزهوه و کاتی نەیانده توانی قەرزه کەمی
بەدەنەوه زەوینه کانیانی دابڕ دەکرد.
سلێمان، سلێمانی جارێ نەبوو؛ ببوووە چەکمەرەقیکی زالم. بە سواری
ئەسپ، بە سەر کرێکار و وەرزیڕەکانیدا دەگەرێ، بە سەریاندا دەینەراند و بە
شەللاخ لە سەر و کاپۆلیانی دەدا.
ئیتەر، یارمەتی کەسی نەدەدا. چەند پیاویکی تەفەنگ بە دەستی لە دەوری
خۆی کۆ کردبوو، هەرکەس ملی نەدایە، ئەوانەمی تووش دەکرد.
ژنە پاکداوین و وفادارەکەمی لە مال دەکرد و ژنیکی جحیلی هینا.
مندالەکانیشی لە گەل دایکیان چوون.

* * *

سەید عەلی؛ حازر نەدەبوو زەوینه کەمی بە سلێمان بفرۆشی. چەند جاری
ناردبوو سەری، بەلام سەید عەلی ملی نەدەدا، هەرەشەمی کرد. پیاوی ناردە
سەری، بی سوود بوو.

دواجار، سەید عەلی گوتی:

- برون به خان بلين، ئەگەر هەموو دارايیەكەشى بەدات، بەستیک لەو زەوینەم نابینی.

سلیمان خان، وەك شیتی لی هاتبوو. پێی لە عەرد دەكوتا و جنیوی دەدا.

- لە بەرانبەر من رادەوهستی؟ خاکی زەوینەكەى بە توورەكە دەكیشم!
ئەسپ دەیحیلاند و سلیمان دەینەراند و شەللاخەكەى هەلدەسووراند:
- مالهەكەى بەسەردا دەرووخینم. وەك میروولە لە ژیر پیمدا پانی دەكەمەوه!

ئەسپەكەى لینگ دایە، سەید عەلى جووتی دەگرد:

- حا... حا... بەر... بەر... هۆ... هۆ... هوو...

حیلەى ئەسپە رەشى بیست. گوئی نەدایە. سلیمان بەرگایەكانی پێگرت.

سەید عەلى و سلیمان، دۆست و برادەرى قەدیمی بوون، تا پیش گۆرانی سلیمان، وەك گیانیک بوون لە دوو قالبدا، بەلام ئیستا...
- سەید عەلى! دەبێ لەم گوندە باركەى برۆی.

سەید عەلى لە ژیر برۆوه بۆ سلیمانی روانی و گوتی:

- دار دەتوانی ریشەى خۆی لە كۆل كات و بچى لە جیگای تر شین بێ؟
- من نازانم. تۆیش دار نیت.

- من دارم، ریشەم پتەوتر لە دار لە ناخى ئەم زەوینەدایە. تۆ بێ ریشەى سلیمان. تۆ دەبێ برۆی. سلیمان بە قار و كینەوه پیکەنى و گوتی:
- مەجبورت دەكەم، بە پێى خۆت بچى.
سەید عەلى گوتی:

- سلیمان! خۆت شیت کردوو. بۆ تێ نافكری. بزانه گەیشتوویتە كوی

پیاو؟! تۆ وا نه بووی. ئەم ئەسپه توی وا لیکردوو. سواری شهیتان بووی. بهرهللای که، دابهزه، وەرگه پۆه نیو خه لک. ئەم ئەسپه...
- من نه هاتووم مهوعیزه م بۆ بکهی. ئەم زهوینهی تۆ که وتۆته نیو زهوینه کانم، ده بی پیمی بفرۆشی.

- بزانه خه لک چۆنت لی ده روان. جارن سویندیان به سهرت ده خوارد، ئەورۆ ئاواته خوازی مه رگتن. به خوینت تینووون، ئەم ئەسپه چاوتی کویر کردوو.

له پ، سلیمان شه للاخه کهی هه لسووران. کزه له دم و چاوی سهید عه لی هه ستا.
- تا به یانی... تا به یانی مۆله تت ده ده می.

سهید عه لی، تووره بوو. به گارانه کهی به ره و سلیمان چوو. ئەسپه ره ش له سه ر پاشووی هه ستا، سهید عه لی گارانه کهی داوه شان. نه قیزه ی گارانه که له چاوی راستی ئەسپ چهقی، ئەسپ هیلاندی و سه له مایه وه و سلیمانی گلاند.

* * *

ئەسپی بریندار، به چاوی به ستراوه، له هه وشدا به سترا بووه.
دهم و چاوی سلیمانی، بریندار ببوو. ته نیا، له غولام گه ردشی دیوه خانه کهیدا، دانیشت بووه. جگه له پیاوه کانی کهس سو راغی نه ده گرت؛ ته نیای ته نیا. ماوه یه ک بوو، ژنه تازه کهشی، تۆرابوو. له ده ور و بهری سلیمان کهس نه ما. جگه چه ند نۆکه ر و گزیر و تفه نگچی.
خه لک کاتی سلیمانیان ده دی، پشتیان تی ده کرد. وه ک بیگانه یان چاو لیده کرد. چه ندرۆژی بوو، سواری ئەسپه که نه بوو بوو، پیی خوش بوو که سی بیت و هه والیکی بپرسی.

- ئای به دەستی خۆم چم کرد له خۆم، ئەو ژنه به ئەمەگ و وهفاداره م،
 مندالەکانم، چەند حەز دەکەم بچمەوه ناو خەلک. بەلام وهک دوزمن چاوم
 لێ دەکەن. حەقیانە. ئەی ئەم هەموو مال و سامانە کەلکی چییە. مەگەر
 چەند دەژیم! ئاخ بریا لانێ کەم، یەکنەفەر سۆراغی دەگرتم.

یەکی له پیاوه کانی هات و گوتی:

- سلیمان خان، سەید عەلی هاتوووە تە دیدەنت.

- سەید عەلی؟ له خۆشیان، به پێخاوسی، به پیری سەید عەلییەوه چوو.
 له بەرابەر یەک دانێشتن.

- هاتوووم حالت بپرسم سلیمان!

سلیمان به شەرمەزارییەوه گوتی:

- من خراپەم لەگەڵ تۆ کرد، زولم لە خەلک کردوو، من...

سەید عەلی گوتی:

- قەیناکا، شەیتان بە لەعنەت کە و بگەرێوه. خەلک رقیان لە

سلیمان خانە، نەک لە سلیمان.

- چ بکەم، چ بکەم، خەلک لێم ببورن؟

- هەلەکانت قەرەبوو کەوه.

لەپەر حیلە ی ئەسپە رەش هات، سلیمان بی ئیختیار هەستا، سەید عەلی

گوتی:

- گوی مەدە، گوی مەدە!

بەلام سلیمان، وهک جادوو کراو، کەوتە رێ، ئەسپە رەش لە حەوشەدا بوو،

چاویکی کوێر ببوو، بە چاوی دیکە ی بە نیگایەکی شەیتانی لە سلیمانی

دەروانی، بەرەو ئەسپە کە چوو.

سەید عەلی هاواری کرد: سوار مەبە سلیمان، سوار مەبە!

سلیمان، به تەکانی خۆی هاویشته سەر پشت ئەسپە که. نیگای سلیمان سارد، دەم و چاوی وەک بەردی لی هاتبوو. بە سووکەووە بۆ سەید عەلی دەپوانی.

- تا بەیانی، تا بەیانی مۆلەتتە دەم، تا بەیانی.

ئەسپ، چوارناله، لە کووچە و کۆلانی ئاواپی دەگەرا. چەند کەسی بریندار کرد. میشکی مندالیکی پێژاند. ئەسپ دەیحیلاند و سلیمان قاقای دەکیشا. خەلک عاسی بوون. کەوتنە دوای، ئەسپ لە ئاواپی وەدەر کەوت. چەند بیستانی لەبەر ئاواپی پیشیل کرد. لە ریگە ترازا، بەرەو هەلدیر دەچوو. هەلدیر بەندە، خەلک یەکدەنگ هاواریان دەکرد:

- دابەزە سلیمان، دابەزە، دابەزە!

بەلام زایەلەیی هاواری سلیمان، گویی دەشت و دۆل و چیای زرینگاندەووە.

ئەسپ و ئەسپسوار لە هەلدیرەووە بەر بوونەووە.

چاوی گورگ

کاتی که شهو هه موو بواره کانی په رینه وهی تهنیه وه. کاتی هاوار خنکا و کول پرووکا. کاتی مانگ دهرکه ی هه ورپکی لیخن دا زهر د هه لگه را و خوینی ئەستیره کان تک تک، تکا و دهری ئاسمان له ئەستیره و مانگ داته کا، رووباره کان خۆشه ویستی دهریا یان له بیر چوو، بولبول گولی جی هیش و سام بوو به خه نجر نیشته سهر گهر دن و خه م بوو به میمل ... ئەویندار، هه ستا سهر پی و نرکاندی:

- دهرۆم، دهرۆم، ئەم زلکاو ده مخنکینی. هه ناسه ی ساردی ئەم باهۆزه بر واکنم ده ته زینی ... دهرۆم.

وتی: به ره و کیهه لایی؟

شوینیکی دووری ده ست نیشانکرد. ئەوه نده دوور، نه ک هه ر چاو هه نگاوی

بیریشی پی نه کا.

- بر وانه ژیان له ویدا ده بوو ژیتته وه. دلی رچاو به لیزکی ئەو هه تاوه گهر مه ده گه شیته وه ئەم لیزکه ته ماشاکه. کانگای ژینه، ژینه، روانگه ی ئەوینه، ئەو په ری دنیا به. ئەو په ری تیکۆشانه. سهره تای ژین و پله ی هه لچوونه!

ته ماشامان کرد. له دوور وه. له ئەو په ری خه یال و بیر وه. له ره خ دارستانیکی چردا، دوو لیزکه تیشکی پروون دهره وشانه وه. چه نده دلرفین و هاندر، دلایان وه خورپه ده خست و گیانیان بو لای خۆ راده کیشا. ئۆقره یان

تووړه ده کرد و دنه ی حزیان ئه دا.

- ده رږوم، ئه گهر له و پیناوه دا گیانیشم بهخت کهم، هر ده رږوم. خوینم
ئه کهم به ئالا و کیانم، ئه کهم به دروشم و ده رږوم. گرږیک له و کلپه تیشکه
ده هیڼمه وه و خهرمانی ئه م شهوه زهنگه ی پی ده سووتینم.

و تم:

- مه رږو! رهنکه داوی راوچی بی، رهنکه گیایه کی سیحراوی بی، رهنکه
تراویلکه بی، رهنکه هر هیچ نه بی. هر لیره تیشکوله کان پیکه وه
بنووسینین. به ده زووی تیشکی لژگه کورته کان، رږژ به به رږوکی
شهوه زهنگه وه بدوورینین. جهم و کوپان دهنه هه تاو. شهو ده سووتینن.
دهنه گره شه مال و بناغه ی رږژ پیک دینن. مه رږو، پیکه وه بین ئه و دوو لیزگه
تیشکه جوانن؛ زور جوانن، به لام زور دیارده ی جوان هه هر له دووره وه
جوانن: دهنگی ته پل...

قه لس و تووړه، رووی وهرچه رانند.

- ئه ی ترسنوک، به ردی دردونگی ده هاوښته بهر پیم. هه لناخله تیم.
ده زانم له غاوه کهت به کام میخ ته ویله وه به ستراوه.

- ئه ز بی له غاوم، ده ئاخوری هیچ گه ورپکا ناله وه وړیم. ته نیا ده لیم ئه وه ی
تو ده ته وئ و به دوایدا ویلی، هر لیره یه.

- تو کوپری، هیزی چاوت بر ناکات. ئه وه ی من ده بیینم، بیینی.

دلشت له به ردی رهق داتاشراوه. هه ست به بینی گول و جریوه ی
ئه ستیره و شه پولی نهرمی شنه بای زه مندی بزوپن ناکه ی. ئه و دارستانه
کاژه. ئه و په ری کاکه شان و کایه نات و بیرو و پروا و دنیا یه. ئه و جهنگه له،
قیامه تی زیان و مه به ست و ئامانجی هه موو بیر و ئه ندیشه کان و میژووه. ئه و
جهنگه له، سه رچاوه و کانگای ئه و دوو لیزکه تیشکه یه.

رۆژنیک ملی رینگای گرت و رۆیی. منیش ههنگاو به ههنگاو به پێدزکی شوینم ههنگرت. باریکی قورسی کتیبی له کۆل نابوو. جانتاکهشی له پهرتووک و نامیلکه و نهخشهی رینگا ئاخنی بوو. هیندی چهپلهیان بۆ لی دا. هیندی دانیان لی چیر کردهوه. هیندیک سهریان بۆ لهقاند و هیندیکیش بهر قاپیهی دهسته لاتداری شهویان گرت و راپورتیان لهسهردا.

زۆر رۆیی، ئهوهنده رۆیی، ئهژنۆی شل بوو. چاویشی ههر له دارستان و ئهو دوو لیزکه تیشکه کلپه دار و کهشاهه بوو.

گه بشته دوو رپیانیک، به سهرسوورمانهوه راههستا.

– له کیهه لاهه؟ بیرم له مه نه کردبووه.

له دوو رپیانه کهدا، پیره داریکی به سالاجوو، سیبه ریکی پان و پۆری راختبوو. دواي رامانیکی دوور و دریز له سیبه ری پیره دارا دانیشته و کۆله کهی دانا و جانتاکه ی کردهوه و دهستی کرد به خویندنهوه. ههر چاویشی لهو خاله ی رهخی جهنگه له دارکاژه که بوو. لهو دوو لیزگه تیشکه... دوو لیزگه تیشک، وهک دوو کلپه ی ئاگره سووره ههناویان گهرم ده کرده هیز و گور، پهیتا پهیتا کتیه کانی یهک له دواي یهک ده خویندنهوه. هیندی جاریش تووره ده بوو. کتیبیکی توور ده دا و کتیبیکی تازه ی به دهسته وه ده گرت و ههر چاویشی له جهنگه ل بوو. چهنده دوور... لهو په ری خۆزگه کانی، ده ئامیزی بیاباندا، راکشابوو. ده یهه ویست له ناو لاپه ره و دیز و پرست و کرتی کتیه کاندای رینگای نیزیک بدۆزیته وه. بی ماندوو بوون. کتیب له دواي کتیب ههر ده یخویند و ده یخویندنه وه. چه ند سال؟ نازانم. ژماره ی سهاله کانم له بیر نه ماوه چه ند سال؟ سیبه ری داره که چر بوو. چۆراوه ی سهاله کانی ده خوارده وه. تال تال، مووی سیی که وته ردینی. هه وره سپیه کان لیک ئالان و باهۆز شه مالی به زاند و به فر وهک بالی کۆتری به ده م گولله

پرووكا، قوبەى ئاسمانى كرده گۆرەپانى زستانىكى رېشسىپى. بەفر، بەفر،
دواكتىپى نىو جانتاكەى دەرھىنا و بەوردى خويىندىەو. لەپر ھەستا. وەك
دۆزىبىتتەو، نەراندى:

- تەفەنگ، تەفەنگ!

رېگا دوورە، زستانە، كوركەناو، بەفر ئەبارى.

لوورەى گورگ و وەرەى سەگ و گرمەى ھەور و قرمەى ھەرەس،
مېشكى ھەژاند:

- تەفەنگ، تەفەنگ!

* * *

ورده تيشكەكانى شار، بەرەو جى ژوانىكى ديارىكراو، دەھەژان و لىك
نيزىك دەبوونەو. شەو زەنگ زەنگى ھىنابوو. ددانەكانى بەرمبەرە دەرزان.

* * *

دلۇقان بوو. ئەویندار بوو. خۇشەويستى ھەموو دنیای لە دلا بوو.
دەپھەويست ئەو دوو لىزكە تيشكە بەھىنیتەو بۇ شار و لە ئاسمانە
تارىكەكەى شارەو ھەلىانواسى و شەو زەنگىيان پى بتارىنى. دلۇقان بوو.
چەند خۇشم دەويست. چەند خۇشيان دەويست. ھەزاران دلۇپە فرمىسكىان
و شەو بانجیلەى چاوەروانىان بۇ كرده ژوانگەى گەرانەو. ناخ چەندە دلۇقان
بوو. دلەم پى دەسووتا.

- باوانەكەم! ناتەوى ئاورپىكى شار بەدەیتەو؟

- نا، نامەوى جارپىكى تر دیمەنى شەو زەنگ بىنمەو.

- وركە تيشكەكانى شار خەرىكن ھەرەكان دەپوننەو.

- شەو زەنگ ناھىلى.

تەكى دا بە تەفەنگەكەيەو.

- به تفهنگیش نه بی ئەم رینگا نابریتهوه. سهگ وه ره، گورگه لووره شهوه زهنگ ناهیلجی تیشکه کان یه کگر نه وه. تهنها هه وینجی رزگاری وه دهست هینانی ئەو لیزگه یه. گه یشتن به و دوو کلپه یه. کتیبه کانیش وا ده لاین. زۆر کهس له و پیناوه دا کیانیان به خت کردوه زۆر کهس. من ده پۆم. ته نانهت ئەگه ریش نه گه ریمه وه. خوینم ئە کهم به ئالا و گیانم ئە کهم به دروشم.

* * *

هه رهس شکا و نسا ته قی:

هووره ی با، گرمه و قرمژن... خوین و فرمیسک تی که له ده بوون. زرم و هوپ و تهقه و قرمه کوئ نسا و دۆل و دهشت و زهمه ندی ناخنی بوو. گول ده پرووکا. گۆرانی له ناخ بولبول ده خنکا. شین و شه پۆر تاز به ی گلکۆی کوپ و کال و بۆ کوووزی زام و دوو که لی بیسکه ی سووتاوی کۆر به ی ساوا. قاقای تفهنگه گه لای ژینی هه لده وه راند. دوو کلپه ی گهش، دوو لیزکی دوور، له رهخی جهنگه لی چر دا تاو و هیز و کوپی دل بوو.

* * *

جاران ئە گه ر گولیک ده ژا کا و سیس ده بوو. گلکۆی گول دلی ئەو بووو. ئە گه ر که لایه ک هه لده وه را. به ئە سرین ده ی شوش و له کۆپی تاسه کانی ده نا. جاران ئە گه ر بالنده یه ک ده یچریکاند. ئەو په رده ی دلی ده که وته سه ما، به لام ئیستا بۆ گه یشتن به و تیشکه روونه ی نیو دارستانی کاژه. گول و بالنده و فرمیسک و دلی بی شیل ده کرد.

گیانی پر بوو له زام، دلی پر بوو له نفرهت. سنگی پر بوو له هه ناسه ی تووره و میسکی یاخی. له درێژه ی رینگادا رۆژیک گه یشته پیره پیاویکی به سالاجوو. ردین سپی، پشت کۆم و گۆچان به دهست توژ لی نیشتوو،

شەكەت، شكاو و ماندوو، ناوچاو گرژ، چاومون و بۆردراو.

- ئوغرى بى.

- كۆچانەكەي بەرمو جەنگەل راوەشاندى و بە توورەيى و وەرەز بوونەووتى:

- لەو پىرا ھاتوومە، تۆ بۇ كۆي دەچى؟

جەنگەلەكە نىزىك بوو. لە ئەوپەرى دەشتىكى ئال و بە خوين شوراو. چىر و پىر و لىك ئالوو. لوولەي تەنگەكەي بەرمو جەنگەل راھىشت و بە ھەز و خۆزگەو چاوى بىرە ژوانگەي تىشك و ئاوات.

- بەرمو ژوان.

پىرەپىاو بىزەيەكەي ھاتى و...

- دەنگ و باسى شار؟

- كىش و مات، تارىك و نووتك، بى دەنگ و بەزىو.

پىرەپىاوى ماندوو، ھەناسەيەكەي ساردى ھەلكىشا ووتى:

- زۆر پەلە مەكە، رىگا ھەلەيە.

- تۆ بەردى رىگاي!

من خوم رچەي رىگام شكاندوو؛ رەنگە نەخشەكانى منت خويندبىتەو،

كتىبەكان...

تەكەي دا بە تەنگەكەيەو، پىرەپىاو يەخەي لى ترازاندى:

- بىروانە!

بىرىنىكى قوول، وەك جىگاي چىنگى تىژى دەعبايەك لەسەر سىنگى رپووا

بوو. زووخی لى دەتكا.

- بىروانە!

گۆچانەكەي بەرمو دارستان راوەشاندى.

ھەروا تەكەي دابوو تەنگەكەيەو و بى بەزەيى و نەرت لە چاوى دەبارى.

پیره پیاو كهوت.

- مهړو، مهړو! ټهو تيشكه...

ههنگاوى له سهه تهرمى بهردى رپنگا نا و تفهنگه كهى كرده گوچان دوو
ليزكه تيشكى كلپه دار ههوينى هيز بوون.

* * *

به فر ده بارى، به فر ده بارى. به فر و خوین تیکه لار بوون. گرم و هوړ بوو.
قرمژن و گولله باران، چهق و لوور و هه رهس، هه رهس.
وركه تيشكه كانى شار، يه كيان كرت و بوون به هه تاو، پرشنگيان پرژاند.
ټيسك و په راسوى شهويان شكاند.

* * *

بريندار، له خوین گهوزا و ماندوو، شه كهت، هيز له ټهژنو پراو، هيواى ههزار
ههزار ناواتى له دلدا قه تيس ماو گه يشته دارستان، له پر دللى داخوريا.
ټهژنوى شل بوو. هيوا له ناو له پي خه ما هه لپرووسقا، هه ناسه له سنگيا
حه په سا و مووچر كيكي پرست پرې هات به له شا. ټاخ... ټهو دوو تيشكه دوو
چاوى كورگ بوون.

قرمژنى گولله كويى دنياى ټاخنى؟...؟...

خاک، مه یل بره

ئەم نەخۆشیه گیان بە سەری کردووم. رۆژ لە دوای رۆژ، کز و لاواز تەرم دەکا. ویشک و رەق هەلاتووم. دوکتورەکان بەردەوام دەوا و دەرمانم بۆ دەنووسن، خەزم و قەوم دڵنەواویم دەکەن. خەزانم رەنج دەکێشێ و نەختەنەختە تۆنەوهی من لە نیو ئاوری ئەم ئازارەدا دەبینی و رەنج دەکێشێ. ئاخ چەندە هەست بە دلتەنگی دەکەم. چەند بەختیار بووم، خۆم لە پەرپەرۆچکە ی ژياندا دەدی. لە پەر ئەم ئازارە بەرپێنگی پێ گرتم و ئاوقەم بوو. ژیان، بە هەموو لایەنە جوانەکانیەوه پێم پێدەکەنی. هاوسەرێکی دلۆفان و سێ مندالی ساغ و قەشەنگ، چم کەم نەبوو، چم لە خودا و یستبوو پیتی دا بووم. زێدەخواز نەبووم. خانوو، ماشین، سامانی پێویست. لە تەمەنی چل سالیەیدا تەنانەت بیری مردن بە مێشکدا نەدەهات. بەلام ئەم نەخۆشینە، وەک قەرژال چنگی لە ریشە و دەماری گیانم گیر کردووه. ئەم ئازارە، هەموو شتیکی تیکدا. بیری مردن شۆرشێکی مەزنی لە دەرونمدا بەرپا کردووه. چەندە زوو رادەبووری. وەک خەونیکی ناتەواو. دەلیی دویتی بوو لە کۆلانەکانی مندالیما شاد و بی خەیاڵ تەرپێنم دەکرد. هەرچی تەمەن دەچیتە سەر، رەوتی زەمان توندتر دەبێ. سال لە دوای سال بە هەشتاو تێدەپەرن. کاتی بیر لە مردن دەکەمەوه، خەمیکی خەست دلم دەگووشی.

- تۆ دەمرى و ئاۋ لە ئاۋ تەكان ناخوات. ژيان، لە گەپيانى خۇى ناكەوى.
 پۆژ ۋەك ھەمىشە ھەلدى و ئاۋا دەبى. ئەوين، دوورى دەرد و شادى، مرۆف
 بە خۇيانەۋە خەرىك دەكەن. ۋەك جارن، بەلام ئىدى تۆ نىت. كاتى گىانت
 لە لەشت دەردەچى، بە پەلە كفن و دفنت دەكەن، لە تەرمەكەت دەترسىن.
 لە تۆ كە تادوینى خۆشەويست و لەبەر دلان بووى دەترسىن و دوورىت
 لى دەكەن. دەيانەوى ھەرچى زووتر لە ژىر خاكدا بتشارنەۋە. ھەموو پەلەيانە؛
 دەتخەنە چالیکەۋە، سەرت دادەپۆشن. بە قور و گەچ و ساروۋج. ئەگەر
 زۆرىش ئازىز بى چەند دلۆپى فرمىسكت بۆ دەپۆژن و فاتىحەيەك دەخوین
 و ئەوسا تۆ دەمىنى و گۆرى تەنگ و تارىك، تەنيا و بى پەنا، تەنيا، بى دەنگ،
 بى دەسەلات... ئاخ... ئاخ!

* * *

چەند پۆژىكە، نەخۆشىنەكە زۆرى بۆ ھىناوم. دۆست و خزم و جىران دىن
 و دەپۆژن، دلە دەدەنەۋە.
 - ھىچ نىيە، پەتايە. بەلام نىگايان شتىكى تر دەلى. خىزانم بەردەوام
 دەگرى. دەلىم:

- خانم! بمبەخشە، ماندووم كىر دووى. بوومە مايەى زەحمەتت. لەم پۆژانا
 زەحمەت كەم دەكەم. سەرم لە باۋەش دەگرى. دلۆپ دلۆپ فرمىسك بە
 دەم و چاوما دەتكى. دەلى:

- دلتنەنگى مەكە. تۆخوا لەم قسانە گەرى. پىكەۋە دەبى منالەكانمان
 گەورە كەين. پىكەۋە دەژىن و پىكەۋە دەمرىن.

كۆرە گەورە كەم عەقلى دەگا، نىگەرانە. بەلام ئەوانى دىكە مندالنى، لە
 دىناى مندالانەى خۇياندان. دوینى شەوى خەونم دى مردووم. لە
 گۆرىچەيەكى تەنگ و تارىكيان ھاويشتم. نەمدەتوانى بچووليمەۋە. ترسم

پرى نىشتبوو؛ به بهردى زهلام سهريان داپوشيم. خاكيان به سهردا كردم،
خاك... خاك... هاوارم كرد:

- من نه مردووم، من زيندووم... نه مر...

له خه و راجله كيم، وه حشمت مچووركى خستبووه گيانم، عاره قىكى سارد
هموو گيانى خووساندبووم. خيزانم ئاوى بۇ هينام هه رچى نه خووشينه كه م
په ره دهستينى ههست به وه ده كه م ههنگاو به ههنگاو له مردن نزيك تر
دهبمه وه. به عه زرهت و تاسه وه له ده ور و به رم ده پروانم، ده لىي ده مه هوى
هموو شتيك به ياد بسپيرم. چهند دلّم ده خوازى جاريكى تر پشكووتنى
گول ببينم. كاتى له منداله كانم ده پروانم كه بى خه يال يارى ده كه ن دلّم
هه لده قرچى. له دواى من چاره نووسيان ده بى به چى؟ چيبان به سه ر دى؟
خيزانم، هيشتا جوان و جهوان و له به رد لانه.

- تۆ ده مرى، ژيان بى راوهستان له گه ردايه. تا بووه هه روا بووه. دلؤپى چ
نه خشىكى له چاره نووسى ده ريادا هه يه؟ بوون و نه بوونى تۆ هيجى ناگورى.
به مردنى تۆ ته نانهت گه لايه ك ناله ريته وه.

به زريكه و قيزه ي به رده وامى خيزانم. مال پر له خزم و دؤست و جيران
ده بى. هه سته ده كه م ليدانى دلّم هيو ر ده بيته وه. بۇ دوا جار به عه زرهت و
په ژاره، وه ك مالئاوايى له روخسارى فرميسكاوى خيزانم ده پروانم. ته ماشاى
تيشكى هه تاو ده كه م كه له گۆشه ي په نجه ره كه وه ليزگى داوه ته نيو
ژووره كه و تير تير گه لازه رده كانى دار ئه ر خه وانى نيو حه وشه كه مان كه له
په نجه ره وه دياره ته ماشا ده كه م. مالئاوايى له دنيا دژواره. كوره گه وه كه م
ده گرى. دووى ديكه لاره مل و كزكز به سه رسوورماوى له خه لكه كه
ده پروانم. دابران له زين و مال و خو شه ويستان دژواره. ئاى... دوور ده بمه وه؛
دوور... دوور. ئارام ئارام وه ك په ره كايه ك، به دم باوه، ههست به سووكى

دەكەم. بئ دەنگىيەكى قوول بە سەرما زال دەبى.

غەلبە غەلب و شىن و شەپۆر... بە پەلە رامدە گويزن. زرم و هۆرى پاچ و بىل. ئەللاھوونەكبەر و نوپۇزىكى كورت و... لاشەى كفن پىچم لە گۆردا دەنپۇن. جىگام تەنگ و شىدارە. وەحشەت ئەكەم؛ ئىستا چى دەبى. ئاخ چەندە تەنيام! دەنگە دەنگى لە سەرەو دەبىسم، دامدەپوشن. هيندە بەرد و خاكم بە سەردا دەكەن جوولەم لى دەپن. دەنگەكان دوور دەبنەو. چەندە تەنيام! ئىستا خىزانم، مندالەكانم، چ دەكەن؟ مەوداى ئەم گۆرە تا مالەكەمان ئەبەدییەتتىكە. خزم و كەس و كار، دەر و جيران، سەرەخۆشى لە خىزانم دەكەن:

- دنيا زاد و مەرگە! خۇتان سەلامەت بن. ئەم وشتەرە لەبەر هەموو مالىكدا دەنوى... خىزانم بئ ئۆقرەيە... دەستە خوشكەكانى پىي دەلین:

- ئەم بئ قەرارىيە بۇ ماوئەيەكە! خاك مەيل برە!

راستە، خاك مەيل برە! زەمانىكى پىم وابوو ئەگەر بابم بمرى، دايكم بمرى، بئ گومان منيش دەمرم... دواى مردنى ئەوان بۇ ساتىكىش ناتوان درپۇزە بە زيان بەدەم. باوك مرد، دايك مرد، چەند رۇزى ئۆقرەبراو خۆم بە دار و بەردا دەدا... ھاوارم دەکرد، دەگريام. هەموو رۇزى دەچوومە سەر قەبران. ئاوپرۇزىم دەکرد، گولم دەچاند. دواى ماوئەيەك بەرەبەرە يادبان لە زەينمدا كالهو بوو. سەرەتا، هەموو رۇزى دەچووم. بوو بە حەوتووى جارى، مانگى جارى، سالى جارى... و... گز و گيا گۆرەكانيانى داپۆشى. دوايىن كەرەت بە رىكەوت رىگەم كەوتە سەر قەبران. بە ھەزار حال گۆرەكەى دايكم دیتەو، كىلى گلكۆكەى شكابوو؛ خاك مەيل برە!

* * *

خىزانم قاپى عەكسەكەمى لە بەرانبەر خۆى داناوە و دەگرى. ھى

سى ساله يى . تازه پيکه وه زه ماوه ندمان کردبوو . جهوان و ساغ و بههيز . ژيان له چاوانمدا شه پؤلى ده دا . خانووه که مان بي ده نگه ، منداله کان نووستوون . خيزانم ، بي ده نگ فرميسک ده پيژي . بو هه ر لايه ک ده رواني بير هوه ريه کي وه بير ديته وه . له پر هه ست ده که م شتيک خه ريکه کاره له ي سه رم کون ده کا . ماره ... مار ... ده نگی ليک هه لپچراني کفنه که م ده بيسم . گوپر هه لکه ني به ددانه تيژه کاني سينگم هه لده دري و پارچه يه ک له دلّم ده پچري . ماره که ميشکم ده جوئ . دوو پشکيکي زه لام گلينه ي چاوم ده توقيني . هه زاران زينده واري ورد و دروشت بو لاشه ي بي ده سه لاتم هيرشيان هيناوه گوشتي تهرمه که م تهر و تازه يه ؛ ليک بلاو بوون ده ستي پيکر دووه .

* * *

چهند له مردنم رابوردووه ؟ نازانم . سه ره تا هه موو رۇژي ده هاتنه سه ر گلکوم . خيزانم باوه شي به مه زاره که مدا ده کرد و وه ک باران فرميسکي ده باران . منداله کانم يارييان ده کرد . کوره گه وره که م ، به لام مات و حه يران بوو . ده يزاني کوله که ي ماله که يان روو خاوه ! ده يزاني به هه تيوي ماوه ته وه ! - که م که م ، هات وچو ، که م ده بيته وه . ئيستا چهند رۇژيکه که س نه هاتووه . زۇرتر له جاران هه ست به ته نيائي ده که م . ته واو بوو ؟ له بير چووم ؟ شه وي جومعه ش که س نه هات . خوشکم له بهر ده رکه وه به خيزانمي گوت :

- ناتوانم ، منداله که م نه خو شه ، بو لاي دوکتوري ده به م !

خيزانم گوتي :

- که وايه منيش ئەم حه وته ناچم .

حه وتووي دوايي هاتن . زۇري بي خو شحال بووم . به لام به پيچه وانه ي جاران ، به په له فاتيحه يه کيان خو يند و رۇيشتن . ئاويان به گوله کانيش نه دا .

خیزانم هیشتا جل و بهرگی رهش له بهر ده کا.

* * *

زۆر چاوه پروان بووم. چهوتوو به ک... دوو چهوتوو... سی چهوتوو... بوو به مانگیک... خیزانم و خوشکم هاتن. له میژه براکانم نه هاتوون. رۆژی ناشتنی تهرمه کهم هاتن، له سی رۆژه شدا هاتن. پییم وایه شهوی ئه وه لاین جومعهش هاتن و ئیتر پی بیری قه برستان بوون. خیزانم جل و بهرگی رهشی دهرهیناوه. و کراسیکی گول گولی سوری له بهر کردوه. چاوه کانی دهر پێژی و لیوی ئال ده کا. خوۆشکم زۆر به په له بوو. مندا له کانیان نه هینابوو. خیزانم ده یکو ت:

- خه می سه ره قه بران کار له سه ر رۆحی مندا له ده کا!

قاپی عه که سه که میان له دیوار هه لگر تووه. خیزانم جل و بهر گه کانمی ده ده فریک کرد و هه مووی دا به سوال که ریک. شهوی چومه خه ونی خیزانم. ویستم له باوه شی بگرم، قیژاندی:

- تۆ مردووی، تۆ مردووی!

له خه و راپه پری، زۆر ترسابوو. په ژبیوان بوومه وه. هه ر ئه و کاته هه ستا و قاپی عه که سه که ی له دیوار کرده وه. به یانی به ژنی دراوسی پی ده گوت:

- کاتی له عه که سه که ی دهر وانم، ده لپی به چاو قسه م له گه ل ده کا. زۆری لی ده ترسم! ناسنامه که میان باتل کردۆته وه. نیوم له نیوان نه ماوه. که س یادم ناکا. له لاشه م چ نه ماوه. هه زاران هه زار، جانه وه ره له نیو گۆره که مدا ژیلیوه یان دی. پیست و گۆشم پیوه نه ماوه. ئیسه کلتیکم لی ماوه و هیچی تر. چه ند له مردنم رابوار دووه؟ نازانم. بۆ من زه مان مانایه کی نییه. مندا له کانیانم له بیران کردووم. هیچ ئاسه واری له من له نیو مالدا نه ماوه. خیزانم پیده که نی. قاقا پیده که نی. وه کوو ئه و زه مانه ی تازه پیکه وه زه مان وندمان

کردبوو، جامه‌ی ره‌نگاوړه‌نگ له‌بهر ده‌کا. خو‌ی ده‌راژینتته‌وه.

* * *

گوږه‌که‌م وپړان بووه، گڼ و گیا دایپو‌شاوه. له‌میږه‌ده‌نگی پټی ناشنایه‌که‌م له‌سهر مه‌زاره‌که‌م نه‌بیستووه. جگه‌چهند پارچه‌ئیسقانی کاسه‌سهر و لؤلوقه‌و دهنده‌ی شکاوی به‌ر به‌ر هی پشته‌هیچی دیکه‌م لئ نه‌ماوه. زینده‌وار و جر و جان‌ه‌وهریش به‌جیان هیشتووم. له‌میږه، خسه‌ی مار و زرت و خرتی گوږه‌لکه‌ن و جان‌ه‌وهریک بی‌ده‌نگی گوږه‌که‌ی نه‌شکاندووم.

کابرایه‌کی نه‌ناسراو جیی منیگر توتته‌وه. خیزانم شووی کردووه. ئه‌و کابرایه‌ له‌هه‌مان جییدا داده‌نیشی من زه‌مانیکی داده‌نیشتم. عه‌کسی ئه‌ویان له‌جیی عه‌کسه‌که‌ی من هه‌لواسیوه. منداله‌کان گه‌وره‌بوون، هه‌ر یه‌که‌وه دوا‌ی چاره‌نووسی خو‌ی که‌وتووه.

* * *

ئهورؤ له‌ناکاو گرم و هوږ، بی‌ده‌نگی گوږستانه‌که‌ی تیک‌دا. تا‌هاتم بزانم چ‌باسه. گوږه‌که‌م ژیر و ږوو بوو. ئیسقانه‌کانم که‌وتنه‌ده‌ره‌وه. ئیسقانه‌کانم هه‌وای دنیا‌یان هه‌لمژی... تاو لییدام. سهره‌تا له‌ږووت‌بوونی ئیسقانه‌کانم شهرمه‌زار بووم، به‌لام دیتم هه‌موو مردووه‌کان وه‌کوو منیان لئ هاتووه؛ پیم واپوو قیامه‌ته و ږوژی حه‌شره. به‌لام زرم و هوږی چهند بولدو‌زریک له‌هه‌له‌ی ده‌ره‌نیام. خه‌ریک بوون گوږستانه‌که‌یان تیک‌ده‌دا. ده‌یان‌ه‌ویست بیکه‌ن به‌فه‌زای سه‌وز! هیندیک به‌تله‌یس و کیسه‌به‌ده‌ست له‌نیو قه‌بره‌کاندا ده‌خولانه‌وه و کاتئ گوری مردووه‌کانی خو‌یان ده‌دیته‌وه ئیسقانه‌کانیان کو‌ده‌کرده‌وه و ده‌کیسه‌یان ده‌کرد و ده‌یان‌بردن له‌شوینیکی تر بیان‌نیژن.

چهندم پئ خو‌ش بوو که‌سئ بیت و منیش کو‌بکاته‌وه؛ به‌لام که‌س

نه هات. بهردى قهبره كه م له لايه ك كه وتبوو، شكابوو... نيوم له سهر بهرده كه كال ببووه. بۆلدۆزره كه جاريكى تر گه رايه وه. بهردى قهبره كه پارچه پارچه بوو. ئيسقانه كانم له ژير تهوژمى بۆلدۆزره كه دا بوو به خاك و ئيتر له من نه نيوى مایه وه و نه شويننه واريك؛ ده لى هه رگيز له دايك نه بووم. به لام به وه دلخوش بووم كه خاكى گۆره كه م و ئيسقانه وردبووه كانم به ره گ و ريشه ي گول و داره كانى فه زاي سه وزدا ده گه رينه وه سهر دنيا و له ئالقهيه كى ترى ژياندا ده ترووسكينه وه.

پاز

بالندەيەكى سەير و سەمەرە بوو، وەك ھېچ بالندەيەك نەدەچوو. نازانم
لە كوئېرا ھاتوو، لە كام ولاتەو ھات و ئاسمانى تەسكى ژيانى منى ھەلبژارد.
لە سەرەتاو، پيىم وابوو، خەيالە، خوليايە، خەونە؛ بەلام كاتى، وەك
راستىيەكى زەق لە ژيانمدا، جىيى خۆى كردهو، ئىتر دلتيا بووم ھەيە و
كەتمان ناكري. لە سەر لىق گول نەستەرنى بەر پەنجەرەى ژوورەكەم
ھەلدەنيشت و چاوى دەبەرپە نيو ژوورەكەمەو. دواجار بالەكانى ليك دەدا و
ئسترانىكى بو دەخويندم. كاتى دەچريكاند، چاوم ليك دەنا و لەگەل
دەنگيا، بەرەو ولاتە دوورەكان دەرپويشتەم. بەم ھالىشەو ھەر كە دەستم بو
لاى رادەكيشا، لە شەقەى بالى دەدا و لەبەر چاوم ون دەبوو. لە كوئېرا
ھاتبوو، نەمدەزاني. بەلام ئەو ھەم دەزاني ھى ئەم ولات و وەرزە نيبە.
چووزانم! رەنگە رېنگاي ون كردبوو. رەنگە لە قافلەى بالندە كوچەرەكان
بەجى مابوو. بەلام بوچى، لە ئەم شارە گەرەدا، ھەوشەى مالى منى ھەژارى
ھەلبژارد بوو، ئەو ھەم نەدەزاني! ھەر جۆريك بوو، دەستى چارەنووس
ھينابوويە نيو زستانی سارد و سېرى ژيانى من، ھەميشە نگەرانى ھالى بووم.
شەوانى تۆف و كرپو ھەم كاتى بەفر دەبارى، دلەم نەدەھات بەر پەنجەرەكەم
چۆل بكەم؛ ئاخەر ئەگەر زوقم و كرپو ھەم دلە بچكۆلانەكەى لە ليدان
بختبايە... ئەگەر بمردايە؟ رشتەيەكى ناديار، ژيانى ھەر تكمانى لە يەك

گرئ دابوو. کاتی باران باله کانی ده خووساند، لهرز و یاو ده یگرتم. کاتی به فری له سهر و بالا دهنیشت، ددانه لهرزه ده یگرتم. لهوی، راست لهوی، له سهر لقی به فر لی نیشتووی نه سترهن ههلده کورما و به چاوه ره شه کانی لی دهروانیم. په نجه ره کهم ده کرده وه، بهو هیوا به ده ست له سرتخی هه لبرگری و بیته ژووره که وه. ته نانه ت له نیو قه فه زه ی کتیه کاندا هیلان به کی گهرم و نهرمم بو چی کردبوو. هیلان به که شی ده دی. به لام خو ی لی گیل ده کرد.

- شیته! چم لی ده که ی؟ ده ته وی منیش وه ک خوت شیت بکه ی؟

ته نیا ته ماشای ده کردم. وینه ی پیکه نینیکی بی ره نگم له نیو چاوه کانی ده دی. کاتی شیعرم ده خوینده وه، وه ک ئاده میزاد به وردی گو ی بو راده گرتم و باله کانی لیک ده دا. وه ک له شیعره که تی بگا. شهویک هات و راست له به رامبه رمه وه، لهو دیو شیشه که وه هه لنیشت. ته نیا مهودای نیوانمان، بارستایی شیشه ی په نجه ره که بوو. سهری به شیشه که وه نابوو. رازیکی نهینی له نیو چاویدا، شه پۆلی ده دا. کوتم:

- بوچی نازارم ده ده ی |؟ ئاخر من ده بی چبکه م، بتوانم دلی تو به ده ست

بینم؟

سهریکی راوه شاندا. وه ک کچیکی سرک و سل، دوایی دهستی به خویندن کرد. ئاوازه که ی، ئه و شه و بونی فیراکی لی ده هات.

- بالنده جوانه که م! پی م بللی. له کوپرا هاتووی؟ ناوت چییه؟ له م حه وشه

چژۆل و بی ده نگ و سارد و سره ی من، به دوای چیدا، ده گهرپی؟

* * *

ئیواره یه کی خه یالاوی، که مژیکی خه ست، هه موو ولاتی داپوشیبوو، له سووچیکی ژووره که مدا، کتیم ده خوینده وه. له دهره وه، ده نگه هه را و هوریا ی خه لک ده هات. شو عاریان ده دا. ناو به ناو، شریخ و هۆری

دهسټرپټی تهنګ، دهنګی خه لکی ده خوارده وه. له بیرم نایه چ کتیبیکم ده خوینده وه. رهنګه رومانیکي میژووی بوو یان چیرؤکیکی ئه وینداری. بالنده له به یانییه وه رپوشتبوو، له و کاته دا، وه ها غه رقی کتیبه که بووم، ته نانه ت بالنده کهم له بیر کردبوو. له پر یه کیک له قاره مانه کانی کتیبه که له بهر چاومه وه گیانی وه بهر هات بالای شه لای خوین بوو. بالنده یه ک له سه ر شانی هه لنیشتبوو و په یتا په یتا، له زه خمیکي قوولی سه ر شانی قاره مانه که خوینتی ده خوارده وه. خودایه! ئه م بالنده، هه مان بالنده سه یر و سه مه ره که ی خوّم بوو. نا، هه له م نه ده کرد. خو ی بوو. راسته که زوربه ی بالنده کان وه ک یه ک ده چن. به لام بالنده که ی من، له گه ل هه موو بالنده کانی جیهاندا جیاواز بوو، وه ک هیچ بالنده یه ک نه ده چوو.

- ده ته وئ به سه ره اتی بالنده که ت بزانی.

قاره مانی کتیبه که ت ئه مه ی گوت. زبانم قفل بوو.

- ئه و بالنده، له فدوانه ی تو یه، ژبانی تو بی بوونی ئه و بی مانایه. به لام تو

ئه و ت له خو ت تاراندبوو؛ به ره و ناو کتیبه کان راوت نابوو.

گوتم:

- ئاخر ئه و کییه؟ ناوی چییه؟

- ئه گه ر بوی بگه رپی ده یدوزیه وه. ئاسان ده سته مو نایی. کاتی بتوانی

بیدوزیته وه ده گه رپته وه بولات!

- ئاخر چو ن بیدوزمه وه، چو ن، چو ن...؟

گر مه ی ده سټرپټی گولله ی نیو کولان، قاره مانه که ی لی ون کردم.

شه و، نیوه شه و، به دهنګی بالنده که له خه و هه لسام. ده رکه ی

په نجه ره که م کرده وه. گه رابوو و له سه ر لقی به فر لی نیشته ووی نه سته ره نه که

هه لنیشتبوو. به دهنګیکي زور حه زین ده یخویند. له سه ر ما ده له رزا. خودایه،

بريا دەمتوانى كارىكى بۇ بىكەم. ھاوارم كرد:

- زستانى ئەم ولاتە سارد و بىرپەحمە، بواری به هیچ بالندەيهك نادا،
دەمرى، دەمرى! تازە سەرەتای زستانە. چەند رۇژى دىكە لە ئاسمانەوہ
نەفرەت دەبارى.

بى دەنگ بوو. بە سەرسوورمانەوہ تەماشای دەکردم چاوەکانى پر بوون لە
لۆمە و سەرکۆنە.

- چم کردووہ؟ بۇ لۆمەم دەكەى، تۆ خۆت ناتەوئى، من چ بکەم؟

* * *

رۇژىكىيان، بەيانى زوو، بە دەنگى دەركە، لە خەو ھەستام. دوو پياو، لە
پشت دەركە پراوەستا بوون. عەينەكى رەشيان لە چاو و كەراواتى سووريان لە
گەردن بوو.

- زەحمەت نەبى، بى ھەرا و ھوريا لەگەلمانا وەرە.

- بۆكۆى؟

- پرسياريش مەكە!

- ئاخىر من چم کردووہ؟

- روون دەبیتەوہ.

- كەوايە، ئيزنم بەدن، لىباسەكانم لەبەر كەم.

- پىويست ناکا، زوو دەگەریتەوہ!

- ئاخىر من نايبى بزائم بۆ چى بانگ كراوم؟

- ئيمەش نازانين!

لەگەليان رۇيشتم و بى پرسيار و وەلام لە زىندانيان ھاویشتم. ھەرچەند
بىرم لى دەکردەوہ كارىكم نەگرددبوو. ھۆى زىندانى بوونى خۆم نەدەزانى،
دواى ماوہيەك چاوەروانى بۆ ژوورى باز جووييان بردم. پياويكى كورتەبالا و

زگزل و سهرتاس، به دوو چاوی بۆق ئاسایی و له گلینه دهرپه پریو، له حالیکدا، شه لالاخیکی به دهستهوه بوو وه ژوور کهوت و ههر له بهر دهر کهوه لئی پرسیم:

- زور باشه! بی منگه منگ، بللی له کوئییه؟

- کئی له کوئییه قوربان؟

- راز! گوتم بی منگه منگ! ههر له سهره تاوه له که په وه هه شارت داوه؟

- نازانم مه به ستان چیه؟

- خۆتی لئی گیل مه که! هه مووتان وه ک یه ک ده چن. له ئه وه له وه هیهچ

نازان، ئاگاتان له هیهچ نییه، ده بن به عهره ب، به لام...

- باوه پ بکن، من ئاگام له هیهچ نییه.

- دیاره گیانت بو شه لالاخ ده خوری!

- ئاخر نازانم ئیوه چی ده لئین؟

- رازم ده وی؟ راز له کوئییه؟

- من رازیکم نییه ئاغا! ئیوه ده توانن، سه باره ت به من له جیران و

دراوسییان پرسیار بکن!

- زۆر باشه! ئیستا که ناتهووی قسان بکهی، که یفی خۆته.

ههستا سهه پێ و چاویکی له دوو نیگابانی بهر دهر که داگرت و گوئی:

- رازی له گهروو دهر کیشن!

چهپ و راست وه بهر شه لالاخیان دام. گینگلم ده دا و ده منالاند. دوای

ئه وهی ماندوو بوون بریندار و خویناوی به جییان هیشتم. یه کیان گوئی:

- به که لکی خۆته، جیگای رازمان نیشاندهی. هیشتا پشووم نه هاتبووه

سهه خۆ، کابرای بازجوو هاتهوه.

- زۆر باشه! ئازاریان داوی. داوای لیبووردنت لئی ده کهم. بری جار

که لله رقی ئەمانەشی بە دواو هیه. ئیمە حەز ناکەین جەنابت نارەحەت بکەین، بەلام ئەگەر سرتغیمان لە گەل نەکە...
گوتم:

- ئاغا! باوەر بکەن من لە قسە ی ئیو هە حالی نابم.

گوتم:

- چەند وەختە، رازت شار دۆتەو ه؟!
- من هیچ رازیکم نەشار دۆتەو! من مرو فیک ی ئاساییم، نە ئەهلی

سیاسەتم و نە حەز لەم جۆرە کارانە دەکەم.
- ئە ی بۆ رازت حەشار داو ه؟
- رازیک لە کاردا نییە.

- تۆ زۆر کتیب دە خوینتی؟
- بەلێ، کتیب دە خوینمەو ه!

- کەوا یه، پیاویکی هەلکەوتە ی و شیو ه ی نەین ی کاری باش دەزانی؟
- ئیو ه سەبارەت بە من لە هەلەدان.

- من هەلە ناکەم، قەد هەلە ناکەم! راز لە نک تۆیە.
- هیچ رازیک لە ئارادا نییە.

- راپۆرتیان داوی.
- سیخو رە کەتان هەلە ی کردو ه!

لێپرسەر، بە شەللاخ، هیندیکی لە سەر و کاپۆلم کوتا و تفی لێ کردم و قیزاندى:

- ئەحمەق! ئەو زبانه درێژەت لە پشت ملتەو ه دەردینم.

هەمیسان، شەللاخ، شەللاخ!... لە ژیر بارانی شەللاخ دا هاوارم دە کرد و دەلەرزام، هەموو گیانم، بریندار بوو و زووخی لێدەچۆرا. خودایه! چیان لێ

دەويستەم. كام رازم حەشار دابوو، خۇ رازيكم لە دلدا نەبوو. زۆرم بىر لى
 كردهوه. رۆژيک بە كابرأى بازجووم گوت:

- رەنگە مەبەستى ئيوە ئەو رووداوه...

- بەلى، بەلى رووداو... بلى، قسان بکه...

- بەلام پيم وا نىيە ئەم رووداوه رازيكي تيدا بى، هەرچەند تا ئىستا جگە
 لە خۇم كەس پى نەزانيوه.

- باشە، هەرچى لى دەزانى بلى.

- بەلام... ناوى، ناز بوو نە راز! راستەكەى رۆژيكيان، لە پار كدا دىتمهوه. لە

ئيو شيشەيەكى سەربەسراو...

- شيشەيەكى سەربەسراو؟!

- بەلى، شيشەيەكى سەربەسراو. زۆرم پى سەير بوو. شيشەكە لە نيو

زبلدان كەوتبوو. پيم لە شيشەكە كەوت. نالەيەكم هاتە گوى. نالە، لە

شيشەكەوه بوو. لىي ورد بوومەوه، لە نيو شيشەكەدا، ناز، راوەستا بوو. ناتوانم

بلىم چەندە جوان بوو. هەتا ئەو كاتەى گيانلەبەريكى وا جوانم بە چاو

نەديتبوو، خۇى گوتى ناوى نازە! هينامەوه مال، نامە تاقي ژوورەكەم بىرى

لى بکهنەوه، لە نيو شيشەيەكى بەسراودا كچيكي زۆر جوان، قەت پەيكەرى

وينووست ديتووه؟ پەيكەرى وينووسىكى بچكۆلانە كە بتوانى لە نيو

شوشەيەكدا جيگاي بکهيتەوه؟! من هەموو كات شيعرم بۇ دەخويندەوه و

ئەويش جوانترين وشەى ئەوينى بە گويمدا دەچرپاند.

دواى ماوەيەك كاتى زانى رشتەى ئەوينى لىي ئالاندووم، ويستى

دەرکەى شيشەكەى لى بکهمەوه. دەيگوت: ژيانت دەكەمە بەهەشتى خودا!

- تۆچت كرد؟

- من ئەوم، هەروا، بەو شيوە خۇش دەويست، حەزم نەدەكرد دەرکەى

شيشه كهى لى بکه مه وه. ههستم ده کرد شيشه كه بکه مه وه پرووداويک ده قهومي. به لام ئه وه هه ده پاراپه وه و ده يگوت: ئه گه ر ده ركهى شيشه كهى بکه مه وه، ده بيته نافره تيكي ناسايى و ده ركهى به خته وه ريم بۆ ده کاته وه. عيشق و نازاديم بۆ دينى و... منيش كه زۆرم خۆيش ده ويست، ئيتير خۆم بۆ رانه گيرا و له شه ويكى سارد، كه تۆفان ده يگوراند و سه رما له شى زه وينى هه لاره هه لار ده کرد، ده ركهى شيشه م بۆ کرد وه... هه ر كه پى نايه ده ر وه، له پر... ناخ!

- له پر چى؟ چ قه وما؟

- ناز، گورگ بوو، گورگيكي در، هه ر كه هاته ده ر وه، چوهه قالبى گورگ و به لووره لوور هيرپشى بۆ هينام. پيش ئه وهى بتوانم به رهنگارى لى بکه م، له پشته وه، چه ند برينى كارى ليدام و ليدا رۆيى، زۆرى يى چوو، هه تا زامه كانم سارپژ بوون.

باز جوو، به توور په ييه وه قيژاندى:

- ئه وه نييه، نا ئه وه نييه، ئه فسانه و چيروكم ناوى، راسته كهى بلى.

چاوم ليك نا و گوتم:

- جا كه يفي خۆتانه، بمكوژن!

* * *

شه وک له ناکاو، ئاوازی بالنده كه م له پشت ميله ی ده لاقه ی سلولوه كه مه وه بيست، خودايه! خۆى بوو. چۆنى په يدا کردبووم؟
- بۆهاتوو په ئيره شيته! چۆن ئيره ت ديتته وه؟

- من رازم! رازى تۆ...

ئهمه دهنگى بالنده كه بوو، به زبان هاتبوو!

- ئه و رازه ی ئه وان له تۆيان ده وي، منم! ئه گه ر زار بکه يتته وه ده مكوژن.

ماوهیه کی زۆره به دوامدا ده گهرپین، له ههر کوو بمدۆزنهوه، دهرفه تم نادهن. زۆر دهسپړیژیان لئ کردووم، زۆر جار برینداریان کردووم، زۆر جار له قهفه زیان به ند کردووم، به لام گیانی خوّم پزگار کردووه. ئەگەر من بکوژن، تویش دهمری!

- برۆ، رامه وهسته، برۆ ده تکووژن. له هه موو جیگایه کدا چاویان چاندووه، گوپیان داناوه.

- چاوه پوانتم!

ئهمه ی گوت و له شهقه ی بالی دا و رۆیی. ناخ چه نده، اسووده بووم، پاز، پاز! بالنده ی نه خشین بالی ژیانی من!

* * *

له دوا ی سالگاریکی درپژ، له رزیکی سارد و بهسته له کدا، به ره و مال ده گه رامه وه. ناوری که له دلندا بوو. ناوری گهرمی هیوا. هیوا ی دیداری پاز. سالگاریکی درپژ، بیرم له ئەوه لاین دیدار له گه ل پاز ده کرده وه. پازم له نیو په رده ی دلندا هشار دابوو، پازم له چاوی زیندانبا نه کان پاراستبوو. هیلانیه کم له رایه ل و پۆی ههستم له ناو دلندا، بۆ پاز چی کردبوو، کات به کاتی ژیانم له گه ل خه یالی پازدا راده بوارد له دوا ی سالگاریکی درپژ، له وه رزیکی سارد و بهسته له کدا، به ره و مال ده گه رامه وه.

ههر که ده رکهم کرده وه، مه لی بی ئۆقره ی نیگام به ره و لقی نهسته رهن هه لفری. لقه که شکابوو. پاز له وی نه بوو. به پرتا و خوّم به ژوو ره که دا و هاوارم کرد:

- پاز، پاز!

ژوو ره که سارد و یاخی بوو. شیشه ی په نجه ره که شکا بوو. بایه کی سارد، له کونی شیشه که وه هوو ره ی ده کرد. هه وا خه ریک بوو، تاریک بی. ناخ

چهنده ههستم به تهنیایی ده کرد. سیگار یکم هه ل کرد. رادیۆ کۆنه کهی سه ر
تاقه که سه رنجی راکیشام. ده له رزام. له تهنیایی و سه رمادا ده له رزام. ئیستا
له ده ره وه به فر ده باری. دو گمه ی رادیۆ که م با دا. به رنامه ی ده نگ و باس بوو.
له پیر پشیله یه کی ره ش له نیو قه فه زه ی کتیبه کانه وه ده رپه ری.
پشیله یه کی خر و تاس و زکزل. به دوو چاوی بۆقاسا و ده رپه ریوه وه. ده م و
لیوی خویناوی بوو و زاری ده لسته وه. هاوارم کرد و هیرشم بۆ برد. خیرا
خۆی له کونی شیشه که وه ده رباز کرد. به ره وه قه فه زه ی کتیبه کان رام کرد.
ئاخ! بالنده که م، راز... له نیو هیلانه که یدا، که به ده ستی خۆم چیم کردبوو،
ئه نجن-ئه نجن کرابوو، په ر و با له خویناوییه کانی و ولاتی دا پۆشیبوو، هیزی
ئه ژنۆم برا، که وتم، ده نگی شکانه وه ی دلی خۆم بیست. هه والده ری رادیۆ،
چۆنیه تی هه وای ولاتی راده گه یاند:

- گوینگرانی خۆشه ویست! تۆفان، سه رانسه ری دنیای گرتوو.

دنداری مندالیم

خهونم دهدی، له خه و راپه رپیم. له جینگایه کهوه با دههات. به فر به سه ر شکوفه ی گیلایه کانی ئه وپه ری باخدا دهباری. نیزیکی دهروازه، مندالیم رای ده کرد. چرایه کی به دهسته وه بوو، له شه نئی تاریکدا. با، ئه و شیعه ری دوینی شه وی هونیبوومه وه له گه ل خوی ده برد. به ترسه وه له نوینه که م روانی، له سه ر میزی پال نوینه که م، دهفته ری شیعه رکانم ئاوه لا بوو. کارایه ک به قه لئم نه ی خه ریک بوو شیعی له لاپه ره کانی ده نووسی. شیعی ریک که له بیرم نه مابوو. قه لئمدانه که م ون بیوو. فانوس کوزا بووه!

چپه و سرتیه که م بیست، له نیو باغدا، چهند که سی کۆ ببوونه وه. هه موو تازیه بار. له سه ر به ردیکی نووسراو، تابووتیک دانرابوو، له سه ر تابووته که به خه تیکی سه یر، شتیک نووسرابوو و له م لا و لای به رده که هیندی لاپه ره و دهفته ری خویندراو و نه خویندراو، به دم باوه سه مایان ده کرد. نه شه و بوو، نه رۆژ. به لام مرۆقه تازیه باره کان فانوسیان پی بوو. فانوسی ره نگا وره نگ. کاتی من گه یشتم، رپیان پیدام. له نیو لق و پۆی داره کانه وه ته ماشام ده کردن. ناسیاو بوون. هاوالانی دوور نیزیکی. گوتم: شه وی به رده، به ردی (دانیشتنی ئیواران چای خواردنه وه یه) که س گویی له قسه م نه بوو. چوومه پی شه وه. ده رکه ی گران و قورسی تابووته که م کرده وه، خۆم تپیدا خه وتبووم. له نیو تابووتدا چاوه کانم ترووکاند، دۆستانی ده ور و نیزیکی نوشتانه وه

بمبینن. زهرده خه نه یان له سهر لئو بوو. بیگانه یه کیان له گهل بوو. ژنیک،
 ږووبه نده کی توری دهم و چاوی داپو شیبوو. به پەرۆش و ئه وینه وه. لئوه کانی
 جوولایه وه. سرته یه ک ده کا، به لام نابیسیم. دهنگی خوم ده بیسم: «ناخ!
 ئافره تی که به دریزایی تمه منم چاوه روانی بووم، ئیستا هاتووه! کاتی که
 مردم، ههست به ژان و ئازاری ناکه م به لام بۆ ژبانی نه کرده م خه مبارم!».
 چاوه کانم ده به ستم، له پال تابووتدا راده وه ستم، به کومه له ی تازه باران
 ده لیم: «هه ر ئه مه یه؛ هاتن و ږوین! ده ست له خه بات هه لگرتن چاکه،
 به لام نا... ئه و ئافره ته مه به ن... مه یه ن!...» که س گوینی له هاوارم نییه،
 ئه و ئافره ته له کوپیه؟

مندالیم ده بینم، فانوس به ده ست، به دوامدا ده گه ری. با، ئه و شیعره ی که
 دوینی شه و هونیبوو مه وه له گهل خوی ده با هه تا له ده فته ری شاعیر یکی
 دیکه دا بینوو سیته وه.

له دوا ی مندالیه تیم دا، به دوا ی با دا هه را ده کا، له نیو شکوفه ی
 گیلاره کاندایا. هه ر دوو کیان ون ده که م. ئه و ئافره ته له کوپیه؟ له پشت
 داریکه وه خوی حه شار داوه. یان له غوباردا ون بووه. بلایی ئه م هه موو ساله
 له نیو ژووره که م دا بووی و من نه مدیی!

ماندوو، به په له، ده گه ریمه وه بۆ نیو کومه له ی تازه بار، به پیکه نینه وه یادم
 ده که ن. له نیو تابووتدا، دیسان چاو ده که مه وه به خوم ده لیم:
 «ده گه ریمه وه». هه لده ستم و داده نیشم. چاوه کانم، ده ږوو کینم. به م لا و
 لادا ده روانم. راست ده به مه وه. تابووته که به جی ديلم. هیشتا به پیکه نینه وه
 یادم ده که ن. فانوسه کانیان کوژاوه ته وه. با، کایه ده کا. مندالیم دیار نییه و
 ده روازه ئاوه لایه!

دیمه وه بۆ ژووره که م. گه لا ژاکاوه کانی پاییزی له بن میچه وه ده بار.

دەچمە نىۋو نۆپنە كەم. دەگەپمەۋە بۇ نىۋو پېستە كۆنە كەم. ئافرە تە كە لە چەقى دەركەدا راۋەستاۋە؛ ھەلدەستەم. ديار نامىنى! ژوورە كە سەر و سوۋژن دەكەم. ماندوو لە گەرانىكى بى كەلك دەگەپمەۋە بۇ نىۋو نۆپنە كەم. ئافرە تە كە، پالى داۋە بە دەركەۋە. با، تۇرى سەر دەم و چاۋى ھەلدەداتەۋە. ھەول دەدەم دەم و چاۋى بىنەم. رووم لى ۋە، دەگىرى، دەروا؛ دەبى بە غوبار. دلەم دەخورى. رادەكشىم، چاۋەكانم لىك دەنەم، بايەكى پەرھەرا لە سەرم دەھالى. لەگەل خۇمدا، بەرز قسە دەكەم: «دەگەپمەۋە بۇدنياي لە خەۋ ھەستان! بىگانەيەك لە گەل خۇ... ھەرگىز ئەۋەى نەبووم كە دەمھەۋىست. كاتى لە خۇم دەروانم، خۇم ناناسم. ئەگەر بتوانم ئىتر قەت تەماشاي ئاۋپنە ناكەم، لە پېستى كۆنەدا ئاسوودە نىم. سەفەرىكى دىكەم بەم پېستەۋە بۇ ناكى...».

لە پال تابووتدا راۋەستاوم. ئەۋەى كە لە تابووتە كەدا بوو (خۇم) دىتېبوو كە رۇبىشتېبوو. دەستەى تازىەبار، دەرۇبىشتەن. خۇم لە كوى بووم؟ دەركەى تابووت بەسترايوو. كى بەستېبووى؟ بانگيانم كىرد - بە ھاۋار - كەس نەيدەبىست. ھەولم دەدا، خەتى سەر تابووتە كە بخوینمەۋە؛ لە خویندن نەدەھات. خەتتىكى سەير بوو. لە بەردى حەك كراوم پروانى، پەر لە نەخشى تېكەلاۋ. ۋەك ھەزار ھەيوان لە ئەژدېھايەك ھالا بن. ئەژدېھايەك لە ئاسن! مندالىم لە بەر دەروازەدا، ئاۋرى ھەلكىردبوو. با، شىعەرەكانمى بە دەنگىكى ژەنگ گرتوو، دەخویندەۋە، تازىەباران فانۇسەكانى دەستيان دە نىۋو ئەۋ ئاۋرەى كە مندالىم ھەلكىردبوو، دەھاۋىشت. فانۇسەكان نەدەسسوتان، مندالى خۇم بانگ كىرد، نەيدەبىست؛ بەلام دەگىريا. بەفر لقى دارگىلاسىكى شكاند. شكۆفەكان مندالىكىيان داپۇشى. با، دەگىريا؛ گىرپانىكى تال.

بۇ ناو تابووتەكەم پروانى؛ خۇم تىيدا خەوتېبووم. ئەۋ ئەۋ مىنى دىكە كە

رۆببوو، له کوپپه؟ بۆ ئاوره کهم پروانی. ئافره تی بیگانه، له گه ل منداله کهدا غه رقی شکۆفه و به فر بوو، یاری ده کرد. ویستم بانگی کهم. دوا ی ئه و هه موو چاوه روانییه. به لام ئه وه ی که ده تابووته کهدا خه وتبوو، چاوی کرده وه، قامکی بی ده نگی نایه سه ر لیوی؛ پینکه نی. سیمای وه مانگه شه وه ده چوو. جوان و له سه رخۆ. پیستی ساف و وه ک بلوور، ته ر و تازه و جه وان. به لام جه وان نه بوو. که وته سه رته و چه. ئه و شیعه ری ده خوینده وه که دوینئ شه و هۆنیبوومه وه؛ چاکم نه بیست. ده رکه ی تابووته کهم به ست. دهمهه ویست بگه یم به مندالییم که له گه ل ژنیکی بیگانه دا کایه ی ده کرد.

روانیم، نه ئافره ت بوو، نه مندالییم. با، راوه ستابوو. تازه باران ده گه رانه وه. بی فانووس، دهمهه ویست له نیویاندا ئافره ته که بدۆزمه وه؛ دیار نه بوو، یان هه بوو و من نه مده بینی. به په له گه رامه وه بۆ ژووره کهم. ژووره که هه ر ژووره که ی جارن بوو. به لام پر له به فر و شکۆفه ی گیتلاس، به فری پاییزی! هیشتا، کابرایه ک به فه له م نه ی، له نیو ده فته ره کهم دا، خه ریک نووسینه وه ی شیعه ر بوو. به دامای ده مروانی. ئاوری دایه وه. به سه رته شتیکی گوت. نه مزانی چی ده لی. خۆم بووم!

ماندوو، وه ک له سه فه ریکی دوور و درپژ گه رابییمه وه. به زگه خشکی، به ره و نوینه کهم چووم. خۆم تییدا خه وتبووم. پیر و په ک که وتوو؛ پر له چرچ و لۆچ. سام دایگرتیم. ده رکه ی هۆده که ئاوه لا بوو، ئافره ته که، ده ستی مندالیکی گرتبوو، راوه ستا بوون. بۆنی عه تری له شی هۆده که ی کرده وه. وه رزی به هار... هه سه تام و به ره و رووی چووم. بوو به غوبار، له گه ل مندالییم دا... هه موو که لین و قوژینی ژووره که گه رام نه مدۆزه وه. ون ببوو. دۆش دامابووم. به فر ده باری: کلوو کلوو، سه ر و سیمای سیی ده کردم. دام له پر مه ی گریان، به ده نگی به رز.

کابرایهک له ناو دهفته ره که مدا شیعیری دهنووسی . به دهنگی گریپنه که م
سه ری هه لپری و به سرته گوتی :
«لییره یه ... لییره!»
خهوم دهینی . ئیستا وه خه بهر هاتوومه ته وه!

دەنگى ناشنا

نازانم قەت لە مندا ليدا ون بووى؟ لە بازار يىكى گەورە و قەرەبالغدا، لە ناکاو دەستت دەستى باوک و داىکتى ون کردوو؟ ئەوان دەپۆن و تۆ بە تەنيا دەمىنيەو. بە ھەر لايە کدا چاو دەگىرى. باوەر بە تەنيايى ناکەى. بەلام ھىدى ھىدى دلە خورپى دەست پىدە کا. سام دەتگرى. ھەست بە غەريبي دەکەى. ھەست دەکەى چەقوى کارەساتىک لە گەردنت نزىک دەبىتەو. خەلک دىن و دەچن بە ناو يە کدا ژليوھيان دى. شان لە شانى يەک دەدەن. بە ھەشتا و ھەنگاو ھەلدينن. کەس ئاور لە کەس ناداتەو. بۆ ئەوھى رىگەى خۇيان خۇش کەن پال بە يە کترەو دەنين. بەرۆكى يەک دەگرن. يەخەى يەک دادەرن. جنىو دەدەن. ھەرا و ھوريا، بانگ و ھەلا، و زەنلەنا.

تۆ دلتنەنگ؛ دلتنەنگ لە ژىر سايەى بالى دالاشى ترسدا چاوھ چاو دەکەى. بۆ داىکت، بۆ باوکت، کەس نابىنى. ئىتر ئۆقرەت لى ياغى دەبى. بى قەرار و ناآرام بەم لا و لادا دەخولیتەو. دەکەوى، ھەلدەستىەو.

من ھەر لە مندا لىيەو ون بووم. لەپەر ھەستم کرد دەستم لە نىو دەستى گەرمى باوک و داىکمدە نەماو. تەنيا، سام گرتوو، ھەلتر وو شکام. لە ئامىزى تەنيايەكى بى سەر و بن، لە بازار يىكى قەرەبالغدا. ھەر لەو کاتەو تا ئىستا، لەو بازارە درىژ و بى برانەو ھەدا خوار و ژوور دەکەم. چاو دەگىرەم، دەکەوم و

هه‌لده‌ستمه‌وه. هیندی جار، له پشته‌وه، یه کیک وه ک ناشناکانم ده‌بینم. برووسکه‌ی هیوایه‌ک دلّی تاریکم پروون ده‌کاته‌وه. پر له تاسه، به دوایدا راده‌که‌م. لوی داویننه‌که‌ی یان شاقه‌لی که‌واکه‌ی ده‌گرم. بانگی ده‌که‌م. به‌لام کاتی ناوړ ده‌داته‌وه، دوو چاو وه‌ک دوو تیکه سه‌هۆل پر له نامۆیی و بیزارى لیم ده‌روانى.

له زهمانی ون بوونمه‌وه، په‌نگه هه‌ر له هاتنه دنیا‌مه‌وه، تا‌کوو ئیستا، له‌م بازاره‌دا سه‌ر‌گه‌ردانم. هاوار ده‌که‌م. زایه‌له‌ی ده‌نگی خۆم ده‌بیس‌مه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وی ئه‌گه‌ر بریاری چاره‌نووس وایه که ناشناکانم نه‌دۆزمه‌وه. لانی‌که‌م شه‌قلی ئەم چوار چپوهی به‌ستراوه بشکینم و پێ له‌م بازاره ته‌نراوه بنی‌مه ده‌روه. به‌لام هه‌ر‌چه‌ند ده‌که‌م ری‌گه‌یه‌ک نادۆزمه‌وه. ده‌لیی دنیا هه‌ر ئەم بازاره تاریک و درێژه‌یه.

زۆر جار خۆم به‌کۆلانی‌کدا کردوه. پیم وابووئه ئەم کۆلانه بواری‌که و ده‌توانم دزه‌ی لیوه‌ بکه‌م. له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ ده‌بم. به‌لام له‌ پر دیواری‌ک له‌ به‌رام‌به‌رمه‌وه شین ده‌بی. وه‌ک شووره‌ی قه‌لاچه‌ی ئەو دیوانه‌ی له‌ ئەو سانه‌کاندا بیستوو‌من. دیواری‌ک و خه‌تیکی دروشت و ناحه‌ز «کووچه‌ بن‌به‌سته!»... ئاخ! هه‌موو، هه‌موو کووچه‌کانی ئەم ئاقاره‌ بن‌بست و بی‌بواره. ئاخۆ ری‌گه‌یه‌ک نییه؟ هاوار ده‌که‌م، هاوار ده‌که‌م. ماندووم، جه‌سته‌م هینده‌له ژیر پێی ری‌بواراندا پێ‌شیل بووه، ئه‌هیکم پێوه نه‌ماوه. جه‌سته‌م بۆته کی‌لگه‌ی برین. دل‌م به‌ تان و پۆی جال‌جالۆکه‌ی ته‌نیایی ته‌نراوه.

ری‌بواران لیم ده‌روانن، به‌ جاده‌ سارد و سه‌هۆلییه‌کانیان، وه‌ک گیانه‌به‌ریکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان دییی. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک زاریان داده‌پچرئ. شانیک‌ی بۆ هه‌لده‌ته‌کینن لیویک خییج ده‌که‌ن و درێژه به‌ ری‌گه‌یان ده‌ده‌ن.

هه لکور ماوم. سه رم خستۆته كۆشى تهنيايى و له زينده خه ودام. خوئين له دلّم ده چۆرئ و چاو ده يده لئىنى. له پر دهنگىكى ئاشنا، وهك خورپهئى نهرمى رۆحى ئاو، وهك سروهى بلاوينى نيو دارستانى به هار، وهك سرتهى گول و جريوهئى ئهستيره و... چرپهئى پئى په پووله. وهك خورپهئى دلئى دلدار له سيلهئى ژوانگه، گۆمى بئى دهنگى تهنيايى و سه رساميم ده شله قينئى.

- هۆ ئاشنا! من ليرهم. له من ده گه رپئى، من ليرهم، وه ره!

دلّم داده خورپئى، هه لدهستم. خۆم له تۆز و غوبار ده ته كينم. بالندهئى نيگام به ناو خه لكدا له شهقهئى بالّ ده دا. ليشاوى خه لك، تووره و بئى به زه يئى، هيرش كهر و پرووخينه ره؛ ده گه ريمه وه. به پيچه وانهئى ره وتئى خه لك، ته وژمئى لافاو ده شكينم. به شوين دهنگه كه دا ده گه ريم. ئه و دهنگه له ده خمهئى خه لوه تئى ده رووندا دهنگ ده دا ته وه. زايلهئى شيرينئى رۆحى بئى ئۆقره كر دووم. ده لئى ئه م كوستانه، له دواى ته مه نيكي دريژئى بئى دهنگى نايهه وئى ئه م دهنگه له ده ست بدات.

- وه ره ئاشنا... به شوينتا ده گه رام. ماندوو بووى؟ وه ره كۆرپه غه ربه ون بووه كه م!

كه وتووم. له ژير لافاوى سامناكدا كه وتووم. پئى له سه ر دلّم داده نين. چقلى ژير پيلاوه كانيان به چاوما ده چه قينن. هه ولّ ده دم هه لستمه وه. پاسه وانئىك مۆرم ليده كا. پئده كه نئى. دندانه ره ش و كرم خوار دووه كانئى نيشان ده دا. پشت به خۆر راپه ستاوه. سيه ره كهئى هينده دريژ و پانه هه موو بازاره كهئى داپوشيوه. هه ست به سه رما ده كه م. وهك نۆبه تئى. گيانم شه لالئى عاره قه و خوينه. ددانم يهك ناگرن، دهستم له گۆ چوون، ئاخۆ هه وا سارده يا من ده ترسيم. هه وار ده كه م.

- رينگه لئى مه گرن! بهيلن با برۆم... بانگم ده كا. له ميژه ونم كر دووه. له

کوئیہ؟ دەنگی لە کوپۆه دی؟ تۆ نازانی ئاغا، خانم؟ تۆ نازانی؟ بانگیان کردم... بانگیان کردم.

کەس وەلام ناداتەو. دەلیی هەموو لالان. بە خۆم پێدەکەنم. گیل گەوج! مەگەر ئەو قفلانە نابینی؟ نابینی هەر یەکە و قفلێکی بە زارەوێه؟ بە پێچەوانەی رەوتی خەلک رێی دەکەم. پاسەوانەکە تێم دەخوێ. - ھۆی نەزمەکە مەشیوینە، دەگەرێی وەک بنیادەم بە رینگای راستدا بڕۆ. پشت بە خۆر ڕاوەستاو و سیبەرەکە ی هیندە پان و درێژە هەموو دنیای داپۆشیو. کللیکی گەرەوی لە قوولابی باتۆنەکە ی ھەلواسیو، کللیک بە ئەندازە ی هەموو قفلەکانی دنیا. خەریکم بگەرێمەو. بە خۆم دەلێم: خولیا یە... خەیا!

- ئاشنا! دلت مەگۆرە... من لێرەم... وەرە... لێرەم!
چاو دەگێرم. دلەم خەریکە دیواری سینگم کون بکات. رۆحم خەریکە لە شەقە ی بال بەدات. لەپر، خاوەنی دەنگەکە دەبینم، ئەو تە، خۆبەتی! ڕاوەستاو. نەک لە چوارچێوێ ی بازاردا، لە خەیا لیشدا ناگونجی.
ھەست دەکەم بە شوینی ئەودا هەموو رینگاکانی دنیام بڕیو. هەموو کات و ساتەکانی ژیا نی تالم بە دوا ی ئەودا ئەم بازارە قەرەبالغەم سەر و سووژن کردوو. ھەست دەکەم هەر لە یەکەمین رۆژی پیکھاتی ئەم جیھانە لە تەکیا ئاشنا بوومە و ناسیومە. ھەست دەکەم کارەساتێکی دلتەزین لێکی جودا کردوونەو... تەو تە... ڕاوەستاو... بەلام لە کوی، نازانم، ناتوانم. جینگەکە ی دیاری بکەم، لە کوئیە، لەسەر سەری دنیا؟ لەسەر دوندی بەرز ی ئاوات؟

پاسەوانەکە بە توورە یی لێم دەروانی. یەک بە خو دەزریکینم. پێخاوس و پروت، بەرەو پرووی ھەلدێم. وەک رۆحیک ی ئازاد و رەھا. زرینگە ی

زنجيره كانم له ژير گونبه زى بازاره كه دا دهنگ ده داته وه. خه لك به سه رسوورمانه وه چاوم لیده كه ن. رهنگه به شیتیم بزنان. من ده زریكینم. قفلی زارم شكاهه. به پیچه وانیه رهوتی خه لك هه لدیم، ده كه وم، هه لده ستمه وه. پاسه وان له فیتوو كه كه ی ده توورپینی. خه لك رهنگی ترسیان له سیمانیشته وه. هه ست ده كه ن كاره ساتیک به ریویه. پاسه وان هه را ده كا: - بیگرن، بیگرن. هوی بشیوه بگرن! یاساشکین بگرن! یاخی! یاخی! یخی! یخی! یخیه بگرن!

- ئیستا باش ده بینم، له سه ر بورجیکی کۆن راوه ستاوه. بالای به قه د بالای هه موو ئاواته به دی نه هاتوو ه كانم بلنده. ریکوه ندیکه له سیمای هه موو ئاشنا ون بووه كانم. له پلیکانی بورجه كه وه سه ر ده كه وم. پلیکانه كان سوورن. باریکه ی خوین... خوین... خوین... ده لئی دلۆپ دلۆپی ئه وه هه موو خوینه ی به دریزایی میژوو رژاوه لیره، له سه ر ئه م پلیکانه قه تماغه ی به ستوو ه. ئه م بورجه کۆنه له كام دوندی میژوو. له كام قۆناخی جیهاندایه؟ چوار ههنگاو... سی ههنگاو... دوو شهقاو... باوهشی بۆ ده گرمه وه. ئاخ ده لئی شیهله ی ئافه رینش و پوخته ی هه موو جوانیه كانه. شیرین شیرین پیده كه نی. ئامیزم بۆ راده گری. شریخه یه ك و... ئازاریکی شیرین له سنگمه وه تیده په ری. قه لچه ی دلیم ده روو خینی. خۆم ده هاویمه ئامیزی. ده ست به سه رمادینی. به سنگمه وه ده كوشی.

- كۆرپه غه ریه ماندوو ه كه م!

خه ویکى خوش، چاوه كانم پر ده كا له رهنگ. بالنده یه کی بی ئۆقره له ده روونمه وه سه ری هه لبرپوه و بۆ شینایی ئاسمان ده روانی. دهنگی پاسه وانه كه له ئه وه په ری دنیاوه ده بیسم.

- له ئیوه، هاوشاریه ئه رکاناس و به ئه مه گه كانم له بهر سزادانی ئه وه

ياخيهه ئه شقيايه سپاس ده كه م. ئيتير كار ته واوه، تكايه بگه رينه وه سه ر كار و
ژياتان.

كەسكىنى ۋەكەن

لە ھەموو شوپىن ۋە كاتىكدا، لەگەلمدايە. لە مال، لە شەقام، لە ژوورى كار. ۋەك سىبەرىكى گران ۋە دواى ھەنگاۋە كانم دەكەۋى. رەنگە پىتان سەير بى، ئەگەر بلىم، ھىندى جار، ئەۋەندە لىم نىكە، دەنگى ھەناسە كانى لە دەروونمەۋە دەبىسم. باش لە بىرم نىيە چۈن پىنى نايە ئاقارى ژيانم. ھەست دەكەم ھەر لەسەر پىكى ژيانمەۋە لەگەلمدا بوۋە. ئىتر خووم پى گرتوۋە. بۆتە ئوبالى ژيانم. برى جار بۆ ماۋەيەك ون دەبى، بەلام زورى پى ناچى ۋە ھەمىسان، كاتى چاۋەرۋانى ھاتنەۋەي ناكەم، سەر ۋە سەكوتى پەيدا دەبىتەۋە.

ئىستا لەم شەۋەزەنگە نووتەك ۋە تارىكەدا، كە باھۆز دەلوورپىنى ۋە دەلىپى ھەزاران چەقەل مالەكەيان گەمارۆ داۋە، لە پشت شىشەي پەنجەرەكەۋە، سەرى بە شىشەكەۋە نووساندوۋە ۋە بە چاۋە ئەبلەق ۋە دەرىپەرپوۋە كانىۋە، لە ھالىكدا دەلەرزى ۋە ھەموو گىيانى تەر بوۋە، لىم دەروانى، نىگى پى لە پارانەۋەيە، دەپھەۋى پى بدەمە نىو ژوورەكەمەۋە، سەرەراي ئەۋ ھەموو نەفرەتە، دلم پى دەسووتى. ئەۋ لە سەرما دەلەرزى ۋە ھەموو گىيانى من كەۋتۆتە مچور كە ۋە مورۇژيانە. بەزەيىم پىدا دى، پەنجەرەكەي بۆ دەكەمەۋە. بە ھەشتاۋ خۆي بە ژوورەكەدا دەكا ۋە لە پال سۆبەكەدا ھەلدەكورمى!

– چىت لە گىيانى من دەۋى، بۆچى دەست لە سەرم ھەلناگرى؟

پیدە کەنێ. وە ک ماری هەتاو لیدراو دەبووژیتەو. دەلی:

- پیت وایە بوومەتە سەرباری ژیانت؟

- سەربار؟ نا... بووگیتە بە لای گیانم، گۆرت گوم کە، حەز ناکەم.

- بۆ؟ مەگەر لە کوپۆه هاتووم، گۆرم گوم کەم.

- لە هەر جەهەندەمیکەو هاتووی.

- لە خۆت بروانە، تا بزانی جەهەندەم لە کوپۆه؟

پیدە کەنێ و درێژە بە قسە کە ی دەدا.

- ئۆف! تۆ چ بڕایە کێ بێرەحم و نامیهرەبانی!

بە قامکی شادە ی ئاماژەم بۆ دەکا.

- بۆ هەر کوپۆ بچی، لە گەلندام. قەت لە دەستی من رزگار نابێ. تووڤرە

دەبم. مستە کۆلە یە ک لە بن هەنگەلی دەکوتم. پیدە کەنێ. دلەم تەژی

نەفرەتە. حەز دەکەم، لەت-لەتی کەم. حەز دەکەم گەرووی بجویم. کە

هۆشیار دەبمەو، چاوە کانی سوور هەلگەراون، کەوتووتە هەناسە برکێ؛ بە

قرخە قرخ دەلی:

- دەتەوێ بمرکووژی، دە ی بمرکووژە!

هیندە مەزلوومە، دلەم پێی دەسووتی، بە تف نیو چاوانی سواخ دە دەم.

دەلەرزییم و دلەم بۆتە جەهەندەمی نەفرەت. بێر لە کوشتنی دە کەمەو.

* * *

خیزانم دەلی:

- بڕیار بە، یا ئەو هەلبێژرە، یان ئیمە!

دۆست و برادر، کاتی پیکەو، دەمانینن، پروویان لیم وەر دەگیرن.

مندالە کانم کاتی ئەو لە گەل من دەبینن، دەسلەمێنەو. کەس دانی خیری

پیدا ناهینێ. کاتی لە گەل مندایە، نەفرەت و تووڤرە یی خەلک منیش

دەگرېتەو. خۆيېشم لېي بېزارم. بەلام خۆي بەسەر ژيانمدا سەپاندووه. دەلېي، ناتوانم لېي جيا بېمەو. بۆ ھەر كوي دەرپۆم لەگەلمدايە. خۆم لې دەشارمەو، دەمدۆزېتەو.

شەويك، خەونيكي سامناكم دى. يەكەم جار بوو، وەھا خەونيكم دەدى. سەر تا پام شەلالى خوين بوو. خەنجەرېكم بە دەستەو بوو، لەسەر سەرى تەرمېك ھاووستا بووم. سېنگى ھەلدرا بوو. تەم و مژېكى خەست سېماي تەرمەكەى داپۆشېوو. تەرمېكى بې سېما، بۆنى گەنيوى تۆپيوى لې دەھات. بۆنى زلكاو، نووشتامەو، دەمويست بزانم كېيە. لەپەر چاوكەى زامى سەرسېنگى كرايەو. دەروونى تەرمەكە وەك موبالېكى پەر لە پېسى دەچوو. زرىكاندم، بېدار بوومەو.

* * *

مۆتەكە، سەوارى شانى خەوم بېوو، ھەموو شەوي، ئەو خەونە سامناكم دەدى. بە دەستى خويناي، تەرمېكى كوژراو، مژېكى خەست. زرىكەى رۆحېكى پەر لە ئازار، نازانم ھۆى ئەم خەونە سامناكە چيە، رېشەى لە كېيە خالى ژيانمدايە. دەلېي فيلمېكى كورتە و ھەموو شەوي دووپاتە دەكرېتەو. دەيناسم و نايناسم. سېما ونە، بە پەلەپرووزى، دەمەوي تەم و مژەكە بېرەوېنمەو، بەلام ناوبەناو، مژەكە، نەختى، نەختى دەروى، ھەر چاوەكانى دەبېنم، چاوەكانى. ئەو دوو چاوە، چەند ئاشنايە، لە خۆم دەپرسم، بۆچى كوشتوومە. ھۆيەكەى نازانم. ھەلدېم، دەزرىكېنم و ھەلدېم. پۆليس، زىندان، سېدارە... لەبەرچاوم رەت دەبن؛ دلەم خەرىكە ديوارى سېنگم كون بكات. قاچم دەلەر زېن. ھاوار دەكەم. لە خەو رادەپەرم. عارەق سەراپاي تەر كر دووم. تەماشاي ژيانم دەكەم. ھەموو لاپەرە رەش و سېپيەكانى دەدەمە لاو. ھۆيەك نايېنم بۆ پياو كوژى. ھەرچەند ژيانېكى پەر لە رووداو و

کاره ساتم بووه، به لام دلّه ساکاره کم، ناتوانی شوینی گه لاله ی قه تل بی. ئە ی ئەو تهرمه، تهرمی کییه.

* * *

کاتی ئەوه هاتوو، خۆم له دهستی ئەو هه قاله به دکاره م پر زگار بکه م. گیانم گه یشتۆته سهر لیوم، کاسه ی سه برم پر بووه، چ به لای دنیایه به سه رما هیناوه. ئەو هه موو ساله م گوارا کردوو. ده یان که رهت ویستوو مه بیکوژم، ته نانه ت خه نه ر م لی هه لکیشاوه، به لام هه موو جاری دل م ری ی نه داوه. وه ک بزانی له دل ما چ ئو غله مه یه که، رشقه نم پی ده کا. فیکرم ده خوینیته وه. له گه ل بچوو کترین ئاخوتن و بزاونمدا ئاشنایه. زاری داده پچری:

– له بارتا نییه، نا، ناتوانی، پیاوی دهوی، تو مال ئەم قسانه نیت!

زۆر وه ک من ده چی، ده لئی سیوکیکی و له نیوه راستدا قاشیان کردوو. زۆر کهس له یه ک جیامان ناکه نه وه. ته نانه ت باوک و دایک و ژن و منداله کانم زۆر جار دو چاری هه له ده بن. کاتی کاریکی ناحه ز ئەنجام ده دا، به جیی ئەو لۆمه ی من ده که ن. وه ک من ده جوولی. وه ک من جل و به رگ له بهر ده کا. ته نانه ت رهنگی لیباسه کانی من هه لده بژی ری. هه موو کردوه کانی وه من ده چی؛ سیوکیکی له ت کراوه، نیوه ی ساغ و نیوه ی کر مۆل! به لام چاوه کانی... چاوه کانی... خودایا، بو تاکوو ئیستا سه رنجم نه دا بوو. ئەم دوو چاوه زه قه، چاوه کانی تهرمی کوژراوی خه ونه کانمه! ته نیا جیاوازی نیوانمان له ئاکارماندا یه. به بی خو هه لکیشان. من مرؤقیکی خه راب نیم. دل م پر له مه حبه ت و خو شه ویستییه. خیزانه که م خو ش ده وی. منداله کانم خو ش ده وی، ژیانم خو ش ده وی. ده مه هوی پاک و خاوین در یژه به ژیانم بده م. به لام به پیچه وانه ی من، ئەو، نوقمی کردوه ی ناحه ز و فه ساده. بی ئابروویه. بی که سایه تییه. ئاسان ئاسان درؤ ده کا. له سه ر

خه لک کلاو داده نی. هەر که چاوی من دوور ده بینئ، پروو له خه راپه کاری ده کا. چاچوله باز و فیله زانه. کاتی لومه یده کهم، پاساوی کاره که ی ده داته وه؛ ده لی:

- ئاکار ریژه ییه. هەر کاری ویژدان قه بوولی کرد، کاریکی دروسته، بار و دوخیش کار ده کاته سهر ئاکاری مروف. ته نانهت دزیم لی ده کا. له زگی منداله کانم ده برئ. گیرفانم خالی ده کا. تلیاک ده کیشئ! له گهل لات و تا قمی چه قاوه سو هه لس و کهوت ده کا. ویل و خو پرییه. رهنگه بلئی: ده ی باشه، کاتی وابه، بو له گهلیدا دریژه به دو ستایه تی ده ده ی؟ نازانم.. نازانم! ئاخ زو ر شتی هاوبه شیشی له گهلما هه یه. کاتی ده پخمه گیر و گاز، وه ک مندال ده گری. برئ جار، له به رانبه رمه وه چوک داده دا، که وشه کانم راده مووسی و به چاوی فرمیسکاوییه وه ده پارێته وه:

- بمکووژه، تکات لی ده کهم بمکووژه... خوت رزگار که!
به مجوره، خو مه زلووم کردنه، دلیم راده گری، کاتی خه تا و تاوانیک نه نجام ده دا، یه کراست دین و یه خه ی من ده گرن. ئه و کاته، گو پری خو ی گوم ده کا و من ده بيم به ته له وه. هه رچه ند سویند ده خو م کس بروام پی نا کا. نازانن ئیمه دوو که سین. زرو جار له بری ئه و که و توومه زیندان. له زیندانا، قهت سوراعم نا گری. هه ست به هه سانه وه ده که م. کاتی ئازاد ده بيم هه ول ده ده م خو می لی بشارمه وه. دو ست و برادر، ئه وانه ی به بو نه ی دو ستی له گهل ئه وا لیم تارا بوون. هه میسان له ده ورم کو ده بنه وه. سه رم داده خه م و خه ریکی کار و ژیان ده بيم. به مال و ژیانم راده گم. به لام له پر ریکه و تیکی ساده ئه و نابه کاره م له گهل ریک ده خاته وه. خاله بی هیزه کانی ژیانم ده ناسی. له گهل هه ستمدا گه مه ده کا. هه میسان له گهل خو یم ده خا. کاتی چاو ده که مه وه، هه یه هو!

ئىستا، تەماشای بکه! له پال سۆبه کهدا هه لکورماوه. گهرمای سۆبه که بووژاندوو به تەوه. وه ک ماریکی هه تاو لیدراو.

چاوم برپوه ته چاوی. ئەو دوو چاوه زهقه نه فرهت لیکراوه. بىر له دواکه رتهی ئازادیم له زیندان ده که مه وه. کاتی ده رکه ی زیندان کرایه وه و پیم نایه ده ره وه، وه ک شهیتان، له به رانبه رمه وه راوه ستا بوو. پیکه نینیکى ناحه ز له سه ر لیوی بوو. ددانه رزیوه کانی نیشاندەدا. چاوه پوانم بوو. پر له نه فرهت و توور ه یی بووم. له بری ئەو چوو بوومه زیندان، ته نانهت بریکاره کم نهیتوانی به دادگا سه لمینى، تاوانبار من نیم و نه فرهت لیکراویکی وه ک منه. به پیکه نینه وه به ره و رووم هات. ئامیزی بو راکرتم، چه قۆیه کم تا دهسته له سینگی چه قاند. کهوته زهوی، پاسه وانه کان لیمان ده پوانین. خه لک ده هاتن، به بی سه رسوورمان له ته رمه که یان ده پوانی و راده بووردن. کاتی کوشتم، ده تگوت باریکی گرانیان له سه ر شانم کردۆته وه. ژن و منداله کانم له ئەو بهر شه قامه که وه راوه ستا بوون. ئەو جا، ژنه کم به رووگه شی و شادییه وه پیشوازی لی کردم. منداله کانم له ئامیز گرت و به ره و مال گه راینه وه. ژنه کهم گوتی:

- سویند بخۆ، ئیتر ناچی به دوایدا.

گوتم: بوخۆت دیتت. مرد، سینگم هه لدری.

گوتی:

- ئەو سه گه، ههوت گیانی ههیه.

گوتم:

- دلنیا به، مردوه.

به لام ئەوه تا، له پال سۆبه کهدا هه لکورماوه. چۆن زیندوو بۆته وه؟ زاری

داده پچری.

- بۇ سبەينى چ بکهين؟

بۇنى گەنيوى جانەوهرىكى تۆپپو له زارى دى.

- ماندووى، زۆر ماندووى، سبەينى پىكەوہ پياسەيەكى بۇ دەكەين،
دوایی... خەرىكم دەلەرزىم... پىندەكەنى.

- نيازت بە حەسانەوہيە، شوپىنىكى باشم پەيدا کردوہ. ژيان سەختە؛ كار
و كار و كار... پياو ماندوو دەكا. پياو ناوبەناو نيازى بە... ھەيە. سبەينى
پىكەوہين، دنيا فەرامۇش دەكەين. لەمپىژە، لەو كاتەوہ لىك براوين، ئىتر
قسەكانم نەدەبيست. لەپر ھىرپشم بۇ برد. دوو پەنجەم لە گەرووى توند كرد.
وہك چەقەل دەيلووران، دەينووزاند... پەلەقاژەي دەكرد. لە چاوەكانى ورد
بوومەوہ، چاوەكانى چاوى تەرمى خەونەكانم؛ ھەولى دەدا خۇي لە دەستم
رژگار بكات. سۇبەكە لەگەل خۇي كيش دەكا. نەوتى سۇبەكە دەرژى، ئاور
كلپە دەبەستى، وەك مندالپىك دەگرى و دەلى:

- لىم بىزار بووى، باشە، بمكووژە... بمكووژە!

سىما مەزلوومەكەي خەرىكە پىم سست دەكا. چاوەكانم لىك دەنپم و
زۆتر گەرووى دەگووشم. دەكەوى. ئاور ژوورەكەي كردۆتە جەھەندەم.
دەيخەمە نيو ئاورەكەوہ و خۆم لە پەنجەرەكەوہ دەرباز دەكەم. بە ھەموو
ھىزەوہ بەرەو مال ھەلدىم. خىزانەكەم چاوەپروانە، دەنگى نووزەي لە
دوورەوہ دەبيسم، ئاور دەدەمەوہ، ئاور بەرەو ئاسمان ھەلكشاوہ، شەو لە
كۆتايىدايە، گزنگى تيشك لە ئاسۆي بەرانبەرمەوہ، ھەوالى ھەلاتنى رۆژىكى
نوى دەدا...

تابو

له بیابانیکدا، جادهیه ک مژ و تهماوی، هه تا ئه به دیهت... برووسکه یه ک له ئاسمانه وه تا زهوین داکشابوو؛ له و جیگه یه برووسکه ده گه یشته زهوین، وه ک کاره ساتیک پرووی دابی، وابوو... کاره ساته که چی بوو؟ پروون نه بوو. هه موو شتیک له ناو ته م و مژدا له ژیر پهرده ی رازیکی نهینی داشاردابوو. ئاسمانیکی چاوتال، به سهر ناقاره که دا ته ژی له ههوی، هه وری پرش... کات نادیار بوو.. تاریک و پروون. هه وره کان چر و پر تیک چرژا بوون. به فر ده باری، جاده و بیابان وه ک ئه ندامیکی راکشاو، له کفنی به فر پیچرابوو. له نیوه راستی جاده، خوینیکی زور پرژا بوو. جه مسهر برووسکه و زهوین سهرچاوه گی خوینه که بوو. ئیدی تا چاو هه ته ری ده کرد، په له په له خوین بوو، تا ده گیشه سهر چاوه گی. دوو په له خوینی گهش ته ریب له گه ل هیلای برووسکه دا، به ره و ئاسمان ئه چوون. وه ک دوو بالنده ی سوور. له سهرچاوه ی خوینه که وه، تا پویه ک که له هیچ نه ده چوو، کیشرابوو. شکلی نه بوو. ته نیا چه ند هیلای خوار و خیج.

کاتی له ته ماشای تالیوکه بوومه وه، بو ماوه یه ک به بی ده نگی چاوم له جه عفر بری و دواپی گوتم:

- تی ناگه م. نازانم ده ته وی چی بلای!

به دم پیکه ونینه تایبه تییه که ی خویه وه گوته:

- راست دەوئى، خۆشىم نازانم! دەزانى خەرىكم نەختەنەختە بەرەو
پۇست مۇدنىسىم دەپۇم!

- گوايە پىت وايە ھەر بەرھەمىكى بى مانا و رەمەكى و دوور لە زەين
دەچىتە نىو خانە و سەبكى پۇست مودنىسىمەوہ؟!
- ئەى چۇن! ئەمانە دەلەين پىويست نىيە خەلك لە مەبەستمان بگات.
ئىمە بۇ بەرەكانى داھاتوو دەخولقىنين! سىگارىكى گيراند؛ مژىكى قوولى
ليدا و...

- لەم قسانە گەپى. ئەم جۆرە پاكانە ھونەربىيانە بۇ فرىودانى خەلكە.
چەواشە كەردنى ھونەر و ئەدەبىياتى دەروەست و پرۇپاگەندە بۇ سەلماندىن و
داسەپاندىنى ھونەر بۇ ھونەرە. لىي گەپى. بەلام ئەم تابلۇيە... رەنگە زۇرت
پى سەير بى. دويىنى شەوئى، دواى نىوہشەو لە خەو راپەرپىم. لە بىرم نايە،
رەنگە خەونىكى ناخۇش راپىہراندبىتم. جۆرە بى قەرايىەكى سەيرم ئاوقە
ببوو. ھەرچەندم كەرد و كۇشا خەوم لى نەكەوتەوہ. وەك دەستىكى ناديار
رامكىشى بەرەو كارگاگەم چووم و لە بەراپەر بوومەكەوہ دانىشتم. ھەروا كە
چاوم بربووہ بوومەكە ھەر ئەوہى دەزانم فلچە و قەلەمم ھەلگرت. كاتى وە
خۇمدا ھاتمەوہ و چاوم كەدەوہ، ئەم شتەم كىشا بوو؛ وەك كەسى دەستىم
بگرى و سەر و خوار و راست و چەپى پى بكا. من ھىوادار بووم، تۆ شتىكى
لى ھەلكىپىنى.

گوتىم:

- ھەر لە خەونىكى ئالۇز دەچى و ھىچى تر.
- نا، من پىم وايە قسەى تىدايە. بەلام قسەكە ناتەواوہ، بە ئاكام نەگەيوہ!
- باشە، دانىشە و تەواوى كە.
- جا چۇن؟ كاتى نازانم سووژەكە چىيە و چۇن ھاتووہ. سەير ئەوہيە كاتى

تەماشای دەكەم، جۆرە ھەستىكى نەناسراو دامدەگرى. نازانم ئەو چەند ھىلە دەرھەمانە چىن؟ ھەر دواى كىشانەوھى وىستىم بىانسىر مەوھ. فلچە كەشم ھەلگرت. ھەر لەو كاتا، تەلىفون زەنگى لىدا؛ كاك مارقى خۇمان بوو. زۆرم پى سەير بوو! قەت مارق ئاوەھا بى وەخت تەلىفونى نە كەردبوو. ترسام، نە كاشتىكى لى قەوما بى. چى بوو مارق؟ وەللا ھىچ، لە خەونىكى ناخوش راپەريوم، بى قەرارم؛ جۆرە ھەستىكم لى پەيدا بووھ. ئىدى ھەروا لەپر كەوتمە بىرى تۆ، پىم وايە تۆيش لە خەونەكەمدا بووى. ئەى تۆ چۆن تا ئەم كات و ساتە بەخەبەرى؟

قسەكەمان درىزەى كىشا و ئىتر لە بىرم چوو ھىلەكان بسىر مەوھ!
گوتىم:

- تەواوى كە جەغفەر! ھەر شتىكى لى دەردى. ئەزمونىكى تازەى ھونەريىھ. نىوى چى لەسەر دادەنى؟ بەرھەمى زەينى ناخودئاگا؟ پىت وايە لە چ سەبكىكدايە؟
ماوھىك چاوى لە تابلۆكە برى. چەشنىكى سەير لى دەروانى. كە چاوەكانى ھەلبرى دوو دلۆپە ئەسرىنيان تىدا قەتسى مابوو...
- سەبكى دلەم!

* * *

جەغفەر تەلىفونى كرد:

- تابلۆكەم تەواو كرد.

گوتىم:

دۆزىتەوھ؟

گوتى:

- بۆخۆت وەرە، دەبى بىبىنى!

لای ئیواره که وتمه ری، له نیوهی ریگه دا مارف ئاسه لا بوو. ئەویش بو لای جه عفر دهات. وه ژوور کهوتین. جه عفر وه که هه میشه پاتۆلیکی کۆنی پر له لهک و رهنگی له بهر بوو. دەم به پیکه نین وه پیریمان هه هات. پارچه یه کی رهشی به سهر تابلۆکه دا دابوو. گوتی:

- ئەو رۆژه له سه بکی تابلۆکه ت پرسی؟ گوتم سه بکی دلمه! راسته سه بکی دل بوو، به لام با به قهولی قه له م به دهستان، زانستیانهی بکهین. ئەو تابلۆمه ده که ویتته قوتابخانهی ریئالیسمه وه! گوتم:

- ریئالیسمی چی و شتی چی! بیابانیکی بی سهر و بهر... هیلکی درێژ، پیانو زانایی ریگایه، جاده یه... تووله ماره... ئاسمانیکی نزم و هه ور و هه لات و برووسکه یه که که رۆچۆته ناخی زه ویدا و چهند هیلکی خوار و خێج. بو خاتری خودا جه عفر، ئەم ریئالیسمه ت له کوئی هیناوه.

پارچه که ی هه لداوه. ههر تابلۆکه ی ئەو جار بوو. به لام تاپۆکه ببوو به دوان، دوو په له خوینه بالداره کان له سهر تاپۆکان هه لنیشتبوون. هیشتا لیل و بی شکل و سیما بوون.

مارف نو قمی تابلۆکه ببوو؛ له ژیر لیوه گوتی:

- زۆرم پی سهره، من ئیره ده ناسم. له کوئی دیومه؟ نایه ته بیرم، راوهسته... ئەوه شهو ته لیفۆنم کرد ههر ئەو شهوه خه ونیکیم بینی، له جیگه یه کی وه کوو ئیره بووم. ههر خودی ئەم جاده، ههر ئەم ئاسمان و ئەم ته متومانه... من ئالیره، له جیگه ی ئەم تاپۆیه راوه ستابووم. برووسکه... نا، برووسکه نه بوو؛ هه لۆیه کی زه لام، زۆر گه وره، سیبه ری باله کانی زه وینی داپۆشابوو. له ئاسمانه وه خوی لوی دابوو. به ره و رووم دهات؛ ده یه وه یست بمبات. تۆیش له ولاتر هاوارت ده کرد.

له به را بهر تابلۆکه وه دانیشت و چهند جاری گوتی:

- پييم سهيره، زور سهيره!

جه عفه ر گوتی:

- رهنگه منیش هر خهونیکی وام دیتبی!

گوتم:

- ئەم دیارده سهیر و سهمه ره چۆن لیکده دریتتهوه.

جه عفه ر گوتی:

- تله پاتی.

مارف گوتی: یان پیوهندی فیکری و میشکی!!

من گوتم:

- تله پاتی و ئەم جوړه زاراوانه یه، پاکانه ی زانستی ئەو دیارده نه ناسراوانه یه

که هیشتا زانست په ی پیان نه بر دووه.

* * *

هه واله که دلی راتله کاندم:

- مارف و جه عفه ر...

سوار بووم و خویم گه یاند:

جه عفه ر تابلۆکه ی ته واو کردبوو. سیما و شکلی تاپۆکان کیشرا بوون و
ناشکار، مارف و جه عفه ر بوون. خوین لرفه ی ئە کرد و به فره که ی ئەتوانده وه.
په له خوینه بالداره کان به سه ر جاده ی برووسکه دا، له هه وره کانه وه سه ر یان
هه لپریبوو و به ره و ژووتر ده چوون. نازانم کی تابلۆکه ی هینابوو، له م بیابانه
چۆل و جاده سه هۆل به نده دا به لقی برووسکه وه هه لئو اسیوو.

دلى هیوا

شهو بوو. شهویکی دریژ و بی برانهوه. تاریک و رهش. شادی له دلان
کۆچی کردبوو. گولی بزه و پیکه نین ژاکابوو. ئیتر تهنانهت کهس نه ده گریا،
وهک و ابوو خه لک بیوون به بهرد. وهک ته تله میران، دههاتن و ده چوون.
هیچ دلیک کزه و چزه ی ئه وینی تیدا نه مابوو. ئه وین مردبوو. ئه وین بمری،
دلش دهمری. دل که مرد، خوشه ویستیش دهمری. که و ابوو ئیتر کهس له
حاندی کهس میهره بان نه بوو. هه موو سه ر لی شیواو، بی ده نگ، کر و مات،
بی هیوا و ئاوات هه لپرۆسقاو... له شهویکی وه ها تاریک و سامناکدا، «هیوا»
کوره هه زاری ئه و ولاته ویستی به پیچه وانه ی یاساکان وه دوای رۆژ بکهوی.
کاتی بیر و رای خوی بو هاواله کان گیراوه، هه موو به رشقه نه وه پیکه نین و
کوتیان بی گومان شیت بووی. رۆژ له میژه مردووه.

به لام هیوا، خوی به دهست ناھومیدییه وه نه دا. ده یزانی ئه وه نده دلان
سارد و بی تین بوون که ئیتر بروایان به تیشک و پرووناکی له دهست داوه.
رۆژیک تۆشه ی سه فه ری پیچاوه و ملی ریگای گرت:

- هیوا مه رۆ، رۆژ مردووه!

- ئەز رۆژ ده دۆزمه وه.

- تۆ شیت بووی هیوا! قهت پایوی عاقل وه دوای شتیکی نه دیو

ده کهوی؟!

- رۇژ، راستىيەكى پوونە و من دەيدۆزمەوہ.

- پىش تۆ زۆر كەس، دواى رۇژ كەوتن و نەگەرآنەوہ.

هيوأ گوتى:

- رۇيشتن باشتەر لە مانەوہيە. تەنانەت ئەگەر ھەر نەگەيىم، خۇ چەي

بەشىك لە رىگا بۇ داھاتووان دەشكىنم.

خەلك وەك شىتيان دىيى دايان لە شاخەي پىكەنين. هيوأ وەرئ كەوت

دلى دەريا بوو. ئيمان لە نيو دلیدا شەپۇلانى دەدا. نەرخەيان بوو رۇژ

دەدۇزىتەوہ.

* * *

هيوأ، شەو و رۇژ بى وچان رىگاي دەبرى. ئىتر حىسابى رۇژ و مانگ و سالى نەدە كرد. هيوأ زۆر رۇيى، كەم رۇيى، گەيشتە لاي كانياويكى پوون و بەخوړ. دانىشت و نوردە نانەكەي كردەوہ. رىگايەكى زۆرى پىوا بوو. بەلام ھەستى بە ماندوويى نەدە كرد. ھەموو گيانى ھىز و ھان بوو. پاروويەكى نانى دە زارى نا و لەپر سوارىك سەرى ھەلدا. ھات و لە قەراخ كانياوہ كە پراوہستا و ئەسپەكەي ئا و دا.

هيوأ گوتى: كەرەم كە رىبوار! سوار بە لەخۇبايى و فيزەوہ ئاورىكى داوہ و

گوتى: كورە، ئەوہ تۆ لەم بىابانەدا چ دەكەي بۇ كوئى دەچى؟

- وە دواى رۇژ كەوتووم. دەرۇم بىدۆزمەوہ.

سوار داى لە قاقاي پىكەنين و بە تىتالىيەوہ گوتى:

- تۆ؟ بەم تەشك و قەلافەتەوہ؟ بەم پۇشەنە دراوہوہ. پىخاوس و بى

ئەسپ و ئەسلەحە وە دواى رۇژ كەوتووى؟ بە خودا چاكە.

ئەمەي گوت و ديسان داى لە قاقاي پىكەنين. هيوأ بى ئەوہى ھەست بە

شكاندەوہى خۇي بكا گوتى:

- ئەسلەحەى من، باوەرى منە!

سوار گوتى: باشە، باشە. دەتەوئى بە كام رینگەدا برۆى و پيش ئىمە ئەم
كارمامزە راو بکەى! هیوا ئاشپەرى کردە سنگى خۆى و گوتى:

- لە رینگای دلەمەو!

سوار گوتى:

- هەژارە کە! دلەم پیت دەسووتى! تا ئەژدیهای ئەم رینگا بى بەزەبىیە قووتى
نەداوى بگەرپۆه. رۆژ زۆر دوورە. لە ئەوپەرى بیایان و کوپستانە
بەرزەکانەو یە ئەز دەیان سالە بەم ئەسپە کابووکەو غار دەدەم و هەنووکە
نەگەشتووم.

هیوا گوتى:

- رەنگە رینگات لى ون بووبى.

سوار گوتى:

- خوپىرى، بەرەللا! تۆ دەتەوئى رینگام پيشان بەدى؟ زگم پیت دەسووتى!
ئەگەر دەتەوئى هەستە بکەو دەوى جى پى ئەسپەکەى من. من بەرەو
رۆژئاوا دەرۆم. بە پىچەوانەى ئەوانە کە دەلین رۆژ لە رۆژەلاتەو سەر
هەلەدا، بۆ من پروون بۆتەو رۆژ لە سنگى رۆژئاوا دایە. وەرە، وەرە و دەوى
جى پى ئەسپەکەم کەو!

سوار بە خىزىک خۆى هاویشتە سەر زىنى ئەسپەکەى و لە ئاوزهنگى
کوتا. هیوا هەلسا و نەختىک راما و لە حالیکدا پىدەکەنى و سەرى دەلەقاند
وہ رى کەوت. هیشتا هیندىک نەرۆشتبوو، بە بیستنى خرمەى نالى
ئەسپىک راوەستا. سوارىکى بىنى بە غار دەهات. کاتى گەیشتە لای هیوا
گوتى:

ماندوو نەبى!

سوار بىئەۋەى ۋەلامى ھىوا بىئەۋە گوتى:

- ئەرى كۆرە! سوارىكت نەدىۋە؟

ھىوا گوتى:

- چما! بەرەو رۇژئاۋا رۇيى.

دىمەنى سوار تىكچوو. توورە بوو. چاۋە گرژ و مۇنەكانى بىيە ئاسۆ

دوورەكان و گوتى:

- ئەى غەيان، لارى...

ھىوا گوتى: بە كى دەلىي؟

سوار گوتى: بەو سوارە سەرلى شىۋاۋە.

ھىوا گوتى: ئەو سوارە قسەى سەيرى دەکرد. دەيگوت رۇژ لە رۇژئاۋاۋە

سەر ھەلدەدا.

سوار گوتى: ھەلەيە، ھەلەى رووتە! كورم، گويى خۆت لەم قسە قۇرانە

بىئاخە. رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە سەر ھەلدەدا. ھەمىشە ھەروايە. ئەۋە ياساى

ھەتاھەتايى سروشتە. ھەمىشە رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە دى.

ھىوا گوتى: رەنگە بىر و باۋەرى تۇيش ھەلە بى.

سوار توورە بوو. قامچىيەكەى ھەلسووړاند و گوتى:

- من قەت ھەلە ناكەم. رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە سەر ھەلدەدا.

نەختىك بىدەنگ بوو. دوايى گوتى: تۇ بۇ كويى دەچى؟

- منىش ۋە دواى رۇژم.

سوار بە بزەيەكى تالەۋە گوتى: جا چۇن؟ بىئەسلەحە، بىئەسپ،

بىتوشە؟

ھىوا گوتى: من ھەمووم ھەن. ئەسلەحەم ئىمانە، ئەسپەكەم ئىرادەيە و

تۇشەم باۋەر.

سوار بە گالتەوہ گوتى: پياۋى چەكدار! پىم بلى بزانم رۇزى تو لە كپهه
لاوہ سەر ھەلدېنى.

ھىوا گوتى: ئەگەر رېگا ھەتلە نەكەم لە كوېستانى دلەمەوہ!

سوار گوتى: بە خودا، شىتتىكى خوېن شىرىنى.

دواى ئەم قسە بە چوار نالە بەرەو ئاسۆى رۇژھەلات نايە غار. ھىوا كەوتە
نيو گىزاۋى بەحرى خەيالانەوہ.

- ئەز شىتتم؟ ئاخۇ شىتتم؟ نەكا راست بى، نەكا...

سەرىكى راوہشاندى و رى كەوت.

بەلام فىكر و خەيال بۇ ناو مىشكى ھىرشىيان ھىنابوو.

- نەكا شىت بىم؟ ئاخۇ رۇژ ھەبى؟

- پەنگە حەق بە سوارى يەكەم بى!

- پەنگە سوارى دووھەم راست بلى.

- ئى خۇ دلى من كىو نىيە. چۇن رۇژ لە دلەوہ سەرھەلدەدا.

- ئاى چەند تىتالىان پىكرەم!

بەم فىكر و خەيالانەوہ، ھەنگاۋەكانى تا دەھات بى ھىز دەبوون و ئەو گور
و تاوہى جارانى نەمابوو. گەيشتە قەراخ گۆمىكى لىخن و قوراو. ئىتر ھىز لە
ئەژنۇى برابوو. لەپر، دىتى لە نيو ئاۋە بۇگەن و لىخنەكەدا زەلامىكى زل و
كەلەگەت مەلە دەكات. بە دىتنى ھىوا گوتى: ھۆ كاكەى رېوار! ماندوو
نەبى.

ھىوا گوتى: عومرت درىژ بى.

- وا ديارە تەنيای، راوہستا با پىكەوہ برۆين.

پياۋى زەلام و كەلەگەت لە ئاۋە بۇگەنەكە وە دەر كەوت. قور و لم
سەر تاپاى پۇشبوو و بۇنىكى بىزلىكرەوى لى دەھات. دىمەنىكى ناحەز و

ناشیرینی هه بوو. هیوا بیژی دههاتی.

- پیاو، باش نییه ته نیا بجیته سه فهر.

هیوا گوتی: رینگام زور دووره. دهبی وه پری کهوم. ئەدی نیوت چیه؟
پیاوی ناحهز گوتی: چون نامناسی؟ هه موو من دهناسن. زور ناسراوم.
نیوی من «دردۆنگ»ه.

- قهت نیوتم نه بیستوو.

- به لام، من ماوهیه که وه دوات کهوتووم. دیتم تهنیای، دلّم پیت سووتا.
ئیستا به ره و کیهه لا ده چی، ئەوهنده به په لهی؟
- وه دواي رۆژم.

- کام رۆژ؟

- دایکی تیشک و رووناکی، دایکی هه تاو.

دردۆنگ گوتی: ئەی هوو! ئەمانه قسهی کۆن، ئەم وشانه تهنیا ده
لاپه ره ی کتیه کۆنه کاندانوسراون.
- تو درۆ ده کهی، رۆژ هه یه.

- خو من دوژمنت نیم. براله! ئەگه ربوايه ده مگوت هه یه.

هیوا روانیه لووتکهی کیوه به رزه کان و دلی له نیو له پی سامیکی قورسدا
کهوته خوربه خورپ. دردۆنگ گوتی: زور کهس رویشتن و نه گه پانه وه.
زوریش روشتن و جگه له ئاره قه و زام و ماندووی چییان نه هینایه وه.

هیوا به دهنگیکی کپ و نزمه وه گوتی: به لام من دلّم درۆ ناکا.

دردۆنگ گوتی: خه یاله، خه ونه، خولیايه. جار وا هه یه پیاو ده کهوتیه نیو
خه یال و پیاويه ئەوهی ده خه یالیدایه راسته قینه یه، به لام ئیتر هیوا، ته واو،
هیزی لی برا. ئەژنوی شل بوو.

دردۆنگ گوتی: بو ژبان له خوّت حه رام ده کهی؟ تۆیش وه ک هه مووان،

سەرت داخە و خەرىك ئىش و كارى خۆت بە. ئەم گىشتە عەزاب و ئازارە بۇ
كى؟

هيوئا گوتى: رەنگە وابى، بەلام دلم...

دردۆنگ گوتى: گوى بە دلت مەدە، خوليايە، خەونە، خەيالە.

دردۆنگ دەستى هيوئا توند توند گرت و گوتى:

- لېرە نەختىك بىخەوينەو. باش تىفكرە، ئەگەر بتهوى پىكەوۋە لە قەراخ
گۆمەكە خانوويەكى جوان ساز دەكەين و ھەموو رۆژى بۇ خۆمان مەلە
دەكەين.

دردۆنگ و هيوئا، دە سىبەرى دارىكدا پاكشان و خەوتن و پرخە پرخيان
ولاتى داگرت.

هيوئا ماوۋەيك لە خەودا بوو. لەپر بە بىستنى دەنگىك پراچلەكا:

- هيوئا! هيوئا!

هيوئا چاۋە خەۋالوۋەكانى پرواند. كچىكى جوان، دە بەرامبەرىدا راۋەستا
بوو. جوان و دلگر. تاراي سىي تىشكى لەبەر، شمشىرەكە دەدرەوشايەوۋە.
دوو بالى زىرپىنى ھەبوو. دىمەنى ۋەك رۆژ تىشكى دەپرژاند.

- هيوئا را بە... را بە! فرىوى دردۆنگ مەخۆ. رۆژ درۆ نىيە، راستە؛
قىنەيەكى روونە.

- تۆ كىي؟

- من كىزى رۆژم.

هيوئا ئاورپىكى دردۆنگى دايەوۋە.

دردۆنگ خەوتبوو و پرخەى دەھات. چاۋى برپە نىو چاۋانى كىزى رۆژ و
جوولانە و گور و ھىزىكى تايبەتى كەوتە دل. كىزى رۆژ شمشىرە
ئاورينەكەى بۇ راگرت و گوتى:

- هانئ هیوا! هانئ، بهو شمشیره دلئ ره شی در دؤنگ لهت لهت کهه.
هیوا پروانی بؤ کیوه به رزه کان.

کیوه کان نهوی بوون. کؤم و کوور دیار بوون. هیوا ههستی ده کرد به
چهند ههنگاو ده گاته لووتکه به رزه کان. کیژی رؤژ گوتئ:
- ته ماشا که! ئەو لووتکه به رزه ده بینئ! مالهن له ویدایه.

هیوا چاوی بریه ترؤپک. نیزیک بوو. ههستی ده کرد دهستی ده گاتئ.
ههستی ده کرد ئەو ترؤپکه دلئ خۆیه. خیرا شمشیره کهی له کیژی رؤژ
وهرگرت و سنگئ در دؤنگئ هه لدرئ. در دؤنگ نه راندنی و بوو به دوو کهل.
کیژی رؤژ دای له شهقهی بال و شینایی ئاسمانی گرته باوهش. هیوا
شمشیره کهی ده پشتیندی قایم کرد و به هه موو هیزیکه وه وه رئ کهوت؛
هیزی عالهمئ له دلا بوو.

* * *

نازانم چهند رؤژ، چهند مانگ، چهند سال به رپوه بوو. به لام بی وچان و
به ردهوام رینگای ده برئ و چاوی له لووتکه بوو. لووتکه مه بهست بوو. لووتکه
مؤلگهئ حهسانه وه بوو. هه ر ده رۆبی و هه ر کوستان له ژیر رکیفیدا بوو. له
بیابانیکئ به رده لان تیپه برئ. له دؤلیکی پر له درنده و در سه رکهوت.
سه ره نجام رؤژیک گه یشته ئەوهل به ردی بنه رته کیو. ئەو کیوه به رزه کهوا
مالئ کیژی رؤژئ له سه ر کلاوه بوو. ههنگاو له سه ر ههنگاو. بی وچان، خرکه و
تاته و گاشهئ به جئ ده هیشت. کاتئ گه یشته که مه رچینی کیوه که، له پر
سیبه ریکئ سامناک ولاتی داپوشی و ده عبایه کی زه لام رینگای لینگرت. هیوا
نهختیک ههستی به ماندوویی ده کرد. نه فهسی سوار بوو. روانییه لووتکه،
لووتکه دوور بوو. ده عباکه دای له قاقای پیکه نین.
خورپه کهوته دلئ هیوا: ئاخؤ کیژی رؤژ، درؤ...

ده عباکه وتی :

- وایه، درۆ... درۆ

- تو کییی؟ چما ریگات لیگر تووم؟

- نامناسی؟ من ناهومییدیم.

ناهومییدی چنگه سامناک و دریژه کانی کردهوه.

- چیت له من دهوی؟

- دلّم دهوی، دلّت...

ئهژنۆی هیوا دههات شل بی. لهم کاتا دهنگی پر له خۆشهویستی و

دلگری کیژی رۆژ هاته گوی:

- هیوا، خۆت مه دۆرینه، وریا به ناهومییدی بۆرت نه دا. رۆژ راسته قینه یه کی

پروونه.

هیوا شمشیره که ی له کیلان کیشا. شهر و تیکه هه لچوونیکه دژواری

ده گهل ناهومییدیدا دهست پیکرد. ناهومییدی به چنگه تیژه که ی چهند برینی

قوولی له سهر سینگی هیوا چاند. به لام هیوا، دواهیژی به کار هیئا و به

شمشیری ئاورین سنگی ناهومییدی هه لدری.

ناهومییدی بوو به خۆله میش.

هیوا بریندار و له خوین گهوزاو، وه ری کهورت. برینه که ی سهر سنگی

وهک کانیاویک به خور، خوینی لیده چۆرا. دلّی خۆی ده بینی له ناو خویندا

ده بزوت.

هیوا له کیوه که سهر کهوت. کیژی رۆژ له سهر لووتکه ی کیوه که

راوه ستابوو. هیوا به چنگه کرپی دوا تاشه به ردی به جی هیشت. کیژی رۆژ

ئامیزی بۆ راگرت. هیوا ئیتر هیزی نه مابوو. خوین به فواره له کانیاوی

سنگیه وه هه لده قوللا. له بهر پیی کیژی رۆژدا، به لادا هات و کهوت.

چاوه کانی لیک نا و رۆژ... رۆژ... رۆژ، به هه زاران لیزگ و تیشک و
پرشنگه وه له قوولایی برینه که ی سهر دلیه وه سهری هه ئدا و ولاتی روون
کرده وه.

مارۆ

لەو رۆژە، بەیانی زوو، کاتێ دادە گولچین، بۆ ئاودانی مانگا مارۆ پێی نایە نێو هۆلە کەو، لە پر قیژاندی و بە سەری خۆیدا دا، کاکە شەریف، بە پەلە و هەشتاو خۆی گەیانده هۆل. مارۆ لە پال ئاخوڕە کەدا کەوتبوو. کەف کەوتبوو لالە غاوی و دەپیرماند و پەلەقاژە ئێ کرد. دادە گولچین، بە هەلە داوان خۆی گەیانده مارۆ. سەری مارۆی خستە سەر رانی خۆی. ئیتەر، دەستی کرد بە شین و گابۆر. چنگ چنگ قژی خۆی دەرنی و فرمیسکی دەباران. کاکە شەریف بە پەشۆکاوی لە چەقی دەرکە ی هۆلە کەدا راوەستا بوو. واتی و پر مابوو. نەیدەزانی چ بکا.

دادە گولچین قیژاندی بە سەریا:

- مردە لۆخ! بۆ هەروا راوەستاوی، برۆ... زوو کە برۆ، کارێ بکە. ئەهی هاوار. مالی ویرانم، کۆست کەوتوو خۆم...
کاکە شەریف وەدەر کەوت.

یە کەم کەسێ خۆی گەیانده، ئەحمەد قەساب بوو. دادە گولچین گۆنای خۆی خویناوی کردبوو. قژ ئالۆز و چاو خوین تیزاو، خۆی بە سەر مانگا مارۆدا، دابوو.

کاکە شەریف وتی:

- چ بکەین خالۆ؟ مارۆ خەریکە مردارەو دەبی!

ئەحمەد قەساب چۆكى دادا و بە دوو قامكى چاوى مارۆى كردهوه.
هيندى تىي روانى و هەستا سەر پى. بە داخ و كەسەرەوه سەرىكى لەقاند و
وتى:

- كار لە كار ترازووه باوكم! بەستەزمانە لە گيانەللادايە.

كاكە شەريف بە پارانهوه وتى:

- توخوا قەسەى وا مەكە. خۆت ئەزانى مارۆ هەموو سامان و سەرەوتى
منە. نان و دۆ يىجوار دەلەشەر و ئەو چلۆسكە كورەم بە دەستى مارۆيە!
ئەحمەد قەساب وتى:

- قەزا و قەدەرە باوكم! بە تىخ نەگات گۆشتەكەشى حەرام دەبى. لەم
كەين و بەينەدا، جيران و هاوسى هاتن.

دادە گولچين، وەك شىت پرووى دەمى لە ئەحمەد قەساب كرد و وتى:
- ياخوا مار بە دەمتەوه بدات! مارۆ نامرى نا! گا گلپنەى خواردووه، چاك
دەبىتەوه.

كا نەبى وتى:

- دادە گيان، ئينشاللا چا دەبىتەوه. پشت بە خودا ببەستن. مارۆ، بو
كورتە ساتىك چاوى كردهوه، ددە گولچين چاوى ماچ كرد.
- مارۆ گيان! دەرد و بەلات بو من. لەبەرت مرم. بە قوربانى چاوهكانت
بم. مارۆ گيان، رەنج خەسارم نەكەى...!

مارۆ ديسانەوه چاوهكانى لىك نا. ئەحمەد قەساب وتى:

- خۆ من دوژمنى ئىتوھ نىم باوكم! مارۆ خەرىكە دەمرى.

كاكە شەريف مى نايە لارەوه و وتى:

- چ بكم، ئاخىر چ بكم؟

ئەحمەد قەساب سەرى داخست و لە حالىكدا لە چاوهوه لە دادەگولچين

دەروانی وتی:

– هەرواش بە قییمەتە کە ی جارانت لی دە کرم. لە بەر منالە کانت، با حەرام
نە گەڕی!

دادە گولچین، هە ر کە ئەمە ی بیست، هە ستایە سەر پی، یە خە ی ئەحمەد
قەسابی گرت و رایتە کاند:

– هە ی بی شەرەف! هە ی بی ئا پروو. دلت بە من و مندالە کانم دە سووتی، یا
کیسەت بۆ مارۆ دووراندوو؟
سلیمان خە وتی:

– دادە گولچین گیان! شوورەییە دایکە کەم! بۆ وا دە کە ی خۆ بە نە ی خوا
کفری خوای نە کردوو. ئەو ئە تا لە بەر چاوتانەووە مارۆ خەریگە گیان کە نشت
ئە کا.

دادە گولچین گەرایەووە سەر مارۆ. سەری لەسەر سینگی مارۆ نا و لە بەر
خۆیەووە دەستی کرد بە پرتەو بۆلە:

– هە ی بە خیلان! هە ی چاوجلکینە. وا زانن من کەرم، نافامم؟ ئیووە
چاوتان لی داو، چاوجەپەلینە! دوای تاوی رامن...

– بە خوا نایلم، تاقە موویەکی لی کەم بیتهووە. گیانم لەسەر گیانی مارۆیە.
دە بی چەقۆی ئەحمەد قەساب سەری من ببری، جا سەری مارۆ، هە ی
بە خیلینە!

کاکە شەریف گوراندی:

– دە ی بەسە سا ئیتر! کەم قسە ی قۆر کە ئافەرت، کەم برپسە...

دادە سە کینە، کە تازە گە یشتبوو، وتی:

– بەم قسانە مارۆ چاک نابیتەووە.

چووە ژیر بالی دادە گولچین:

- هه لسه، هه لسه، هه ژاره که! خو دنیا کاول نه بووه. ئه وه ماله شیخ
 حه سەن، سه یده، ئه ولادی پیغه مبه ره. به خوا دوعا ئه نووسئ مردوو له نیو
 قه بران زیندوو ده کاته وه! وه ک تیشکی ئومید له دلئ داده گولچین که وتبی.
 هه ستا و له چکه که ی به سه ریدا دا و له گه ل داده سه کینه خو یان گه یانده
 مالی شیخ حه سەن.

* * *

شیخ حه سەن دوا ی هیندی پرسیار، کتیبیکی گه وره ی کرده وه، عه بینه که
 دهسته شاخییه که ی له چا و نا و دوا ی ماوه یه ک لاپه ره دانه وه، سه ر هه لئینا و
 به بزیه کی شیرینه وه وتی:

- چا ده بی ئینشائە للاً. ته وه کولتان به خودا بی.
 داده سه کینه وتی:

- ئاغه گیان، به قوربانی جه ده شیرینه که ت بم، تو بیت و شاله
 سه وزه که ی پیری قه ره چیوار، کئ نه زه ری خراپی له مارۆ داوه. له کتیبدا
 چی نووسراوه؟
 شیخ حه سەن وتی:

- وه للاً دایکه که م کتیبه که ریگا نادا نیوی که س به م. به لام بیگانه نییه.
 جیرانی خو تانه. کتیبه که ده فه رمی، بالابه رزه! چاو و برۆ ره شه،
 و جاخ کویره... داده گولچین وتی:

- ئه ی رۆ، باوانت کویره وه بی! گه وه ری ژنی سلیمان خله یه! ئاغه گیان
 ئه وه قه ره چیه چاو له کیو بدا، ده یروو خینی!
 شیخ حه سەن نوشته یه کی نووسی و وتی:

- له بهرگی سه وزی بگرن. دوعای چاوه زاره، له ملی مانگا که ی بهالین.
 ئینشائە للاً و تهعالا، چاک ده بی. به لام، ته نانه ت به نوشته ی شیخ حه سەن،

مارۆ چاک نه بۆوه. وهك جارن، له گوشه‌ی هۆله كه‌دا كه‌وتوو، نه ئاوی ده‌خواردوه، نه ئالیکه‌ی ده‌خوارد. داده گولچین وهك شیت و لیوه كه‌وتبووه ده‌ر و ده‌شت. له‌م شه‌خس بو‌ئو شه‌خ‌ل ده‌گه‌را. عه‌له‌می بو‌ ده‌بردن و مه‌ه‌رکی ده‌هینا و له‌ گه‌ردنی مارۆی ده‌هالان. له‌و لایشه‌وه، ئه‌حمه‌د قه‌ساب وهك کێچ كه‌وتبووه كه‌ولی كاکه‌ شه‌ریف:

- کوره‌ مالت خرا نه‌بێ، رۆژ له‌گه‌ل رۆژ مارۆ ده‌توێته‌وه. ئه‌وه‌تا بو‌ته‌ مشتێ پێشه‌ و پلان، خه‌ریکه‌ له‌ كه‌لك و كه‌ره‌م بکه‌وی، به‌لام قه‌ی‌ناكا باوكم! من هه‌ر ئه‌و قیمه‌ته‌ت ده‌ده‌مێ. سوابی‌شی هه‌یه، ئه‌وه‌ مانگی‌که‌ ئه‌و خه‌لكه‌ گۆشتیان به‌ چاو نه‌دیوه.

به‌لام كاکه‌ شه‌ریف، ملی نه‌ده‌دا و هه‌موو جارێک ئه‌یوت:

- نا خاڵۆ، نا، نه‌خۆشیه‌که‌، مارۆی ره‌قاندوووه‌ته‌وه. ئیتر نامرێ. چا ده‌بێته‌وه.

هه‌رواش بوو. مارۆ له‌پریکا چاک بۆوه. به‌لام ره‌ق هه‌لاتبوو. لاواز ببوو و ئیسقانه‌کانی كه‌له‌که‌ی له‌ دووره‌وه‌ دیاری ده‌دا. كاکه‌ شه‌ریف هه‌موو رۆژی، له‌گه‌ل به‌ره‌به‌بیاندا، مارۆی ده‌بره‌ له‌ور و لای ئیواره‌ ده‌یه‌ینایه‌وه. داده‌ گولچین رازی نه‌ده‌بوو له‌گه‌ل گارانێ بخا، کاتی رۆژ لیل ده‌بوو و كه‌س له‌ نیو کووچه‌ و کۆلان نه‌ده‌ما، داده‌ گولچین به‌ پیری مارۆ و كاکه‌ شه‌ریفه‌وه ده‌چوو و بو‌ ئه‌وه‌ كه‌س مارۆ نه‌بینی و چاوی لێی نه‌دا، به‌ لۆی کراسه‌که‌ی به‌ر گوانه‌ پڕ له‌ شیره‌که‌ی‌مارۆی ده‌گرت.

* * *

به‌لام ئه‌م شادییه‌ی‌مال كاکه‌ شه‌ریف زۆری نه‌خایاند. میکایه‌ل کوپه‌ ژیکه‌له‌ی كاکه‌ شه‌ریف و داده‌ گولچین تووشی نه‌خۆشیه‌کی سه‌خت و چه‌توون بوو. میکایه‌ل ته‌نیا کوپه‌ی ئه‌و ماله‌ هه‌ژاره‌ دوا‌ی هاتنی چوار

کەنیشک لە دایک ببوو. چرای مائ و ئوچاغ رۆشنی ئەو بنەمالە بوو. دواى ساڵەها، نووشتە و دوعا و دەرمان و حەكیم، خودا میکایەلى پى دابوون. هەر لە ئەوە لەوە کز و لاواز و نەخۆش حال بوو. بەلام ئەم نەخۆشینە تازە یە ئاهى لى بریبوو. کەوتبوە گىانى و ئاوى ژيانى چۆرە چۆرە دەخوار دەو. چاوه کانى بە قوولا چوو بوون و رۆژ لە گەل رۆژ نەخۆشینە کە زۆرى بۆ دەهینا. لاواز و لاواز تر دەبوو و دەتوا یەو. پىرێژنان ئەو نەندە عەلەم و قەلەمیان بە گەرودا کردبوو، مەگەر خودا بىزانى. سەر شان و مل و قۆلى پر بوو لە دوعا و نووشتە و مفرەك. تەنانەت دوعاى ئەبوودو جانەیان بە سەدتمەن لە لای سەدىكى گەرۆك بۆ نووسىبوو. بە هیچ جۆرى عىلاجى دەردەكەى نەكرا. هەتا هاتنە سەر ئەو باوهرەى كە میکایەل دوچارى پەتا چەپەلە بوو و دەبى، بىبەنە ئاواى قەرەیان. خەلكى ئەو ئاواى، بەشيان لە با و باپىرانەو پى برا بوو. پەتایان دەبرى. تالى رىخۆلەى ژووژ كىان لە گەردنى نەخوش دەهالان، زىللە یە كىان لە نەخۆش دەدا و ئىتر، نەخۆش چاك دەبۆو!

- گولباجى گولچىن مالت خرا نەبى، بۆ دەستەو ئەژنۆ دانشتوون دایكەكەم! خۆ پەتا گالته نىبە ئەگەر زوو نەجوولن، تەماوەر میکایەل مەبن. كاكە شەرىف، ئىتر هیندە قسەى لەم و لەو بىست، پوولكى لە سىمان خەلە قەرز كرد. مندالىان هەلگرت و قەرەیان بگرە و هاتم! هەتا لە ئاواى دەرچوون، دادە گولچىن، هەر دەستەو دامىنى دادە سەكینە دەبوو:

- گولباجى سەكینە گىان! وەك خوشكى چاك، ئەو دەلەشەرەنە عاقلىان نىبە. تۆ بەخوا و مارۆ بە تۆ دەسپىرم.

سەفەرەكەیان دوو رۆژى خایان. كاتى گەرەنەو، میکایەل لە گىانەلادا بوو. تالىكى رىخۆلە ژووژ گىان لە گەردن و دوو تىكە پەرۆى سەوزیان لە هەر

دوو مه چه کی ئالاندبوو. ئیتر، له حالی داده گولچین مه پرسن! کاکه شهریف، به لام، هەر خه می له دل کۆ ده کردهوه، له دهروونهوه ده گریا و نهیده درکاند. داده گولچین، چاویکی فرمیسک و چاویکی خوین بوو. جار جار له میکایهلی دهروانی و جهرگی هه لده قرچا و کولی گریان هه ناسه ی گری چن ده کرد. میکایه ل ناوبه ناو، چاوه ته ماوییه کانی ده کردهوه و نووزه یه کی لیوه دههات. ئیتر خه لک زۆریان بو هینان.

- خودا غه زه بت لیگری. بو کاریکی له گه ل ناکه ی، تفلی مه حسووم خه ریکه ده مرئ!

کاکه شهریف ئه یوت:

- چ بکه م، رووره ش خۆم. چ کاریکم له دهس دی؟

ئه حمه د قه ساب هه لیدایه:

- بیبه لای هه کیم باوکم! خوا سه به ب سازه، کوللو سه به ب!

کاکه شهریف به داماو ی وتی:

- هه کیم پوولی دهوی خالۆ! خۆتان به حال و مال م ده زانن. مال نه داری

و دهس کورتی برمی!

سلیمان خله وتی:

- بچۆ لای حاجی سه لیم به رووته وه نانئ، ده سال ره نجبه ریت بو

کردووه.

کاکه شهریف به بزه یه کی تاله وه وتی:

- بی قه زا بی، گیرفانی حاجی سه لیم وه ک مه شکه ی قه ره چی وایه، نمئ

ناده لئینی.

ئه حمه د قه ساب وتی:

- باوکم! خۆ کافرسانی نیبه.

کاکه شهریف وتی:

- مامی خۆم! پیاوی هه ژار لای کهس ئیعتباری نییه.

کاکه ساله وتی:

- مارۆ بفرۆشه باوکم! گیانی کور هه کهت له دهم گورگی په تا رزگار که. پیاو

خۆی ساغ و سه لامهت بی مالی دنیا هیچ نییه!

داده گولچین بی دهنگ بوو. له سیمای زهردهه لگه راوی میکایه لی دهروانی. کاکه شهریف سه ری داخست و له ژیر چاوه وه، به نیگایه کی پرسیارانه چاوی له داده گولچین کرد. داده گولچین، هات بقیژینێ. نووزه ی میکایه له ده می بهست. سه ری نایه سه ر سینگى میکایه له و هاواره خنکاوه که ی بوو به فرمیسک و تک تک تکا. ئه حمه د قه ساب هه نگاویک هاته پیش.

- ئیستاش هه ر به و قیمه ته ت لی ده کرم. خوا ئه زانی، چه ز ناکه م دۆی

مناله کانت بېرم. به لام له بهر خاتری میکایه له!

گریانه که ی داده گولچین، هه تا ده هات توند ده بوو.

کاکه شهریف وتی:

- به لام به مه ر جیک.

چاوی ئه حمه د قه ساب دره وشایه وه:

- چه مه ر جیک باوکم؟

کاکه شهریف وتی:

به و مه ر جه ی ده تده می، به تیخی نه که ی هه تا له شارێ ده گه رمه وه ره نگه چه کیم پوولمان لی نه ستینێ. ئه و کاته پوول هه کهت ده ده مه وه و مارۆ وه رده گرمه وه.

ئه حمه د قه ساب وتی:

- شہرت بی۔

ٲہ حمہد قہساب، شاگہ شکہ بیوو۔ دہستہ بہ کی پوولی لہ گیرفان دہرہینا

و وتی:

- بیژمیرہ باوکم! کہم نہ بی۔

کاکہ شہریف بہ زہردہ خہ نہ بہ کی تالہوہ وتی:

- پوولہ کہت نامادہ کردبوو؟ ٲہ تزانی خہ می ٲہ مجارہ، تہ نگمان لی

ہہ ٲہ چنی؟

کاکہ شہریف پوولہ کہی لہ باغل نا ...

- قہولت داوہ ٲہ حمہد! مارؤ سہر نہ پری، ہہ تا دہ گہر ٲمہوہ!

ٲہ حمہد قہساب وتی:

- مالتہ، پیاو بہ قہول پیاوہ۔ دادہ گولچین، سہری ہہ ٲینا و بہ دہم

گریانہوہ وتی:

- ٲہ حمہدی و ہستا حہ بیب! مارؤ بہہ، با ٲیتر نہ بیبیم!

لہ نیوہی ریگای شارد، جہستہی کز و ہہ ٲرووسقاوی میکاہل، لہ دہرد

و ٲازار رزگار بوو و لہ سہر سینگی دادہ گولچین، دوا چناکہی ہہ ٲخت و

چاوہ کانی لیل داہاتن۔ و ہک دوو ہہ ٲمات، لیل و مات! دادہ

گولچین، تہ نانہت دلٲوہ فرمیسکی نہوہراند۔ واقو و ما و لہ کاکہ شہریفی

دہروانی۔ کاکہ شہریف، بہ ٲام دہ گریا۔ بارانی فرمیسک، بہ خو و، و ہک دووو

جوگہلہ، ریشہ سپیہ کہی دہ خووساند و دلٲوہ دلٲوہ دہ چورا۔

گہر انہوہ دواوہ۔ تہرمہ بی گیانہ کہی میکاہلیان دہ مشکی یہ کہی کاکہ

شہریف پیچا بوو۔

کاکہ شہریف، تہرمہ کہی لہ باوہش گرتبوو، شہقاوی بلندی ہہ لدہہینا۔

دہہات و دہ گریا۔

داده گولچین، به دهستیک کهوشه باته کانی هه لگرتبوو، پی خاوس، به دوای کاکه شهریفدا رپی ده کرد و به دهستیکی تری قژ و گوئای خوئی ده رپی. هیشتا نه گه یشتبوونه ئاوایی، خه لک زانین و به پیریانه وه چوون. میکایه لیان له کاکه شهریف وه رگرت و ئافرهت چوونه ژیر بالی داده گولچین.

کاتی گه یشتنه بهر مال ئه حمهد قه ساب، کاکه شهریف، له پر ئه ژنوی شل بوو و خورپه ی ئازاریکی جه رگ بر، دل یداته کان. لاشه ی مارۆ، له چه نگه کی قه سابی درابوو. که لله ی مارۆ له لایه ک که وتبوو و چاوه ماته کانی بو کاکه شهریفی ده روانی.

گاشه به رد

له داوئینی چیا به کی بهرز و سه ر که شدا، گوندیکی گچه هه لکه ونبوو، گاشه به ردیکی زه لام و زه به لاح به سه ر گونده که دا ده پروانی. ریزی ماله کان وه کوو زۆر بهی گونده کانی کوستان، له سه ر به ک چی کرابوون. سه ربانی هه ر مالیک هه وشه ی مالیکی تر بوو. هه موو، به ک نهۆمی و له بهر سازکرا ... و

له بناری چیا دا، خه لکی گوند، له مه لابانگدانه وه، هه تا خورئاوا بی وچان، له مووچه و مه زرا، هه ولیان ده دا، عاره قیان ده رشت و له سه ر زه وین به رده لانی، ژیا نی خو یان، به رپوه ده برد. ئیتر جگه کار و کار و کار، بیریان له هه یچ نه ده کرده وه و ئاسۆی بیر و ئه ندیشه یان هه تا ئه وپه ری گوند و مووچه کانیان تیپه ری نه ده کرد. باب و باپیرانیان به و جو ره گیا بوون. باوک پیر ده بوو، کوپر جیگای ده گرته وه؛ کوپر پیر ده بوو، وشیله ی گیانی به گه رووی زه ویندا ده کرد و نه وه ی نوئ کاره که ی درپژه ده دا. وه ک بلینی چاره نووسیان هه ر ئه وه بوو، وه ک جامه به ک به بالایان برابوو.

شه ویک له پریکا، خه لکی ئاوا بی به بیستنی گرم و هۆرپکی ترسینه ر و سامناک له خه و را بوون و به په شوکاوی رژانه نیو کووچه و کۆلان. بوومه له زه به ک، زه وین راشه کاند بوو. گاشه به ری زه لام، له جیگای خو ی هه لقه ندرابوو و له که مه رچینی چیا، له سه ر خرکه به رده کان، به جو رپکی

سامناک، وهک هه پشه له ئاوابی بکات پارهوستا بوو. چووکه تهوژمیگ، گاشه بهرده کهی پال پیوه دهنه و گونده کهی خاپوور ده کرد. خه لک ئیتر، نه ترهشیان چوووو و نه یانده ویر نیزیکی ماله کانیان ببنهوه. جیی متمانه نه بوو. گاشه بهرد هاگا بهر بیتهوه. خه لک، ئیتر دهست و دلیان یه کی نه ده گرت. ردین سیی و گه وره پیاوان پییان وابوو، هه بی و نه بی ئه م به لایه ئاکامی کرده وه کانی خو یانه. گاشه بهردی زه به لاج سیبه ری گرانی سام و په کی به سه ر گوندا کیشابوو. ماوه یه ک رابوارد، به لام بهرد ئیتر له جیگای خوی نه بزووت، خه لک ئوخرنیان به دلا هات و نو پی شو کریان به جی هینا و گه رانه وه گوند و ژیانی ئاسایی خو یان دهست پی کرده وه. به لام هه ر له مه تر سیدا بوون و شه و خه ویان لی نه ده کهوت. چووکه دهنگیکی نا ئاسایی هه مووی له مال و گوند ده رده په راند!

پوژیک یه کیگ له پیره پیاوانی دی، به هه ر دووک چاوی خوی دیتبووی دوو ماری زهنگی له ژیر گاشه بهرده وه ده رها تن و هیندی به ده ور به رده کهدا گه ران و هه میسان گه رانه وه ژیر به رده که. ئیتر خه لک وایان ده زانی. به رده، به لامی خوداییه، دوو ماره کهشیان به خییو به رده که ده زانی و له سه ر فتوای گه وره پیاوانی گوند، بریار درا، هه موو پوژیک، به نو به، مالیگ خورا ک بو ماره کان بیات. ئه م کاره ده بووه هوی دلنه رمی به رده که. له بن به رده کهدا دوو سه کو یان چی کرد و به نو به ژه مه نانیان بو ماره کان ده برد. به هه لکهوت ئه گه ر که سی ئه م ئه رکه کی له بیر چووبایه، گاشه بهرد، له سه ر خرکه و خیزه لان هیندی ده خشی و ئه رکه که ی وه بیر ده هینانه وه.

* * *

سالگاریک رابوارد. پیره پیاوان و به سالاجوان له گه ل هوشه و فیشه ی ماره کان و خشکه و پشکه ی گاشه بهردا راهاتبوون. به لام نه وه ی نوی، له م

بارودۇخە نارازى بوون. يېكەوۋە دادەنىشتن، بە چپە و سرتە دەنگى نارەزايەتى خۇيان بە گوڭى يەكتردا دەچرپاند و بە شوڭين رېڭاي چارەسەركردنى ئەو بەلايەدا دەگەران، دەيانگوت:

– ئاخىر تاكەى لە ژېر سېبەرى مەرگ و ترسدا بژين؟ تاكەى بەرھەمى كار و رەنجمان لە گەرۋوى ئەو مارە زەنگيانە كەين و...

چەند كەسكىيان كويۋەسەوادىكىيان ھەبوو. دەور و بەر گەرەبوون. سەر بەستى گوندەكانى تريان دىبوو و دەيانويست، كۆت و زنجىرى ئەم سام و ترسە لە دەست و يې و گەردن بېسىنن. تاكوو سەرئەنجام، يەككە لە لاوہكان، كە بۇ فرۇشتنى بەرھەم چووبوۋە شار، گەرەپاىوۋە و مزگىنى يې دان، رېڭاي رزگارى دىتۆتەوۋە. لە شارددا پالەوانىكى دىتبوو. شانى وا، بالى وا، گوڭپالى وا! زنجير دەپسىنى. مار ئەفسوون دەكات و روستەمىكە و لە تارىف نايە.

سەرەتا، ردىن سىپى و گەرە پياوانى گوند دژى ئەم قسانە رادەوہستان و بە توندى لاوہكانيان دەمكوت دەكرد. بەلام شەوېك گاشەبەرد، بە گرم و ھۆر، ھەمىسان چەند مېترىك خزاىە پىش، ئىتر بېيار درا بە دواى پالەواندا بچن.

* * *

لاوہكانى گوند، پالەوانيان لە گۆشەيەكى شارددا دىتەوۋە. خەلك دەورەيان دابوو. پالەوانى چى؟ بالاي بەرز و سىنگى ئەستور، دوو باسكى وەك دوو كۆلەكە و ھەر لاقىكى بە قەدەر ساقەتى دارە. پەلگىك لە ژېر تاشەبەردىكدا راکشابوو. سى لاوى بەھىز، تاشەبەردەكەيان، بە كوتك، لەسەر سىنگى دەشكاند. پالەوان سەر كەوتووانە ھەستا، رشتەيەكى زنجىرى بە دەور خۇيدا ئالاند. خوى بۇ گرمۆلە كرد و سەرى ھەلېرى. ھاوارىكى كرد و زۆرى بۇ

خۆی هینا. دهماره کانی وه ک سوجه مار دهر په پری بوون خه لک چه پله یان بو لیدا و له ههر لایه که وه، سکه ی پوولیان بو هاویشته. پالهوان شاگه شکه ببوو. پووله کانی کو ده کرده وه و دوعای خیری بو خه لکه که ده کرد. لاوانی گوند زیاتر له ههموو کس پوولیان به سهر پالهواندا باراند، پالهوان ته کانیکه به خۇدا و زنجیره که ی پچراند.

دوای ئه وه، دهر که ی سندوو قیکه کرده وه، دوو ماری زهنگی سه ریان له سندوو که وه دهر هینا و به ههر و گیف، له عهر د خشان. پالهوان خه تیکه به دوریاندا کیشا، ویردیکه خویند. ماره کان وه ک بزمار کرابن، له جیی خۇیان چه قین و په پکه یان به ست.

پالهوان چه ند چه شمه ی تری گیرا. پوولیکه تری کو کرده وه و مال ئاواپی له خه لک کرد. خه لک بلاوه یان کرد. پالهوان، کهل و په له که ی کو کرده وه و به کۆلیدادا وه ریکه وت. لاوه کان شوینی که وتن. پالهوان، پرووی کرده بیابان، گه یشته ماله پرووخواه یه ک. لاوه کان خۇیانگه یاندى. پالهوان ههر که ئهوانی دیت له ترسان، زبانی به ستر. پیی وابوو، دز و رپگرن و تهمایان له پووله که ی کردوو. هات هه لی. به لام لاوه کان، له سهر رپگای چه قین. به رهنگ هه لبر کای گوتی:

- چیتان دهوی؟

یه کیک له لاوه کان گوتی:

- ئه ی پالهوانی خواهن شکۆ! ئیمه له گوندیکه دووره وه هاتووینه

خزمه ت، هیوادارم نائومیدمان نه که ی! یه کئ تریان گوتی:

- تووشی به لایه ک بوون، ته نیا تو ده توانی رزگارمان بکه ی!

پالهوان، پیی وابوو تیتالی پی ده که ن، گوتی:

- لیم گهرین بابه، خو من رشقه ن جاری ئیوه نیم، دهستم لی هه لگرن!

لاوه کان یه کدهنگ گوتیان:

– ئەی پالەوانی بی هاوتا، به ههزار هیوا و ئاواتهوه هاتووین. خه لکی
گونده که مان چاوه پمانی جه نابتن و ئیمه نوینهری ئەوانین دهست مه نی به
پروومانهوه، دلمان مه شکینه!
پالەوان گوتی:

– بیکهن به خاتری خودا ئازارم مه دهن، هانی، هه رچم هه یه بو ئیوه.
ئهمجار، یه کێ له لاهه کان، به ئەده بهوه له بهرانبهری پالەواندا راهه ستا و حال
حه کایه تی تاشه بهرد و ماره کانی گپراهه وه. ئیتر پالەوان دلنیاوو، زانی بهخت
پرووی تیکردوه. گوتی:

– زۆر باشه، زۆر باشه. من بو خزمهتت ئامادهم، جا، پێ کهون با برۆین!

* * *

ورد و درشت، ژن و پیاو، کور و کال، به تیکرایی خه لگی گوند، بو
پیشوازی له پالەوان چوو بوون. دهول و زورنایان لیده دا، به چه پله پزنان و
شادی، پالەوانیان هینایه ناو گوند. مه ریکیان له بهر پیتی پالەواندا قوربانی
کرد و به خوینده کهی دهه و دیواری گوندیان نه خشانده. پالەوان به
سه رسوورمان و ناباوه پریه وه لهو گو بهند و شاییهی دهروانی و له خو شیان
پای وه عهرز نه ده کهوت. هه تا ئیستا، هه رگیز پزنی وای لی نه گیرابوو.
شاگه شکه ببوو. به فیز و له خوبایی، دهستیکی له که له کهی نابوو و به
له قاندنی سهه و بزوو تنی قامکی جوابی خه لکی ده دایه وه.

پاش کورته وچانیک، پالەوان له پیش، خه لک به دویدا، به ره و لای
گاشه بهرد، وه پێ کهوتن. کاتی گه یشتنه نیزیکی بهرده که، خه لک به ریز
راهه ستان، هیندی دهستیان به ره و ئاسمان هه لپریوو و دوغایان ده کرد.
پالەوان، ماوه یه که له بهرده کهی روانی، ئهمجار به چه ند شه قاو خو ی گه یانده

پال گاشه بهرد. یه کی هاواری کرد:

- پالەوان! ناگات له مارەکان بی. یه کی تر گوتی: خودا پشت و په نات بی.
 لای ئیواره بوو. مارەکان بۆ خواردنی ژەمەن، له کون وه دەر کهوتبوون.
 پالەوان به دیتنی مارەکان به زه ییه کی هاتی. پالەوان ئەم لا و لای
 گاشه بهرده که گهرا. دەستیکی خسته ژیر گاشه بهرد و سووکه زۆریکی کرد؛
 له بهر خویه وه گوتی:

- چەندە ساویلکەن!

خەریک بوو، دەم بکاتەوه و ڕینگای له ناو بردنی بهرده که به خەلک بلێ.
 بهلام ژيانی تال و ناله باری خۆی هاتەوه پیش چاؤ؛ تەنیا و ئاواره، مال له کۆل،
 هەر رۆژه له شارێک، نه ژنی، نه مندالی، نه مالی، نه بزوی، هیچی نه بوو.
 وهک عەنتەرە کهی لۆتی سالج، بۆ خەلک دەوری ده گیرا. خەلک پێی
 پێده که نین، به سووکه وه لپی دەروانین. ههتا پوولیکی رهشیان بۆ
 دههاویشت. عاره قهه رهش و سووری دهردهدا. ئەگەر جار و بار ئالقەه
 له حیم کراوی زنجیره که، له کاتی خۆیدا، نه کرابایه وه، ئیتر خەلک دەوریان
 چۆل ده کرد و ده بوايه سهری بی شیو بنیته وه. بهلام ئیستا، ئەو خەلکه
 ساویلکه، ئەویان به پارێزەر و رزگار کهری خۆیان ده زانی، له بهر خۆیه وه
 گوتی:

- پالەوان! بهخت به پێی خۆی هاتوو، به فیروزی نه دهی.

پالەوان ههستایه سهر پێ و رووی له خەلکه که کرد و گوتی:

- ئەم بهرده، ده ماری له خاکدایه، هه لفاقه ندری، کاری من نییه!

خەلک به پارانەوه وه گوتیان:

- پالەوان! ئەم بهرده بی ریشه یه. له سهر خرکه و خیزه لانه. ئەگەر بتهوی

ده توانی.

پالەوان گوتی:

- نا، کاری من نییه. یه کیکی تر بدۆزنهوه. پالەوان زۆرن.
پالەوان با ئانقهست کهوته ری بروات. خه لک پیشیان پی گرت و گوتیان:
پالەوانی خاوهن شکۆ! هیوای ئەو خه لکه هه ژاره تۆی، به جیمان مه هیله.
تهنیا تۆ ده توانی لهم به لایه رزگارمان بکهی!

پالەوان گوتی:

- هیزیکی زۆری دهوی. من ماوهیهک نه خوۆش بوومه، کز و لاواز بووم.
ماوهیهک لازمه ههتا هیز و توانام وه دهست بئمنهوه.

گوتیان:

- به جیمان مه هیله. تۆ چی بلیی سهرمان له ریت دایه!

پالەوان گوتی:

- لانی کهم ده بی یه کسال بخۆم و بنووم. ههتا هیزه کهی جارنم وه
دهست بئمنهوه. خه لک مهرجه کهی پالەوانیان قه بوول کرد و بریار درا هه
رۆژه، به نۆبه، یه کیک خۆراکی پالەوان وه ئەستۆ بگری. ئیتر به خیو کردنی
پالەوان دهستی پی کرد. زگی پالەوان وه ک هۆریکی بی بن و قوول تیر
نه ده بوو، هه رچییان تی ده ناخنی هه ر قۆرهی ده هات. خه لک پهیتا پهیتا
خۆراکیان بۆ ده هینا، دواي ماوهیهک تۆوی مریشک و که له باب له ئاوی برا.
پالەوان و رۆژ له گه ل رۆژ قه له وتر ده بوو و بالای ده کرد. ده تگوت فووی
ده دن. سینگی بیوو به قه د تاشه به ردیک دوو باسکی وه ک ساقه تی
درهخت. ئیتر پالەوان له ناو ئەو خانوو به بیان ته رخان کرد بوو و نه ده گونجا.
هۆدهیه کی گه وره یان بۆچی کرد. دواي شهش مانگ، نه پهز، نه بز، نه گا،
هیچیان به دهسته وه نه ما و هه موویان کرد به گه رووی پالەواندا. پالەوان
دهیخوارد و ده نووست. هه ر که به خه بهر ده هاته وه دهینه راند، برسیمه،

خوراک بڀنن!

سهرئه نجام پالهوان وای لی هات میچی ژووره کهی پروو خاند و سه ری وه
 ده رکوت. ئه وه نده زل و بالابه رز ببوو، خه لک له ژیر پڀیدا ببوو. لیی
 ده ترسان و زاتی نیزیک بوونه وه بیان نه بوو. سهرئه نجام، یه کسال دواپی هات.
 خه لک هیچیان به دهسته وه نه مابوو. زگیان به پشتیان وه نووسا بوو.
 - ئه ی پالهوانی خاوه ن شکۆ! ئه ی پالهوانی پالهوانان! ئیتر ئه لوه عده وه فا!
 پالهوان پڀکه نی، دۆل و دهشت و چیا دهنگی دایه وه. دوا ی ئه وه خوی
 راته کاند. هه ستایه سهر پڀی. زهوی له ژیر پڀیدا ده له رزی. هه تا له گوند
 وه ده رکوت، چهند خانووی رماند. چهند ژن و زارۆک له ژیر پڀیدا تله قانه وه.
 خه لک وه دوا ی پالهوان کهوتن. کاتی پالهوان گه شسته په نای به رده که، به
 سووکی له به رده که ی روانی. ماره کان سه ریان ده رهینا بوو. پالهوان به
 توو ره ییه وه، ههر دوو ماره که ی گرتن و خواردنی. دهنگی دهو ل و زورنا و
 چه پله و شادی له هه موو لایه که وه به رزه وه بوو. پالهوان دهستی خسته ژیر
 گاشه به رد و نرکاندی. دهشت و چیا کهوته له رزه. گاشه به ردی هه تا سه ر
 سه ری هه لبری و له دۆلیکی قوولی هاویشته. خه لک له شادی ئه و
 سه رکه و تنه دا، هه لده په رڀن. پالهوان، دهستیکی به زگیدا هینا. ههستی به
 برسیتی کرد. له جیگای به تالی گاشه به رده که دا، دانیشته. ماندوو ببوو.
 باوشکیکی دا، دوو ماره زهنگییه که، شه ریان له زاری ده هینا. پالهوان
 نه راندی:

- برسیمه، یاللا، زوو کهن... خۆراک... خۆراک

چەمەرى

گۆمى ليخن، بە ئارامى و بى دەنگ «بارام»ى قووت دا. ويستبووى شيرينكارى بكا، لەسەر پرده كە بە كەللەووە خۆى فرى دابووە نيو گۆمە كە و سەرى چە قىبووە نيو لم و قورە كە و...

رۆژى هەينى بوو، قەراخ و دەور و بەرى گۆمە كە قەلەبالغ بوو. لۆتى سالىحى دەهۆل ژەنيان هينابوو؛ كە دەنگى دەهۆل، ئاو كە بەلر ينيتهووە و تەرمى خنكاو بكەو يته سەر ئاو. وەك پەنجەى دەست، خەلك راوہستا بوون، پاليان بە يە كترەو دەنا و لەسەر شانى يە كترەو سەريان دە كيشا. كور و كال، ژن و پياو، چەند لاويكى ليھاتووش، لە نيو گۆمە كە دا بۆ تەرمە كە دەگەرەن. ناوبەناو سەريان لە ئاو كە دەردەھينا، نە فەسيكيان تازە دە كردهووە و ھەميسان دەچوونەوہ رژير ئاو كە.

لە گۆشە يە كا، پاتۆلە درپاو و كراسە خۆلاوى و دەم پاييە كان و دەستەى بليتە كەى كەوتبوون. نيو سەعاتى پيش، دەنگى ئەو ناوہى پر كردهو:

- «سەت ھەزار تەمن! ئاغە! خانم! سەت ھەزار تەمن! دەستەم خاسە چوارە شەمبە رۆژى خۆش بەختيە!» مندالان گالتەيان پى دە كردد. مرؤفيكى شيتۆكە بوو. ھەميشە ليكى بە دەم و لۆسى دا شور بيۆو. ھەر بۆيە دائيمە بەرۆكى خووسابوو. لووتى ئەو ھەندە بە سەرقۆلى سريبوو، سەرقۆلى گەمپەى ھەلينا بوو. ھەميشە ليوى بە زەردە خەنە يە كى گەمژانەوہ نيوہ ئاوہ لا بوو.

دههات و ده چوو. بلیتی دفرۆشت. هه رگیز دهستی سوالی دریژ نه ده کردهوه. مندالان دهوره یان ده دا، هه ر پیده که نی. کاتیکیش زۆریان نازار ده دا سهری به ره و ناسمان هه لده بپری و به دهنکه گر که ی هاواری ده کرد:

«ئه ی خوا مشتئ مه رگ!»

ئیستا، ئه وه بارام بوو، له بن گۆمه که دا، له ئامیزی مه رگ دا خه وتبوو. کهس له م رووداوه نار هحت نه بوو. خنکانه که ی لای خه لکه وه رووداویکی گرینگ نه بوو. ته نیا لۆتی سالحی ده ول ژهن، به دم ده ول ژهنینه وه، جار به جار، چاوه کانی ده سپر به وه. لۆتی سالح به رده وام زگی ده وله که ی ده کوتا. لاوانی مه له وان به رده وام به شوین ته رمه که دا ده گه ران به بی راگه یانندن کیه رکی و خۆنواندنیان ریک خستبوو. ده چوونه سهر سه کۆی پرده که و به سه ره وه خۆیان ده گۆمه که ده هاویشته. کچی جوان زۆر بوون.

یه کی به هانکه هانک، خۆی گه یانده خه لکه که و له یه کیکی پرسی:

- چه وگه؟

تازه گه یشتبوو. کابرا ئاشیره ی بو ده وله که کرد و وتی:

- زه ماونه!

چهند که سی، شریخ و هۆر، پیکه نین و کابرای تازه وارید، چاوی ده رپه راند

و گوتی:

- شوخیمان بوو؟

له یه کیکی تری پرسی: براگیان! توخوا چه وگه؟

وتی: کوره هیچی.

وتی: تۆیش به شیتمان ئه زانی برا! ئه ی ئه م خه لکه بوچه جه مه و بووگن؟

- ئیژن یه کنه فهر خنکیاگه. کوره بی خه یالی به.

یه کی له مه له وانه کان، سهری له ئاوه که ده رهینا و هاواری کرد:

- ها لیڙه، دۆزیمه وه!

جم و جوول کهوته نیو خه لکه که. ئه وانهی له پشته وه پراوه ستا بوون، ته وژمیان هیئا. چهند که سی له پیشه وه کهوته نیو ئاوه که و هاواریان به رزه وه بوو. چهند جنیویکی چارواداری، ئال و ویر کرا. لوۆتی صالح دههۆله کهی دانا، له سهر په نجهی پیی هه لئرووشکا و له قوتوو سیگاره کهی سیگاریکی پیچا و مژیکی قوولی لیئا.

ژنیکی وتی: ئیژن شاگرد مه دره سهس توخوا، دایکی بمری! ئیژن کلاس دوازهس!

کابرایه ک ئاوری دایه وه و به پیکه نینه وه وتی:

- کوره، ره حمه له باوکت! بارامه... بارامه شییت... ها... ها... تو اشاکه، نه وه یچه لیباسه کانی.

ئامبۆلانس سه ری هه لئا، قیژاندی، دري به خه لکه که دا و له قه راغ ئاوه که، پراوه ستا. شوڤیری ئامبۆلانس که دابه زی و وتی:

- کوا مه یته که؟

یه کئی وتی: ها ناو ئاوا!

شوڤیر وتی: کئییه؟

- کهس نییه، بارامه!

- ئهی باوا! ئهم لامه زبه مردنیشی مایه ی زه حمه ته!

شوڤیر ئه مه ی وت و له سهر کاپووتی ماشینه که دانیشته و سیگاریکی داگیراند. له پر شاخه ی پیکه نین به رزه وه بوو. هیئدی له پیکه نینا پیرانیان کردبوو. مه له وان، لاشه ی سه گیکی هیئا بووه سه ر ئاوه که. یه کئی وتی:

- کوره! بارام بهر له مردن عیسان بوو!

لاویکی فیزن وتی:

- گاههس مهسوخ بووگه!

پیره پیاویک وتی:

- کفر مه که رۆله، بهسه زوان، هه رچی بوو، موسلمان بوو!
لۆتی سالح، قوونه سیگار هه که ی هاویشته نیو ئاوه که و دیسان دهوله که ی
کرده وه شان.

شۆفیری ئامبولانس، تفیکی کرده زهوی و گوتی:

- ئەمه یچه جومعه ی ئیمه، ئە ی خوا بیوری!

کاربایه ک، که پاکه تیکی به دهسته وه بوو، به هاواله که یی وت:
- تواسای چه ئە که ی، بارامه ئیتر، هه وه له ت ههس! با بچین

ئاو جۆوه کان گهرم ئەون!

کچیکی جوان و له بهردلان به دسته خوشکه که یی وت:

- ئەو کوره ئەوینی؟

وه ئاشیره ی به یه کێ له و لاوه مه له وانه کان کرد. دهسته خوشکه که ی

وتی:

- ئەو ههوله، قژ سووره؟

- ئەری... ئەری. چهنی قه شهنگه! چه به ژن و بالایه کی ههس.

ژنیک وتی: بهو به خته هاوسای ئیمه بوو. دایکیکی کویر و دوو خویشکی

ههس، نان ئاوه ر مال بوو.

هه مان لاوی مه له وان ی هه ولی قژ سوور، دهستی هه لینا و وتی:

- دۆزیمه وه! هالییره!

دیسان جم و جوو لیک که وته نیو خه لکه که. لۆتی سالح دههۆله که ی دانا،

بی دهنگی بالی بهسه ر ئەو ئاقاره دا کیشا. هه ناسه له نیو سینگا چه په سا.

دوای نهختی چاوه روانی، لاوی مه له وان، تهرمی بارامی هینا سه ر ئاوه که.

خه لکه که هرووژمیان برد. چند که سی که وتن، دوو که س دهسته و یه خه بوون. یه کی هاواری کرد:

- باوه حیز گهل مردم!

که وتبووه ژیر پی. لای قژ سوور تهرمه که ی گه یانده قارخ گوومه که. لایکی بالابهرز بوو. ئەندامیکی له باری بوو. خه لکه که لایان دهوره دا، چه پله یان بو لیدا و له سهر شانین دانا و که وتنه دوی. تهرمه که ی بارام، هه لمسابوو. که سی به لاه نه ما، ته نیا چاوه کانی ده پروانی و هه مان زهرده خه نه ی گه مژانه ی له سهر لیو بوو. سهری، به لادا که وتبوو و بهو زهرده خه نه ی گه مژانه وه، له خه لکه که ی ده پروانی. لوتی صالح به دهستماله که ی فرمیسه که کانی سړیه وه. شوفیری ئامبولانسه که وتی:

- ئه ری برا که سی نییه ته کما ئەم کۆله مهینه ته بخهینه ناو ئامبولانس. خه لکه که، له دهور لاه قژ سووره که کۆ ببوونه وه و بهر دهوام چه پله یان بو لیده دا. لوتی صالح یارمه تی شوفیری ئامبولانسه که ی دا و تهرمه که یان ده ئامبولانسه که هاویشته. پاسه وانیک که تازه گه یشتبوو، جل و بهرگ و دهسته و بلیته که ی هه لگرت و به شوفیره که ی وت:

- لوتف که منیش بگه ینه وه شار.

شوفیره که وتی:

- فهرموو سهر کار! فهرموو، بیهر بان!

ئامبولانس قیژانندی و که وته ری.

لوتی صالح دههۆله که ی هه لگرت، ته ماشایه کی لاه قژ سووره که ی کرد که به شانازییه وه پیده که نی و ئاوریکی بو ئامبولانسه که داوه که به زیریکه و هۆر دوور ده بووه. له پر به هه موو هیزه وه، له دههۆله که ی کوتا، به نه زمی چه مهری؛ ئیواره ی لیلی جومعه ی تالی به شه وه ته قهل ده دا.

کاره سات

کاتی تهراکتۆر گه یشته نیو گوند و له بهر مالاندا راوهستا، گه وره و بچوووک، کوپ و کال له دهوری هالان. پێیان سهیر بوو. هیندیکیان ههوه ل جار بوو شتی وایان دهدی. میرزا عهلی دووکاندار که له بابیکی له بهر پای تهراکتۆردا له زهوی دا و سهربری. دهستی له خوینی که له باببه که پۆ کرد و په نجه خویناوییه که ی به سهیری تهراکتۆره که دا هینا. داده حهلیمه خیزانی میرزا عهلی، دهست به جی نوشته یه کی له فهرمانی ماشینه که هالاند دو عایه کی خویند و پفی بهم لا و لای خۆیدا کرد. مندا ل به دهوری تهراکتۆره که دا دخولانهوه. که ریم مۆره ی لیانده کرد و ناگای لی بوو دهستی پێدا نه هینن و نه چنه کۆلی. پیره پیاوان ئه وه سه نعه ته یان پێ سهیر بوو و سه لواتیان ده دا و که ریم له حالیکدا به سیله ی چا و ناگای له مندا لان بوو هه ژدهر هه ژدهر، قسه ی ده کرد:

- یه ک سه عاته کاری بیست جووت گا ده کا. نرخیشی هه رزانه. سه عاتی سه ت تمهن. جا تۆ خودا سه ت تمهن پووله؟ هه م جووت ده کا، هه م گیره... ته ماشای تیخه کانی بکه ن. دل و جه رگی زه وین ده رده کیشی. مام سالح، له سه ر بانی رووبه روو پۆ نیشتبوو. قومی له مۆدنه درێژه که ی ده دا و له خه لکه که ی ده روانی. دلی گیرا بوو. له چهنه رۆژ له مه وه به ره وه که مقومقوی هاتنی تهراکتۆر که وتبووه نیو خه لک، هه سستی به دلته نگی ده کرد.

له ژېړ ليوه وه وتی:

- کهری جهرجاله. بهرکته تی زه وین پی شپیل ده کا. ئه ی خوا گای بوچی خهلق کردووه. ئای له ته ماح. بلئی میرزا حهلی! را و پروتی خه لکت به دوو کانداری و سوود و سه له م بهس نه بوو؟

کا سلیمان له نیو کولانه کهوه سه ری هه لبری و کوتی:

- مام ساله له چیدای؟ لهو سه ربانه چی ده که ی پیاو، وهره سه یری سه نعه تی خودا بکه.

مام سالح پفیکی به مؤدنه که یدا کرد، ئاخیه ژېړ شاله که ی و کوتی:

- کوره سلیمان! کفر مه که با خودا له مه زیاتر غه زه بمان لی نه گری،

خودای چی؟ هی ئیبریکایه، ئیبریکا!

- ده لین سه حاتی کاری بیست جووت گا ده کا.

مام سالح کوتی:

- کهری جهرجاله، کهری جهرجاله، کهری جهرجال. په کوو، په کوو! چون خه لکی لی کو بوته وه! شیخ حیسام ده فهرمی: کاتی کهری جهرجال دی خه لکی کافر و بی ئیمان شوینی ده که ون و تهرسی که ره که به جی خورما ده خون.

ئهمهش هر ئه و فیله یه، په کوو... په کوو!

کا سلیمان کوتی: عیلمی به شهر چوته سر، مام ساله!

مام سالح هه ستا و تۆز و خوئی له خوئی ته کاند و کوتی:

- عیلی به شهر قهت ناگاته عیلمی خودا. خودا خوئی له قورحاندا ده فهرمی

زه وی به گا بکیلن. به په نجی بازوو نان دهر بیسن. ته واو بوو و برایه وه.

مه گین باب و باپیرانمان ته راکتور و ته ره ماشیان هه بوو؟ سه گ لهو نانه ی ری

چوار تیکه ئاسن په یدای ده کا.

کا سلیمان گوتی:

- مالتہ! ھەر له ئەلحانەوہ خەلک نۆبە دەگرن، ئیتر کێ ئاوری نیر و

ئاموور دەداتەوہ!

مام سالح بە توورەییەوہ گوتی:

- موویەکی گابۆر بە سەت لەوانە ناگۆرمەوہ.

کا سلیمان کوتی:

- زەمانە گۆراوہ مام سالد، زەمانە...

مام سالح ڕووی وەرگێرا و کەوتە ڕێ.

* * *

خالید گوتی:

- بابە گیان! ئەوڕۆ چوو مە کن میرزا حەلی.

ھەر دوو چاوی مام سالح دەریەری.

خالید درێژەیی بە قسەکەیی دا.

- خەلکی ھەموو نۆبە دەگرن، سەحاتی سەت تەمەن، وە لالا ھەرزانە. ئیتر

گا کەوتە پشت کەندوو!

مام سالح تەقیەوہ:

- زارت بێستە. کەم قسەیی قۆر کە ھەتیوہ پیسە! مەن قەت دایکەم بە

دەس بێگانەوہ نادەم. زەوین دایکی عیسانە! گا مێردی زەوینە. جارێکی کە

لەم قسانەت لی نەبیسەم. مردووہ کانمان لە نیو قەبردا دەلەرزەن.

خالید لە عاستی باوکی ڕاوەستا.

- بابە گیان! بار و دۆخی دنیا گۆراوہ. ئەتۆ ئاگات لە دنیا نییە. ھەر بە

رەبەکەیی خۆت دەپییوی. خەلکی ھەموو بە تەراکتۆر زەوی دەکیلن.

دایکە زەوی لە باوکەگا تەلاقێ ئەستاند و مێردی بە تەراکتۆر کردووہ! مام

سالح قوتووه سیغاره که ی له ته پلای سهری خالید کوتا:

- ههسته له بهر چاوم ون به، بیژوو...

* * *

- هۆ... هۆ... هۆ... حه... حه... حه... بهره... بهره... ده بابم به سایه قهت بی... حه... حه... هۆ... هۆ... دهنگی مام سالح بوو. گایه کانی به ره و پیش ده ئاژوان. گاسن سینگی نه رمی زه وینی هه لده دپری. کلوه خاک له ژیر پپی مام سالحدا ورد ده بوون و مام سالح شاگه شکه ده بوو. له مه زرای (ئه حمهد بابه خان) که نووسابوو به مه زراکه ی مام سالحه وه، ته راکتۆر، وه ک به راز ده بیژراند و له ناو ته پ و تۆزی خۆیدا ون ببوو. نه رپه و بۆره ی ته راکتۆر دهنگی مام سالحی ده خوار ده وه. که ریم جار به جار له سه ر ته راکتۆره که بو مام سالحی ده روانی و پیده که نی.

بانگی نیوه رۆ، مه زراکه یی (ئه حمهد بابه خان) به ته واوی کینلدرابوو، ته راکتۆر کاری چه ند رۆژی جووت و گای به نیوه رۆژیک ته واو کردبوو. که ریم له ته راکتۆره که دابه زی. دوگمه ی شالواره که ی کرده وه و به پنیه وه میزی کرد. له پشت ته راکتۆره که وه له مام سالحی روانی. گایه کانی به ره لالا کردبوو. نیر و ئاموور به لادا که وتیوون و مام سالح له سه ر شیوه ردی نه رم و ته ر دانیشتیوو. که ریم سه ریکی بو له قاند و سه وار بوو.

* * *

بازاری فرۆشی گا گه رم ببوو. ئیتر که س ئالف خۆریکی زیادی له مال رانه ده گرت. هیندی گایه کانیان ده فرۆشت و پووله که بیان بو کری پی ته راکتۆر ده نا لاه. کاتی مام سالح بیستی (قادر) ده یهه وی گایه که ی فرۆشی، خورپه که وته دلای. ساله ها بوو له گه ل قادر گابه گایان ده کرد. ئه گه ر قادر گاکه ی فرۆشتبا، مام سالح به ته نیا گایه ک چون ده یتوانی زه وینه کانی بکیلی.

چووه کن قادر، قادر گوتی:

- تهنیا بالم مام ساله! پیم ناکری. به گایهک کاره کانم جیبه جی نابی.

تهراکتوریش کری دهوی!

مام صالح گوتی:

- تویش کهوتیه شوین کهری جهرجال قادر! په کوو... په کوو!

قادر گوتی:

- زه مانه گؤراوه مام ساله! ماشین جی به گا تنگ کردوه.

دوینی شهویش همیسان خالد له پرووی باوکیدا راوه ستابوو.

- بابه گیان! پیاو نه گهر بیههوی بچی بو شار به ماشین زوو دهگا یان به

سواری وه لاخت.

بابه گیان ئاخر ئیش کردن به تراکتور چی داوه به سهر دین و ئیمانمان.

چی داوه به مردووان، ئاخر له کوی نووسراوه، کی گوتوویه که کیلانی زهوی

واجبه به گا بکری؟

مام صالح قیژاندبووی: بی دهنگ به وه لاخت!

مام صالح ئیتر چاوی به رای دیتنی تهراکتوری نه ده دا. تهنانهت له

میرزاعهلی دووکاندار و کهریمی رانندهش بیزار ببوو. له مزگهوت میرزاعهلی

گوتبووی:

- مام ساله! بیستوومه ئه ورؤ کاریکی رؤسته مانهت کردوه! له گه ل

ماشینه که ماندا کیبه رکی ده کهی؟

مام صالح گوتبووی:

- حهلی! کوره حهلی! به زات و بی عهیبی خودا قهسته م، ئیمانم پته وه،

ناهزم. بهو تانه و تهشهرانهش غه یانهت به داب و نه ریتی باب و باپیرانم

ناکه م. فیله کهی توش بای تووریکه!

خه لکه که دابووبان له قاقای پیکه نین و میرزا عه لی گوتبووی:

- خهرفاوی پیاو! بۆخۆت ده لیم زۆر له قافله دوا که وتووی!
قادر، گایه کی فرۆشت، مام سالح که ره که ی دا به ته مووی گایه که و
کیشایه ژیر نیل. خالید له ده ست بابی خه ریک بوو شیت بیی. چوو ه لای
میرزا عه لی:

- چیبکه یین میرزا؟ بایم نایه ته سه ر پیکه ی راست. زۆر له خه لکی
دوا که وتووین.

میرزا عه لی گوتی:

- شه و له گه ل که ریم برۆن زه وینه کانتان بکینن!

* * *

سه رانسه ری زه وینه که کیندرابوو. چاوی مام سالح په رپبووه ته وقی سه ری.
گایه که ی کرده وه و له ژیر لیوه وه بۆلاندی:
- ئەه هه ته یوه پیسه! کاری خۆت کرد!
مام سالح له سه ر کلوه نهرم و ته ره کان دانیشته و په نجه ی هه لپیکا.
چاویکی به زه ویدا خشانده:

- به رازه خو پرییه، چۆن زه وین ژیر و زه بهر ده کا!

سیغاریکی داگیرساند و قومیکی قوولی لیدا. چاوه کانی ورد کرده وه و بۆ
دووری روانی؛ ته راکتۆر له مه زرای «شیخ حیسام» کاری ده کرد. بزه یه کی
تال که وته سه ر لیوی مام سالح.

* * *

لای ئیواره، مام سالح سه واری وه لاخه که بوو. ته نافیکی له گه ردنی
گایه که ئالاندبوو و ئەه سه ری ته نافه که ی به ده سه وه گرتبوو. گایه که تیر و
ته سه ل به دوایدا ده هات. مام سالح قامیکی کۆنی له ژیر لیوه وه ده خوینده.

قامه که پر له خەمی غەریبی و جودایی بوو. دەنگی تەراکتۆر قامه کهی نیوہقرت کرد. مام سالح ئاورپکی بۆ دوا دایەوہ لہ گایە کهی روانی. تەراکتۆرە که لہ دوورەوہ دەہات.

- ھەی گابۆر... بابم بە سایەقەت بی! لہ بیرت نەچ، سبەینی زوو بۆ کێلانی دیمە کهی سەرەوہی ئاویی ھەلدەکشین شوکور کەرە کهی جەر جال پیی شاخ و کێوی نییە!

تەراکتۆر نیزیکی دەبۆوہ. مام سالح نەقیزە ی لہ سەر ملی برینداری کەرە که کوتا. کەرە که کەوتە یۆرغە. تەراکتۆر دەبیۆراند و دەہات. مام سالح نیوہراستی رینگە کهی گرتبوو. سیگنالی تەراکتۆر قیزاندی. مام سالح و رکی کردبوو:

- لانادەم! جا بزانی خودا بە کاممانی دەدا!

کەریم ھاواری کرد:

- دە لادە مام سالح، گویت گرانە!

مام سالح وەلامی نەداوہ. خۆی لی گیل کرد. کەریم پیی لہ سەر گاز توند کرد. لہ پر گایە که سلەمایەوہ. تەناف لہ دەستی مام سالح بەربوو. گایە که رەوی کرد و یەک راست بەرەو رۆوی تەراکتۆر نایە غار. مام سالح سامی لی نیشت:

- ھەی... ھەی... ھەی!

گایە که سەری دانەواندبوو و بەرەو تەراکتۆرە که غاری دەدا... بۆراندی... وەک بیھەوئ شەر بکا. کەریم پەشو کابوو. فەرمانە کهی بەم لا و ئەو لا دەسووراند. گایە که راوہستا. ھیندی سمکۆلانی کرد و تەپ و تۆزی خستە ری و بە ھەموو ھیزەوہ ھیرشی بردە سەر تەراکتۆرە که. کەریم پیی لہ سەر تورموز کوتا. گا، بە کەللەوہ خۆی بە تەراکتۆرە که دا. شاخەکانی شکان،

کاره سات | ۱۳۵

سه‌ری شهق بوو. خوین فیشقه‌ی کرد، مام سالح ویشک بیوو. که‌ریم
هاواری کرد:

- خو‌ی هات... خو‌ی... خو‌ی به تهر اکتوره که‌دا دا!
مام سالح خو‌ی گه‌یاند؛ گایه که لاقه فرکه‌یه کی کرد و هه‌ر دوو چاوی
مات بوون.

سزای تاوان

به هاتنی سه‌رۆکی دادگا، هه‌موو هه‌ستانه سه‌ر پێ. سالۆنی دادگا تژی له خه‌لک بوو. هیندی به هوی نه‌بوونی جیگا، له پشت ده‌رکه و نیوی دالان مابوونه‌وه. سه‌رۆکی دادگا، له جیگای تایبه‌تی خۆی دانیشته. مونشی دادگا، ده‌نگی هه‌لینا و گوته‌ی:

- تاوانبار بینن.

تاوانباریان، که‌له‌بچه‌کراو، له حالیکدا دوو قه‌ره‌وول ئه‌م لا و ئه‌و لایان گرتبوو، هینایه‌ ماله‌وه. له هه‌ر لاره، ده‌نگی خه‌لک.

- بیکووزن! له سینداری ده‌ن!

- شیایوی مردنه، مه‌رگ و نه‌مان بۆ تاوانبار!

- ئه‌م جینایه‌تکاره بۆ په‌ند و عیبه‌ته‌ی دیتران، به‌ردباران بکه‌ن.

سه‌رۆکی دادگا، چه‌کوشه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی چه‌ند جار له سه‌ر میزه‌که‌ کوتا و گوته‌ی:

- بێ ده‌نگ! تکایه‌ بێ ده‌نگی ره‌عایه‌ت بکه‌ن. هه‌ر که‌سه‌ی نه‌زمی دادگا

تیک بدات له سالۆنی دادگا ده‌رده‌کری.

تاوانبار، پیاویکی لاوازی نیونجی سالی ژاکاوی، سیما شه‌مزاو بوو. خه‌م و په‌ژاره‌ی لینه‌باری. به‌ ناو جه‌ماعه‌تدا چاویکی گێرا. سیمایه‌کی ناسیایوی نه‌دی، هه‌موو تووره‌ و گرژ و مؤن، له ده‌م و چاویان غه‌زه‌ب ده‌باری، دادستان

به رقهوه لی دهروانی و سمیله کانی له ژیر ددانیدا ده کرۆژی. بریکاره که ی، پیره پیاویکی نه خۆش حال بوو، وه نه وزی ده دا. غه لبه غه لیبی که وتبووه نیو خه لکه که، هیندی مستی خۆیان به تاوانبار پیشان ده دا، هیندی کیش مۆره یان لی ده کرد. ده لیی ده یانه هه ویست هه ر که حوکمی دادگا راگه یاندر، ده ست به جی به دهستی خۆیان تاوانبار له سیداره بدهن. سه ره رای ئه م دۆخه ش، تاوانبار ئارام و له سه ره خۆ ههستی به ئارامشیکی قوول، له دهروونی خۆیدا ده کرد. به هه ر حال تا چهند ساتیکی تر چاره نووسی دیاری ده کرا... بۆ... سه رۆکی دادگا، به چه کچه که ی، چهند جار میزه که ی وه ناله هینا و گوتی:

- دادگا ره سمییه، بی دهنگ بن! تاوانبار هه لسی!

تاوانبار هه ستایه سه ر پی.

- تاوانبار خۆی بناسینی: نیو، شۆره ت، نازناو!

!.....

- تۆ تاوانباری به چهند تاوانی سه لمیندراو، ئایا پیتیان راگه یاندوو!

- به لی قوربان، پیتیان راگه یاندووم.

- جه نابی دادستان، تکایه، (که یفه ر خاست) ه که، بخویننه وه.

دادستان، رابوو. به قین و رقهوه له سه ر تاپای تاوانباری روانی و دهستی

پیکرد.

- له سیمای ئه م پیاوه تاوانباره جینایه ت و تاوان ده بار ی.

بریکار، له پر راپه ری و به دهنگیکی ناسک گوتی:

- ئی حرازم هه یه جه نابی حاکم، ئی حرازم هه یه!

سه رۆکی دادگا گوتی:

- ئی حرازم رها یه. جه نابی دادستان که یفه ر خاسته که تان بخویننه وه.

یەك نەفەر لەو پەڕی سالونە كەووە هاواری كرد.
 - تەواوی خەلكی شار ئەم تاوانبارە بەدەفەرە دەناسن، نیازی بە
 كەیفەر خاست و دادگا نییە، ئێعدامی بكەن!

بریکار گوتی:

- ئیحتراز! ئیحترازم ههیه.

سەرۆکی دادگا گوتی:

- بە تاوانی هەر تاوانبارێك بە گوێرە یاسایی ڕەسیدەگی دەكړی،
 بێ دەنگ بن. كێ بە ئیوه ئیزنی قسە كردنی داوه؟

دادستان، بە چەند وردەكۆكە گەرۆوی بوو ساف كرد و دەستی بە
 خۆپندنهوهی كەیفەر خاست كرد:

- ئەم تاوانبارە، جینایەتكارێکی زگمākییە. لە تەواوی قۆناغە ڕەشەکانی
 ژيانیدا خالێکی ڕوون نابیندری. لە چاو هەلپنانهوه مایه خەم و پەژارە و
 دەردیسەری بنه ماله کە ی بووه. وه ک پینه یه کی ناجۆر به کهوای کۆمه لگاو
 نووساوه. به وتهی ماموستا کانی قوتابخانه کە ی، لاسارترین قوتابی بووه و
 بەردەوام پۆلی دەشیواند و ماموستا کانی ئازار دەدا، چەقاوه سوێه کی تەواو.
 بریکار گوتی:

- ئیحترازم ههیه، جەنابی حاکم. ئیمه، هه موومان، تەنانەت جەنابی
 دادستان بۆخۆشیان لە قوتابخانه دا تا راده یه ک لاساریمان کردوووه و
 ماموستا کانمان ئازار داوه.

- ئیحتراز ڕهوا نییە، دانیشه جەنابی بریکار!

دادستان درێژە ی پێ دا:

- هەر که دەستی چەپ و راستی خۆی ناسییهوه، بوو بە جانه وه ریکی
 جەهەندهمی! به کەس ڕاگیر نه ده کرا، وه ک جانه وه ریکی یاخی هه وساری

پهساند. به وتەي ئەندامانی بنه‌ماله‌که‌ی چه‌ند جارێک، ورکه‌ پوولێ له‌ گیرفانی بابی دزیوه. چه‌ند جارێک له‌ مال هه‌لاتوووه و ئەو باوکه‌ رۆژ ره‌شه‌ی به‌ دوایدا ئاواره‌ی ئەم شار و ئەو شار بووه. له‌ هه‌مان ته‌مه‌نی دا، دژی داب و نه‌ریتی کۆمه‌ل راپه‌رپوه، ئیزنم بده‌ن...

له‌ نێو کاغه‌زه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌یدا کوته‌کاغه‌زێکی هه‌لگرت و...
 - ئەم به‌لگه‌، نامه‌ی تاقمی شاعیرانی به‌رپیزی شاره‌که‌مان له‌و زه‌مانه‌دایه‌.
 شکایه‌تنامه‌یه‌ و داوای سزادانی تاوانباریان کردوو. ئەم ناپیاوه‌ له‌و ته‌مه‌نه‌یدا، دژی بنه‌ما ئەده‌بیه‌کانی زه‌مانی هه‌ستاوه‌ و له‌ نێو شادا تووی ته‌فره‌قه‌ی چاندوو. نێوانی شاعیرانی تیک‌داوه‌ و دلێ زۆر شاعیری دل‌به‌سته‌ی بنه‌ما پیرۆزه‌کانی شکاندوو و به‌ جێی شیعەر، ورینه‌ی، به‌ نێو شیعری نه‌و ره‌واج داوه‌! ئەم شکایه‌ت‌نامه‌یانه‌ بۆ سه‌رۆکی دایره‌ی رۆشنگیری نووسیه‌وه‌ و...
 بریکار سه‌ری هه‌لبه‌ری و گوته‌ی:

- قوربان، وه‌لاهی ئیحترازم هه‌یه‌. شیعەر نوێ، هه‌رچه‌ند په‌سه‌ندی خۆشم نییه‌ به‌لام تاوانبار بیچاره‌ به‌ پێی جه‌وانی.

- ره‌وايه‌...

دادستان:

- قوتابخانه‌ و ده‌رسی نایه‌ تاقه‌وه‌، داب و نه‌ریتی پێشینیان و باب و باپیرانی خۆی پێشیل کرد و چوووه‌ نێو تاقمی چه‌واشه‌ی (هه‌پیی). قژی به‌ر داوه‌، به‌ ئەنقه‌ست لیباسی کۆن و درای له‌به‌ر کرد و به‌ جێی که‌وش سه‌رپایی ... و تیکه‌ل به‌ هه‌پیی‌یه‌کان بوو!

چه‌په‌ و سه‌رته‌ که‌وته‌ نێو خه‌لکه‌که‌.

سه‌رۆکی دادگا گوته‌ی:

- ئەو تاقمه‌ دز و جه‌رده‌ بوون؟ نێویان چی بوو؟ چی پێی؟

- قوربان هییی. تاقمیکی جهوانی چاره‌رەشی ئیمیریکیایی و ئوروویایی بوون، دەستە دەستە لە ئەوپەری دنیاوە دەهاتن بۆ ولاتە رۆژەهلاتەکان، وه دواى نارامش دەگەرەن، لە ژيانى ماشینی و دنیای سەرمايه‌دارى عارز و وه‌رەز ببوون. زۆر جهوانی رۆژەهلاتیشیان به دەردى خۆیان برد. ئامانجیان گەشتن به کێوه‌کانی هیمالیا و نپال بوو. لە فەلسەفەى بوودا و بە‌تایبەت «نیروانا» کەى پەپرەوییان دەکرد!

سەرۆک دادگا گوتی:

— بۆ خوۆمیش دەمزانی، ئەم باسە بپرەوه و بگەرێوه سەر کەیفەرخاستەکەت.

- قوربان، ئەم تاوانبارە، بە داخه‌وه لە بەستینی ئەدەبیات و هونەردا خاوه‌نى بەهره‌یه‌کی سەیر بوو. بەلام بە جیى درێژەدانى رېگای مەفخارى میلیلى وه‌ک حافیز و سەعدى و حەزرتى مەولانا، بەردى دە گۆمى زەین و بیری لاوان دەهاویشت و دەى شلەقاندن. لە چەند نامەیه‌کدا کە زەمىمەى پەرۆندەیه نووسىویه: دەبى شیعەر و ئەدەبیات لە دەستى چینی چەوساواندا ببى بە چەکی خەبات! ئەلبەت هیند لاسار و مەلەوون بوو، لە هیچ ئیوارە شیعەر و کۆرى ئەدەبى پیاوماقوولاندا رېیان نەدەدا و ئەگەرىش بە لەونى بىتوانیبا بچیتە کۆر و کۆ بوونەوه‌یه‌ک هەر زوو وه‌دەریان دەنا. بەلام قوربان، بەرهمەکانى لە گۆقار و رۆژنامە چەواشەکاندا بلاو دەبووه.

سەرۆکی دادگا گوتی:

- هیچ بەرخوردیکیان لەگەل نەکرد؟

- ئەى چۆن قوربان! چەند جارێک ساواک گرتى و زیندانیان کرد. بەلام

هەر کە ئازاد دەبوو، دۆخ هەمان دۆخ.

- باشە، لە کەیفەرخاستەکەت دوور مەکەوه.

- به كردهوه ناشيرينه كانى خۆى بوو به هۆى دىقى باوك و دايكى و جا كه دايك و باب مردن كهوته سهر و كللوى خۆى. لهسهر هيچ كارپك سهقامى نهدهگرت. شهيتانى دهررونى بهردهوام هانى دهدا. دهلىي خولقابوو، بو «نا» گوتن و دژايهتتى لهگهڻ ياساكانى كۆمهڻگا به پيچهوانهه پرهوتى جووبار مهلهه دهكرد. رشقهنى به بايهخهكان دهكرد و ههر چى كۆمهڻ «نهه» لى دهكرد، ئەم ئەنجامى دهدا. كارى خهراپ نهما نهيكه. تلياكى دهكيشا. حهرامه شهربهتانى دهخوارد، مهستى دهكرد. خوڤرى و بهرهللا... چهند جارپيكيش خۆى به دهستى عيشقهوه دا. عيشقهكەيشى وهك بنيادهم نهبوو. له نيو ئەم و ههموو كيژۆله نازارانهى شارهكهماندا، چوو گيرۆدهى عيشقى كچه قهرهچيههكى سۆزمانى بوو.

بريكار گوتى:

- له رهژيمى رابردودا قوربان، زۆر كهس لهم كارانهيان...
سهروكى دادگا:

- بىدهنگ، دهى جهنابى دادستان، ئيتىر چى؟
- بهلام گهورهترين تاوان و جينايهتتى، تكايه بهرى خو بدەن، جهنابى حاكم. ئەم جانهوهره، ئەم دهعبا درندهيه سههراي ئەو ههموو تاوانه...
له گوشه و كهنارى دادگاوه، چهند دهنگيک تيکهڻ يه كتر دهبوون.

- بيكووزن...

- سيداره...

- بهردباران!

دادستان:

- ژنى هينا. كچيكي ساده و بىئەزموونى فريو دا. ئەويش نهك له شارهكهى خۆمان، له ئەوپهري ولات. له شارپكى دوور دهست، نازانم به چ

ئەفسوونىكى ئەھرىمەنى، ئەو كچە بەستە زمانەى خستە داو و پەواندى!
برىكار:

- ئىحترازم ھەيە، فرىوى نەدا، كچەكەش ئەمى خۇش دەويست،
پىئوھندىيەكەيان پىئوھندىيەكى ئەويندارانە بوو.
دادستان:

- نەخىر، من دەلېم فرىوى دا. لەسەر قسەى خۇمىش پراوھستاووم.
ژيانىكى سەرانسەر خەم و پەژارەى بو پەخساند. بەوھش قانىع نەبوو.
سى منداللى چى كرىد. ئايا جىنايەت لەوھ گەورەتر؟ بە جىگەى ئەوھ ژيانىكى
پراحت بو ژن و مندالەكانى فەراھەم بكا. ھەر وھ دواى فىكر و ئەندىشە و
كردوھ نالەبارەكانى پرابردووېوھ بوو، شىعەرى دەنووسى و خەيال بافى دەكرد،
دژى كۆمەلگا رادەپەرى و دەچووھ زىندان و ئەو ژنە داماوھ لە نىو ئاورى
چارەنووسى ئەمدا دەسووتا. بەرى خۇ بدەن. لە ماوھى بىست سال ژيانى
ھاوبەشى لەگەل ئەو ژنە بىچارەدا، تاوانبار، دوازده سالى لە بەندىخانە پراوارد.
بە ھەموو تاوانىك، سىياسى، دزى، شەر و داوا، ئەسلەھەى بىجەواز، لە ژىر
پىئى نانى ياسا و... دەيان تاوانى دىكە و گەورەترىن تاوانى، پىاوكوژى...

- پىاوكوژى؟

برىكار:

- ئەم كارە، كارىكى تايبەتییە!

سەرۆكى دادگا:

- بىدەنگ!

- ئەم پىاوكوژە، كە ئىستا وھ كوو مشك لە جىگەى تايبەتى تاوانباراندا
ئاوھەما مەز لوومانە دانىشتووھ. بە پىئى پىلاننىكى جىنايەت كارانە، دەستى داپە
خۇكوژى، خوداى تەبارك و تەعالا، گىانى بە مرؤف بەخشىوھ و جگە خۇى

کەس حەدی ئەوەی نییه، دەست درێژی بۆ بکات. تەنانهت ئەگەر گیانی
خۆشی بێ. بە کورتی ئەم گلاوه، لە درێزە ی ژبانی پڕ لە تاوانی خۆیدا،
دەستی داوێ تە هەموو کردەوه پیسەکان و جیگای بۆ لیبوردن و
لێ خۆش بوونی نەهێشتووە تەوه. کەواپە، لە دادگای بەرپز داوای بالاترین سزا
بۆ تاوانبار دەکەم، سپاس!

دادستان ماندوو بوو؛ عەرەقی نیو تەویلی خۆی سڕپیهوه و لە پیش
میزه کە ی دانیشتهوه و بە هەمان قین و رقهوه چاوی بڕپیه تاوانبار، کە وهک
بەردی رەق دانیشتبوو، سەرۆک دادگا پرووی لە بڕیکار کرد و گوتی:
- جەنابی بڕیکار، وهک ئاخیرین دیفاع لە تاوانبار ئەگەر دیفاعیکت هەپە،
فەرموون! بڕیکار هەستا سەریی و گوتی:

- نەخیر قوربان... نەوه لالا!

ئەویش دانیشت. سەرۆک پرووی کردە تاوانبار:

- دیفاعیک... میفاعیک!؟

تاوانبار بێ ئەوهی هەلسیت گوتی:

- تەواوی کەن!

دەنگی دانیشتوو، تیکەل بە یەک ببوو، هەرا و هوریا و دەنگی توورەیی.

- تاوانه کانی سەلمیندراوه.

- لە سیداره ی بدەن.

- بەردە باران.

- تەناف بێن!

- ئاوری دەن.

- ئەبەد، ئەبەدی بدەنی.

سەرۆکی دادگا، چەند زەرەبی بە سەر میزه کەدا کوتا و گوتی:

- دادگا بۆ راویژ و مەشوەرەت، نیوسەعات رادەوہستی!

* * *

سەرۆکی دادگا، گوتی:

هەموو هەستەنە سەر پێ!

سەرۆکی دادگا، کوتە کاغەزێکی بە دەستەوہ گرت و دەستی بە خۆیندن کرد:

- تاوانەکانی تاوانبار بۆ دادگا سەلما و ئاشکرایە و تاوانبار مەحکووم دەکات!

دەنگی هەلبێری:

- سزای مەحکووم بێنن.

تاوانبار بە سەسوورماوی سەری هەلبێری. چەند مەئمووری لەندەھوور، باریکی گران، بە شکلی گاشەبەردیکی زەلامیان هینا سەحنی دادگا. بارەکە هیندە قورس بوو ئەو چەند مەئموورە بە دووی خۆیاندا دەیان کیشا. سەرۆک گوتی: تاوانبار بێنن.

تاوانباریان بۆ لای بارەکە برد. مەئموورەکان بە هەزار ناری عەلی نەقەنق، بارەکەیان لەسەر پشت تاوانبار نا و سفت و قایمیان کرد. تاوانبار قەرمەیی ئییسقەنەکانی خۆی بیست. سەرۆکی دادگا، گوتی:

- دادگا بە لەبەرچاوگرتنی ددان پیدانانی تاوانبار و پوون و ئاشکرا بوونی تاوانەکان و هەر وەها بە پێی دیفاعی بە جیگای جەنابی دادستان لە دەقی کەیفەرخواست و هەروەها لەبەرچاوگرتنی بێر و رای گشتی تاوانبار مەحکووم بە هەلگرتنی باری گونا و تاوانەکانی خۆی دەکا. تاوانی مەحکووم ئەوہیە کە لە سەحنی دادگاوە تا گۆرستانی شار باری تاوانەکانی بە کۆل بکیشی.

* * *

کاره سات | ۱۴۵

له دادگاوه تا گۆرستانی شار زۆر دوور نییه، به لام توانبار ساله هایه به
پشتی کۆم و قاچی لهرزۆکه وه ریگه ده بری!

وجاخ

به یانی زوو، به دهنگی دایکم وه خه بهر هاتم:

- ههسته رۆله گیان، ههسته درهنگه، ئه و بی زمانانه، خه ریکن شیپت ده بن!
خه والوو ههستام، هاواری برایمه شوان، له خوار گونده وه ده هات.
- گهل ئه لوا... گهل ئه لوا!

له سهر بانی بهرام بهرمان قاسپه ی که وه کانی همه ی وه ستا فه تاح دهستی
پئ کرد. جگه که وه لینییه که ی سه رپاکی که وه کان له قه فه زدا بوون.
دهنگیان ته ژئ له تاسه ی هه لفرین و په ژاره ی دیلی بوو. که وی لینی نازاد و
سه ربه ست بهم لا ولادا ده سووراپه وه و به له خوبایی خۆی گیف ده کرد و به
سه ره که وه دیله کاندایه یخویند. له سهر ئه م قه فه ز بۆ ئه و قه فه ز هه لده فرئ و
بای له گه روو ده کرد. که وه دیله کان به چاوه سوور و خه ماوییه کانیا نه وه، له
کیوی بهرام بهریان ده روانی.

له سهر بانجیله که مان را وه ستا بووم. چه ندیم پئ خوش بوو. به ساچمه زهن،
که لله ی که وه لینییه که، بپه رینم. به دهنگی دایکم وه خۆ هاتم وه.

- رۆله گیان! درهنگه. ئه وه چه ده که ی له و بانه؟

حه مه ی وه ستا فه تاح سه ری هه لدا بزه یه کی سه ر که وتوانه سمیله
قنجه کانی تا لای چاوی هه لبریبوو. که وه لینییه که ی گرت و دهستی
نوازشیکی به سه رده هینا و مشتئ دانه ی پزاندنه به ری و گوتی:

– زنده به کهلهت، کهوه جوانه کهم، ئافهریمت لی بی. جا بزائم ئیمیرۆ چ ده کهی؟!

کهوه دیله کان، سهریان به ناو یه کدا کردبوو. بری جار ئاورپکیان له کهوی لینی ده دایه وه چاویان پر له نه فرهت و رق بوو. همه داوه تۆرپیه کهی پان کردهوه و دهستی کرد به گری دانه وهی تاله پساوه کان، دیار بوو ئهورۆ ده چوووه راوه کهوه؛ هه میسه لای ئیواره ده چووو خۆی له کۆلیته کهی سهر کانیاوی (کانی ئاسکان) هه شار ده دا و کهوه لینیه کهی بهر هه لا ده کرد. کهوه که ده پهرپه سهر گاشه به ردی لای کانی، چاوی دنوو قاند و زاری ده کردهوه. جهل جهله باره و گواری کهم تاوهز و به بیستنی قاسپه ی کهوی لینی، به ره و کانی بهر ده بوونه وه. بی خه بهر له وهی که داوه تۆری همه ی وهستا فه تاح ئاماده یه. ههر که کهوه کان به تهمای دانه و ئاو ده هاتن و له سهر تۆره که کۆ ده بوونه وه، همه دهست به کار ده بوو شه قه ی تۆر ده هات و...

همه بی کهوه دیله کانی به شریت ده بهست. شهل و کوت و زامداره کانی ههر له وی سهر ده بری و باقیه کانی ده هیناوه بو ئاوی و ئیتر به نۆبه ههر رۆژه یه ک دوانیان ده که وتنه بهر ره حمه تی چه قو...! خه لاتی کهوه لینیه کهش مشتت دانه و پیاله ی ئاو.

* * *

بیره وه رییه کان وه ک فیلمیکی سینهمایی له میشکمدا ریز ده بوون. کاتی هه والی مه رگی باوکمیان هیناوه. شهش سالان بووم، کوپخاکه ریم، هه واله کهی هینا. بوخچه یه کی به دهسته وه بوو و ههر له بهر ده رکه وه دایکمی بانگ کرد. هاجهر... هاجهر! رۆله هاجهر زه حمهت نه بی.

دایکم له جینی خۆی ویشک بوو، رهنگی هه لبزرکا، وه ک جاوگی سپی لی

هات. جامانه که ی باو کمی ناسیه وه و به دوو دست له تهختی سینگی خۆی کوتا و...

- مامه که ریم! چ قهوماوه. مامه که ریم بیکه به خاتریخودا.... سلیمان چی به سهر هاتووه؟ کوپخا که ریم سهری داخست و گوتی: هاجهر گیان، کچی مامی! ئەمن روو رهشم رۆله، هه والیکى خه راپم پیه! هه واله که به لاهو بیووه، خه لک گه مارۆی دابووین.

دایکم خۆی ده قور گرت. بسکه درپژه کانی چه پک چه پک به مقهست بری. کولمه کانی به نینووک رنی. چه مهر ئاوازیکی خه ماوی چری؛ پر له سۆز و گریان. چه مهر ئاوازیکی که کس، تا ئەو کات نه بیستبوو!

کوپخا که ریم بوخچه که ی دانا، مامم لینی پرسی: ئابرام که ی... قله ی گریان، دهنگی خوارده وه. کوپخا گوتی: ئەمنیه کان ده لئى، له کرماشان له داریان داوه! ده لئى گه روویان ده گووشام خه ریک بووم ده خنکام. له پر فرمیسه کانم به ربوونه وه و خۆم هاویشتا باوهشی دایکم. هیشتا دوا قسه کانی باو کمم له بیر بوو. کاتی ئەمنیه کان، ههر دوو دهستیان له پشته وه که له بچه کردبوو و له گه ل هاو پیکانیان ده یان بردن، کورته ساتیک، ئیزنیان دا له گه ل دایکم قسه بکات:

- هاجهر! خه می منت نه یی، شوکری خوا بکه وه جاخمان کوپر نییه!

من ده گریام، پهنگه ئەو کاته ده مزانی که ئیتر باو کم نابینه وه.

نوشتایه وه، ماچیکى کردم و به گویمدا چرپاندی:

- پیاو ناگری. پیاو به کورم، پیاو! ناگات له دایکت بی.

(ئهول) دواى هاتنه گرتنى باو کم و هاو پى کانی و کوژرانی هیندیکیان، سهری هه لگرت و گوندی به جی هیشت. چووه شار و به جورى که ده یان گوت بوو به پیاوی ساواک. دایکم ده یگوت:

- ئەولەي غەيان، وەك كەوى لىنى باوكت و ھاوړى كانى فريو دا و...
دايكم دەيگوت: ئەولە ھەوھل دەگەل بابت بوو، ساواک و ئەمنیە کردیانە
كەوى دەستەمۆ!

له دايكم دەپرسى: - دايه، ساواک چييه؟
دايكم دەيگوت: چوو زانم رۆله گيان! جانەوهره! پياوخۆره، پياوکوژه،
دړندهيه، خوینخۆره!

له دايكم دەپرسى: دايه گيان، باوكم چى کردبوو، تاوانى چى بوو؟
دايكم دەيگوت: رۆژيک چەند كەسى له شارەوہ هاتن ھەموو ميڤخاس و
بەلەنگاز، جەوان و لەخۆبردوو، لە زولم و زۆر وەزالە هاتبوون. لەگەل بابت
ناسياووبيان بوو. دەيانگوت شا زالئەمە، ستەمكار و نوکەرى بيگانەيە.
دەيانھەويست دژى شا رابوہستن. تەفەنگيان ھەلگرت و پرويان کردە کيو.
باوکيشت لەگەليان كەوت، ئەمنیە و ساواكى زۆريان كوشت. ئەولەش
لەگەليان بوو. تفاق و ئازۇخەي بۆيان كۆ دەکردەوہ. ھاتووچۆي ئەملا و
ئەولاي دەکرد، راسپاردەيان بوو. ئەمنیە و ساواک فريويان دا. ئەولە خۆي
پييان فرۆشت، خەيانەتى کرد.

* * *

كەوى لىنى لەسەر يەكێ لە قەفەزەكان، بە فيز و لە خوبايى، بالەكانى
فش کردبوو، دەنگى دايكم:

- زوو بە رۆله گيان، زووبە! بەرخە گيان!
برايمە شوان، رانى وەبەر دابوو. ريگەي بەر ئاوايى لە تۆز و غوباردا نوقم
بوو. بە رقەوہ لە كەوہ لىنييەكەم روانى. ھەناسەيەكم ھەلكيشا و لە دلای
خۆمدا گوتم: ئاخ، ئەولە سيخور!

لەو وەختەدا، ھەمەي وەستافەتاج، چەقۆكەي لە گيرفان دەرھينا،

دەرکەى قەفەز گەورەکەى کردەو و کەوئىكى کيشا دەرەو و لە بەرچا و باقى کەوکان، سەرى پرى .

- ناخ! ئەولە سىخور!

ئەولە بالەکانى فىش کرد. پالئىكى لى دا و هات لەسەر خوينەکە هەلئىشت. پىي و دەندووکی لە خوينەکە زۆ کرد!

دەم و چاوم شوشت، دەرەنگ بوو، بە پەلە چەند پاروویەکم هەلمەقووت کرد و هەستام. چوومە گەور لە گوشەى کۆزى بەرخ و کارە ساواکاندا. ساچمە زەنەکەى باوکم هەلگرت. لە کاتیکەووە کە توانیبووم، تەفەنگەکە هەلگرم و تیرئەنازى پىي بەکم، داىکم ئىزنى هەلگرتنى پىي دابووم.

ساچمەزەنم کردە شان و حەيوانەکانم دایە بەر. داىکم گوتى:

- ئەو تەفەنگە بۆ کوى دەبەى رۆلە!

- جىي پىي کەرۆيشکىکم دۆزىووەتەو.

دەمزانی لای ئىوارە حەمەى وەستافەتەح بۆ کانى ئاسکان دەچى و تۆرەکەى لە زىر خاکی بەر کۆلئیتەکەیدا پان دەکانەو و خۆى حەشار دەدا

...

* * *

لای ئىوارە حەيوانەکانم بەرەو دۆلى کانى ئاسکان ئازواند. دلنیا بووم حەمەى وەستافەتەح لە کۆلئیتەکەدایە و چاوەروانى هاتنى جەلەکەو. کەوى دەستەمۆ لەسەر تاشەبەردىک، سىنگى دابوو پيش و قاسپەى لە دۆل و دەرى دەنگى دەدایەو. ساچمە زەنم پى کرد. حەيوانەکانم بە بۆرە ئەسپارد و کەوتمە رى. کاتى گەشىتمە نزىكى کۆلئیت، خۆم لە پشت گاشەبەردىکدا شار دەو. کەوہلىنى دەىخوئند. کەنارى بەرابەر جەلەیک بارەکە و وەلامیان دەدایەو بە خۆم گوت: هەموویان گەوارن، زوو فریو دەخۆن، ساویلکە و

بى ئاۋەزن .

مامم دەيگوت: ساواک و ئەمىنيە لە لای كانى ئاسکان بۆ سەيان دانا و ئەولەيان خستە بەر . دەستەى شۆرشگىپ لە ئەولە دلتيا بوون . ئەولە لە سەر كانى راۋەستا و كۆلەكەى دانا و دەنگى ھەلبېرى . ئەوانيش ۋەك جارآن، بە پى دردۆنگى - برسى و تينوو - ۋەكوو جەلەكەو بەرەو خوار بوونەۋە . كاتى نزيك بوونەۋە، ئەولا راى كرد و خۆى لە پەنا تاشەبەردىك شار دەۋە و ئەمىنيە و ساواک لە چوار لاۋە ئەوانى داىە بەر دەسپريژ . گەمارۆ داربوون . چەند كەسيان لى كوزرا .

* * *

كەۋەكە دەيخويند . جەلەكەۋە لە نسا رەۋە بەرەو خوار، لە شەقەى باليان دا . كەۋى لىنى كاتى ئەوان گەيشتنە لای كانياۋەكە، بە چەند قونە خۆى گەياندە سەر كەلكە پاسارە كۆليتتەكە باوكم لە نوای ھەموويان دەھات . تەنگەكەى بە دەستەۋە گرتبوو . برسى بوو . تينووى بوو . ئەولە لەسەر كەلكە پاسارەكە راۋەستا بوو :

- ئاخ ئەولە سيخور!

قەرمەى ساچمەزەن دەرەيكانى ئاسكانى شلەژاند . ئەولە بە دەور خۆيدا سوورپىكى خوارد و سەرەنگەر بوو . جەلەكەۋى شلەژاۋ، روويان كەردەۋە نسا . ئەولە دواى چەند لاقە فرى تۆبى . چاۋەكانم بەست، ئۆخژن ھات بە دلما . دەنگى باوكم لە دوورەۋە بيست :

- ھاجەر! خەمى منت نەبى، شوكرى خودا بكە ۋەجاخمان كوپر نيبە!

گورگ

فته شیتته به کووچه و کولاندا، سواری ئهسپ چپوییه کهی بووه و غار دها و منداله ورکه دواى کهوتوون. ههندی جاریش تیى دهرووژین و لیى دهدن و نازارى دهدن، فته هه که ئیشی پیدهگا سهه بهرهو ئاسمان بهرز دهکاتهوه و هاوار دهکات: دایه!

تهنیا وشهى دایهى دهزانى، دهم و چاوى بریندار بوو دهور و بهرى بیست ساله بوو. بالا بهرز و خوشقه لافهت و ریک و پیک، بهلام چلکن. فته ببوه مایهى کایه و گالتهى منداله ورکه. نازارى بو کهس نه بوو. برى جار مندالانى هار و هاج هینده نازاریان دها، پرووى له دهشت و دهراڻ دهکرد. کاک سالح مجپورى مزگهوت زور جار له دهستی مندالانى رزگار دهکرد. دهستی دهگرت و دهیبردهوه مزگهوت، بهلام تاچهتى نه دهگرت و ههه زوو خووى له کاک سالح بزر دهکرد. پیخاوس و جل و بهرگ دراو بوو. ههه کات برسى دهبوو بهر دهرکهى مالیکى دهگرت و بانگى دهکرد: دایه! زنى خاوهن مال دهرکهى ده کردهوه. فته دهمى داده چهقاند، دهیوت: حهم حهم. ئیتر دهپانزانى فته برسپیه و نانى دهوى و بویان دههینا. هاوینان ههه کووى بایه سههرى دهنایهوه و وهرزه سارده کانیش کاک سالح دهیبرده مزگهوت و له پال زوپاکه دا دهیخهواند. کاک سالح زور جار له بهرانبه ریهوه داده نیشته و له چاوهکانى دهروانى، ئهه چاوانه زور ئاشنا بوون، بهلام کاک سالح نهیده زانى

ئەو چاوانەى لە کوێ دیوه. چوار سالی پێش، رۆژێکی پاییزی لای ئیواران، لە بەر عەمارەتی کۆنی ئەربایی کە هەر ناوەکەى مابوو ببوو کەلاوه، وەهک هەمیشە چەند پیاویکی لەسەر کۆتەرە دار و بەرد دانیشتبوون، قومان لە جفاره دەدا لە هەموو بابەتیکەوه قەسەیان دەکرد. ئەو رۆژەش مەحیە دالی بەرى بە بەردارەوه نەدەدا و درۆی زل زلی دەکرد، قومێکی قوولی لە مۆدنه درێژە داربەلالووکییەکەى دا و وتی:

- بەزات و بێ عەیبی خودا قەستەم، شەو هاتم بۆ مزگەوت و بۆ سەر ئاو کاتی هاتمە دەرەوه دەعبایەک سەر رێیەکەى پێ گرتبووم، پێ لە زەوی بوو سەری لە ئاسمان. بە فەرکە چووم قورعانهکەى مزگەوتەم هینا و وتم: ئەى مەخلووقى عەجاباتى خودا! هەرچی هەى، مێردەزەمەى، پرمووزنى، جنى... بیکە بە خاتر ئەم قورعانه شیرینە رینگەم بدە برۆم. بە خوا تا وام گوت گەردەلوولی هەلیکرد و...

حەمەى کاحەبیب:

- حەک خودا غەزەبت لیگری بۆ ئەو درۆوه زله، ئەى باشە سالحە مَجیور لە کوێ بوو. ئەرى برا کا سالح شتى وابوو؟ کاک سالح مَجیورى مزگەوت ملیکی نایە لارهوه بە بزەوه وتی:

- کا حەمە مەحیە دالییە ئیتر.

حەمەى کاحەبیب وتی:

- عەرز باسیحات خۆمان بیت جیگەى درۆزن نیوه راستی جەهەندەمە. بۆیە پێیان دەوت مەحیە دالی، سالیکیان شوان بوو، هیشتا خۆرەتاو بە ئاواپیەوه بوو، میگەلى هیناوه و وتی:

- بە زات و بێ عەیبی خودا قەستەم، لەو بەر، قەلاگا، دالیکم لی پەیدا بوو، بە زات و بێ عەیبی خودا قەستەم، هیندەى گوێرەیکە بوو. راست هات و

چنگی له دووبالم توند کرد به ره و ئاسمانی بردم، وهخت بوو زاله تره ک بم. خواو راستان که وتمه بیر دؤعا که ی بن باخه لم، دؤعا که م دهره ینا و وتم به ئیزن و هوکمی ئەم دوعا شیرینه ی حاجی کاکه شیخ، بمبه وه جیگای خۆم، به زات و بی عه بیی خودا قهسته م، هینامیه وه له جیگاکه ی خۆمی داناوه. مه حیه دالی که ئەو رۆژه میگه له که ی به دوا شوانه که ی سپاردبوو، به دهره تی ده زانی درۆکانی هه لپژئی.

وتی: ئەوه م نه وتوووه بۆتان پی ره که چیم به سه ر هات. به زات و بی عه بیی خودا قهسته م پی ره که له بان مه یان گه له گورگیکم لی ئاسه لا بوو. کورپه بزانه عه قلی من تا کوئی بر ئەکا، هه ر شه وی پیشووی چوومه لای حاجی مامۆستا و وتم: حاجی مامۆستا گیان! گورگه ناو. دهم به سیکم بۆ بکه. ئایه تی دهم به سی به سه ر چه قوی کافرمانه که م خوینده وه. به زات و بی عه بیی خودا قهسته م، چه قوی کافرمانه که م دهره ینا و خۆم کوتایه نیو گه له گورگ! له چاو ترووکانیکا، نازانم زه وی قووتی دان، ئاسمان هه لی کیشان، گورگ هه ر... له پر مه حیه دالی به رزه پی هه ستا و وتی:

- بیسمیلاهی ره حمان و ره حیم.

زه لامیک له سیله ی کۆلانی پال عه ماره ته وه په یدا بوو و هه ر که گه یشته لای پیاره کان راهه ستا. مه حیه دالی دهستی بۆ دۆخینه که ی برد و وتی:
- دۆخینه کانتان بکه نه وه میرده زمه یه، زۆر جار له قه راخ قه برستان دیومه!
حه مه ی کا حه بیب وتی: عه رز باسیحات خۆمان بی ت مه یکه هه ره، رپوو ره شی لا خوا! غه ربیه ی سه یر و سه مه ره، لایکی ته مه ن بیست سال، جل و به رگ دراو و چلکن و پی خاوس بوو.

کاک سالح، ته ماشای چاوه کانی لای کرد، چه ند ئاشنا بوو. نیگایه کی سه رگه ردانی بوو. له هه مووی ده روانی و له که سی نه ده روانی. مه حیه دالی

وتى: مېردەزمەيە!

سۆفى كەرىم گۆچانەكەى بە زەويدا كوتا و دواى چەند كۆخەيەك وتى:
دا بەسە مەحيە! با بزائين ئەم بەندەى خودايە كييە.

لەمكاتەدا دەرکەى مالى پرووبەروو كرايەوۋە ژنى ھاتە دەرەوۋە. غەربە ھەر
كە ژنەكەى بىنى بە نالەيەكى پېر لە ئيش و ئازارەوتى: دايە! ھەم... ھەم
ئامازەى بۇ دەمى كەرد و دووپاتەى كەردەوۋە: ھەم، ھەم...

ئافرەتەكە وتى: ئەى پۇ ئەم خۆلە عەجايبە چيە؟

ھەمەى كاحەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، ديارە برسبيە.

سۆفى كەرىم وتى: ھەلیمە، رۆلە! خىرت دەگا يەك دوو ناننى بۇ بىنە.
ھەلیمە چووۋە مالموۋە و كە گەرايەوۋە، غەربە و ھەھا ھەلمەتيكى بۇ نانەكە
كەرد ھەلیمە قيژاندى و راي كەردە مالموۋە. غەربە لەسەر عەردە خۆلە
پۇتبيەكە دانىشت و بە ھەلپەھەلپ نانەكەى ئاوديو كەرد.

ھەمەى كاحەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، ديارە شيتتۆكەيە و لە
ھەر كويى بى لە ئاوايى خۆى راويان ناوۋە.

سۆفى كەرىم دواى چەند كۆخەيەك وتى: كورم بە خىر بۇ كويى ئوغر
دەكەى؟

غەربە ھيچ وەلامى نەدايەوۋە، ھەر گويشى لە لاي سۆفى كەرىم نەبوو.
مەحيە دالى وتى: بە زات و بى عەببى خودا قەستەم ئەگەر لە ئاوايى
دەرى نەكەين دايدەكوتى و ئيتىر ئيفلاتوننىش نايچوئى.

كاك سالىح وتى: باشە، ئەوۋە لەو ئاوايى بى چە زيانىكى بۇ خەلكى ھەيە؟
ھەمەى كا ھەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، جيگە و رېگەى
دەوئى خۇ وىژدانمان قەبوول ناكات لە زستاندا لە دەرەوۋە بمىنىتەوۋە.

كاك سالىح: مزگەوت خانووى خودايە و ئەو بەستەزمانەش بەندەى

خودايه. چى دەبى له زستان و ههوا ساردیدا، له پال سوپه‌ی مزگهوت بخه‌وى.

چهند منداله وركه‌ی په‌یدا بېوون. له چاوه زيت و هاجه كانيان ده‌دا، ديار بوو چه‌زيان له ئازارى ئه‌و غه‌ريبه‌يه. غه‌ريبه هه‌ر كه منداله كانى ديت، هه‌ر دوو له‌پى به دەم و چاوييه‌وه گرت.

سوڤى كه‌ريم وتى: رۆله تو زمانت نيه؟

غه‌ريبه به ترسه‌وه له منداله كانى ده‌روانى. كورپكى لاسار، وركه به‌ردىكى بو هاپوشت. به‌رده‌كه وه سه‌رى كهوت و هاوارى كرد: دايه!

كاك سالح وتى: ئيره چۆل كه‌ن لكبیرمه ناقتانه‌وه.

مندال بلاوه‌يان كرد. كاك سالح بو خۆيشى نه‌یده‌زانى بوچى ره‌حمى بو ئه‌م كوره شیتته نه‌ناسراوه ده‌بزوى. چاوه‌كانى... كاك سالح له چاوه‌كانى رامابوو. ئيتر له‌و رۆژه، له‌و ئاوايه سه‌قامگير بوو. واى ليها تبوو خه‌لكانى ده‌ور و به‌ر ئه‌و ئاوايه‌يان به‌ ناو (فه‌ته) وه‌ ده‌ناسى. ناوى فه‌ته‌يان له‌سه‌ر دانا. كاك سالح جار به‌جار ده‌يبرد و له‌ چه‌وزه خه‌لوه‌ته‌كه‌ى مزگه‌وتدا ده‌يشوشت، به‌لام هه‌ر زوو نوقمى چلك ده‌بوو.

* * *

كاك سالح، له‌ دوا سه‌فه‌ريدا بو شار، ده‌ستى جلى نيمدارى بو فه‌ته كړېبوو. كاتى جله‌كانى له‌به‌ر ده‌كرد له‌ به‌رخۆيه‌وه ده‌يوت:

- ئاخ ئه‌گه‌ر ئه‌و كاره‌ساته‌ رووى نه‌دا بايه. ئيستا منيش له‌ ژينگه‌ى خۆم له‌ لاي ژن و مندالى خۆم بووم، هه‌تا هه‌تايه ويژدانم له‌ بى‌تاوانى ژنه‌كه‌م ئازارم ده‌دا. بوختان بوو كاتى به‌وم زانى سه‌رى خۆم هه‌لگرت. ئيتر له‌و كاته‌وه هه‌ر سال و دوو سال روو له‌ ديهاتى ده‌كه‌م. نازانم كوره‌ ساواكه‌م چى به‌سه‌ر هات. ئه‌گه‌ر زيندوو بايه له‌ ته‌مه‌نى فه‌ته‌دا بوو دواى چهند سال ده‌ربه‌ده‌رى

و دووره ولاتی کاتی چوومهوه و ههوالم پرسی، ولامیکی سهراستیان به دهستمهوه نه‌دا، براکانم وتیان ون بووه و کهس نازانی له کوییه، بهلام خه‌لک وتیان براکانی خیزانت کوشتیان، دهیانوت زۆله و ده‌بی بمری.

* * *

له‌به‌ر عه‌ماره‌ت بوو به زله و هه‌را، فه‌ته‌ خۆی پی رانه‌گیرا، سواری ئه‌سپه‌ چپوه‌که‌ی بوو و به‌ غار خۆی گه‌یانده‌ به‌ر عه‌ماره‌ت. سه‌لیم شینه‌ی راوچی گوریسیکی له‌ ملی گورگیک به‌ستبوو و به‌ دوای خۆیدا ده‌یکیشا و ده‌یان مندال و می‌مندال به‌ به‌رد و دار له‌ گورگ ورووکا بوو، له‌ پای راستی گورگ خوین ده‌چورا. سه‌لیم شینه، میخ ته‌وئله‌ی سه‌ر گوریسه‌که‌ی له‌ زه‌وی دا‌کوتا. گورگ به‌ نیگایه‌کی هه‌راسان و دوو چاوی پر له‌ وه‌حشه‌ت و نیگه‌رانی به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌سوورایه‌وه و هه‌ر که‌ ئیشی پیده‌گه‌یی، یان که‌لبه‌ تیزه‌کانی نیشان ده‌دا و ده‌ینووژانده‌وه. کاتی فه‌ته‌ هات هه‌موو گورگیان له‌ بیر چوو. فه‌ته‌ به‌و جل‌وبه‌رگه‌ و به‌سه‌ر شانی کرا و دم و چاوی شو‌ردراوه، سه‌رنجی هه‌مووانی بو‌لای خۆی راکیشا:

مه‌حیه‌ دالی وتی: به‌ زات و بی‌عه‌یبی خودا قه‌سته‌م نه‌مناسییه‌وه، به‌ خوا برا قۆزه. هه‌ر که‌سه‌ و قه‌سه‌یه‌کی ده‌کرد. فه‌ته‌ یه‌کراست چوو بو‌لای گورگه‌که‌. چاوی له‌ چاوی گورگ بری. هه‌ر که‌ به‌ردیکیان له‌ گورگ ده‌دا هه‌ستی ده‌کرد له‌ ئه‌وی ده‌ده‌ن.

ئه‌حمه‌د باوه‌ خان وتی: ئه‌ری سه‌لیم ئه‌م گورگه‌ت له‌ کو‌ی هیناوه. سه‌لیم وه‌ک سه‌رداریکی سه‌رکه‌وتوو، ده‌ستیکی کرد به‌ ژیر پشتوینه‌که‌یدا و به‌رخه‌به‌ری پر له‌ بار کرد و وتی: به‌سه‌ر یه‌کی له‌ ته‌له‌کانما که‌وتبوو.

فه‌ته‌ چاوی له‌ گورگ هه‌لنه‌ده‌گرت، ورده‌ ورده‌ له‌ گورگ نزیک ده‌بووه.

- کۆله مهينهت ههلسه لهوئ دهخوات! فهته جوولهی نه کرد. یه کئی وتی:
له داری بدهین.

که ریم سهعی وتی: ناوه لالا نهوتی له سهه کهین و ئاوری دهین.
فهته غهرقی چاوه کانی گورگ بوو. دهنگی گورگ له دهروونیا دهنگی
دهدایه وه.

- فهته رزگارم که... نامناسیته وه، ته ماشای چاوه کانم بکه.
مه حیه دالی وتی: به زات و بی عهیی خودا قهسته م، جاریکی ته له م بو
ورده نه چیران دانا بوو، کاتی به یانی چوومه سهه ته له ده بینم ورچیکی پیوه
بووه.

یه کئی وتی: کوره کا مه حیه بو خاتری خودا، ئه وولاته ورچی کوانی.
مه حیه وتی: جا چوزانم. ریگهی هه تله کردووه، بروام پی ناکن. فرۆتم به
لۆتی، ههه که ریگهیان که وته ئیره لینیان بپرسه!
کاک صالح هات و له سهه کۆته ره داری دانیشته و وتی:
- فهته رۆله ههلسه، گازته لی ده گری.
فهته هاواری کرد: دایه!

هه موو له قاقای پیکه نینیان دا و همهی کاحه بیب وتی:
- عهرز باسیحات خۆمان بی، لی تیک چوووه. بی قهزا بی ههه وتت شیت
ته واوه.

سه لیم شینه وتی: دهمه وئ ههه دوو چاوی نیشانه بگرم، به دوو گولله،
ههه دوو چاوی ده پیکم، گره ویش ده کهم!

که ریم سهعی وتی: ناوه لالا ئاوری تی به ردهین.
پلکه ره عنا وتی: جهه رگ و سپله کهی بسووتین.
کچیکی جوان له پلکه ره عنا ی پرسی: بوچی جهه رگ و سپله کهی

دهسووتینن؟ پلکه ره‌عنا، به سرته شتیکی به گوپچکه‌ی کچدا ده‌چرپاند، کچه، له شهرمان سوور هه‌لگه‌را. فه‌ته هه‌ر به ته‌واوی له گورگ نزیك بی‌ووه. نو‌قمی چاوه‌کانی گورگ ببوو. له‌پر هاته بیرى: سی‌چوال سالان بوو، باوکی و دوو برای دایکی، دایکیان خستبووه سوو‌چیکی مال و به مست و به دار و به شه‌پ لییان ده‌دا، چاوه‌ه‌راسان و نیگه‌رانه‌کانی هینایه‌وه یاد، دایکی به چاو له می‌رد و براکانی ده‌پاراپیه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یوت: به‌خوا بی‌تاوانم، به‌خودا بوختانیان بۆ هه‌لبه‌ستووم.

ده‌رکه‌که‌یان داخستبوو که‌س هاوار و ناله‌ی دایکی نه‌بیسی و فریای نه‌که‌وی. ئەم به واق‌ورمانه‌وه سه‌یر ئەو دیمه‌نه سامناکه‌ی ده‌کرد. ئیتر تاقه‌تی نه‌گرت رایکرد و خوی خسته‌باوه‌شی دایکی. چاوه‌کانی دایکی پر له ترس و فرمیسک و پارانه‌وه بوو.

یه‌کێ له‌خاله‌کانی به‌غه‌زه‌به‌وه پلی‌گرت و فره‌ی دایه‌ئه‌به‌ر ژووره‌که‌ی. سه‌ری دای له‌دیواره‌که و بۆ ماوه‌یه‌ک بوورایه‌وه. کاتی وه‌هۆش هانه‌وه چاوه‌کانی ره‌شکه و په‌شکه‌یان ده‌کرد و سه‌ری وه‌گیژه‌وه ده‌چوو. دایکی بی‌ده‌نگ ببوو، ئەوانیش ده‌ستیان له‌لیدانی هه‌لگرتبوو و له‌ناو خۆیاندا سرت‌ه‌یان بوو. رای‌کرد و خۆی خسته‌وه‌باوه‌شی دایکی. دایکی نه‌ده‌جوولا، چاوه‌کانی تاقمی بنمیچی ژووره‌که‌وه مؤله‌ق مابوو، زمانی که‌وتبووه لا‌غاه‌وی ده‌می. به‌گریانه‌وه هاواری کرد: دایه‌گیان.

سه‌لیم شینه، له‌چه‌ند مه‌تری گورگه‌که‌وه راوه‌ستا و وتی:

— ده‌هه‌لسته‌شپته!

گورگ وتی له‌بیرت چوو چییان لی‌کردم. فه‌ته مه‌هیله‌جاریکی دیکه‌ش، بمکوژنه‌وه. فه‌ته له‌چاوی گورگ و کاک‌سالح له‌چاوی فه‌ته‌دا غه‌رق ببوو. له‌پر چاوه‌کانی ناسییه‌وه. چاوه‌کانی که‌ژالی خیزانی قولپه‌ی گریانی ئەوکی

پیکرد. ههتا هات ههلسی. فهته پر به گهروو هاواری کرد: دایه گیان!
 پری دایه میخ تهویله کهی له زهوی هه لکهند و به هه موو هیزهوه نایه غار،
 گورگه کهش وهک بزانی مه بهستی فهته بهو پییه برینداره یهوه، له فهته دوا
 نه کهوت. هینده گورگ و فهته لیک نزیک بوون فهته ههستی به گهرمی
 هه ناسه کانی گورگ ده کرد. کاک سالج نه راندی: نه کهی سه لیم، جه مالی
 کوپرم! نه کهی.

تهفه دفهنگی دهنگی کاک سالجی خواردهوه و فهته به پروودا کهوت و
 خوین له کهراکه یهوه فیشقهی کرد. دوو جار دهمی داچه قاند و گیانی
 ده رچوو. گورگ له سهر تهرمه کهی فهته راوه ستا. سه لیم شینه دوو ههنگاوی
 مابوو بگا به گورگ. تفهنگه کهی خسته سهر دهست. گورگ به قه لمبازیک
 ئاوقه ی سه لیم بوو و که له به کانی له گهردهنی سه لیم گیر توند کرد و چهند
 جار رایتله کاند و شاده مار و قوروقراچه ی هه لدری. سه لیم، خو ی به ناو
 خاک و خو لدا ده خولپاندهوه و هاواری ده کرد، به لام گورگ هه تا گیانی
 ده رنه چوو تهرمه کهی جی نه هیشت. کاتی سه لیم ساردهوه بوو گورگ
 گهراوه سهر تهرمه کهی فهته و تیرتیر ده موچاوی لسته وه و شه لان شه لان
 به رهو دو ل دی هه لکش...

ISBN 9786005827569

9786005827569

انتشارات علم و کتاب

ISBN 9786005827569

9786005827569